# NATIONAL SOCIALISM
## SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

# Național-socialismul
# Scrieri selectate

ANATIONALSOCIALIST NETWORK
PUBLICARE
2020

Machine Translated by Google

# CUPRINS

Național-socialismul – o evaluare filosofică .....2 Puterea albă – Capitolul XV Național- socialismul.....8 In Hoc Signo Vinces.....26 Pentru legionarii mei – Capitolul VIII Democrația împotriva națiunii .....44 Soldatul politic – Părțile II și III.....75

Național-socialismul – viziunea biologică asupra lumii.....89 Național-socialismul – o mișcare de stânga .....114

Machine Translated by Google

# NAȚIONAL-SOCIALISM

## O EVALUARE FILOZOFICĂ

COLIN JORDAN

Machine Translated by Google



La câteva decenii după înfrângerea fizică a Germaniei național-socialiste, în urma luptei sale eroice împotriva numărului copleșitor de oameni și materiale adunate împotriva ei de alianța bolșevic-democratică, apariția acestei reevaluări reflectă renașterea național-socialismului, care este o caracteristică a vremii.

Faptul că acest crez ar trebui să trăiască și să se manifeste așa cum se întâmplă acum, după ce a fost supus la decenii de cea mai mare campanie de defăimare pe care lumea a cunoscut-o vreodată, este o dovadă a validității, atractivității și valorii sale continue pentru viitor. A supraviețuit flăcărilor războiului și furtunii defăimării, deoarece, atunci când războiul și-a făcut cele mai rele și defăimarea și-a cuprins întreaga gamă, național-socialismul rămâne, în cele din urmă, sinonim cu voința omului superior de a supraviețui, instinctul său pentru sănătate și putere și dorința sa pentru frumusețe în viață; și atâta timp cât această voință, acel instinct și acea dorință rămân pe acest pământ, crezul național-socialismului va rămâne indestructibil.

Dincolo de și în spatele tuturor detaliilor implementării politice și al particularităților timpului și locului, național-socialismul, înțeles corect, nu este nimic mai puțin decât o orientare a minții, al cărei impuls dominant este de a trăi din plin, prin dezvoltarea propriilor potențialități și satisfacerea propriilor nevoi, în condiții de competiție și selecție naturală, reconciliate cu cooperarea, în cadrul comunității organizate a poporului.

În această privință, rădăcinile sale se întorc la Grecia lui Platon și la concepția sa despre o viață naturală, constând în realizarea deplină a adevăratei naturi a omului prin puterea conducătoare a guvernării în cadrul comunității sale natale.

Evocă noțiunea romană de cetățenie respectuoasă: noțiunea
că viața bună și nobilă constă în slujirea stoică a statului.

Reînvie sentimentele de sânge și sentimentul de comunitate al triburilor nordice din Europa timpurie: sentimentul că omul este în esență un membru al poporului și că toți membrii poporului sunt legați strâns între ei prin îndatoriri și obligații reciproce.

Național-socialismul, în acest fel, se întoarce la vechile, sănătoase, organice valori ale vieții, în revoltă împotriva întregii structuri de gândire a liberalismului și democrației, cu nexusul său financiar; individualismul său excesiv; viziunea sa asupra omului ca un popor fără popor,

Machine Translated by Google



unitate interschimbabilă a populației lumii; justificarea sa spirituală într-un creștinism degradat care îmbrățișează un „umanitarism” bolnăvicios, care va tolera întotdeauna un rău mai mare de dragul evitării unuia mai mic; și afirmația sa frauduloasă conform căreia dorințele maselor, induse artificial și determinate numeric, sunt criterii extrem de importante.

Istoria este o saga a decăderii și reînnoirii sociale. Național-socialismul este remediul de reînnoire al secolului al XX-lea pentru marea degenerare a timpurilor moderne sub gândirea și practica dezintegratoare, degradante și emasculatoare care au apărut odată cu perturbarea vechii ordini medievale de stabilitate de către forțele în curs de dezvoltare ale capitalismului și revoluției industriale; a înflorit sub liberalismul laissez-faire din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea; a atins punctul culminant sub democrația din secolele al XIX-lea și al XX-lea; și va duce la triumful mondial al comunismului până la sfârșitul acestui secol al XX-lea, dacă național-socialismul nu ajunge la putere la timp, pe o suprafață suficientă a globului.

Prin urmare, național-socialismul este mult mai mult decât o schemă politică tranzitorie. Este o tendință istorică de renaștere: mișcarea renașterii a epocii noastre, o mișcare revoluționară ca amploare și spirit, care nu caută niciun compromis cu ordinea actuală, practicile sale nocive și valorile sale false, ci înlocuirea lor completă.

Ca atare, este mondială și este răspândită în întreaga viață. Este mondială prin faptul că, în esența sa, este valabilă și vitală universal, calificată doar prin faptul că este ariană în emanația și tradiția sa și susține și depinde de calități care se găsesc prin excelență la poporul arian.

Este o arie de viață în sensul că nu este un aspect al vieții, ci întreaga viață văzută dintr-un singur aspect. Este o atitudine a minții exprimabilă în raport cu aproape orice și toate aspectele. Național-socialismul se opune neobosit oricărei manifestări de sănătate precară, urâțenie și degenerare în sferele cultural și spiritual, nu mai puțin decât în cele politice și economice. De fapt, constituie un mod de viață. Un om nu se numește național-socialist doar ca o etichetă de aprobare intelectuală. El se naște cu o înclinație spre național-socialism, mintea sa tânjind estetic după discernământul și împlinirea unui model de viață sănătos și nu...

Machine Translated by Google



doar gândește și simte, ci acționează ca un național-socialist, dacă este cu adevărat și în întregime unul.

Total în sfera și gândirea sa, național-socialismul se echivalează cu o filozofie și o credință. El evaluează binele și răul, corectitudinea și incorectitudinea, ca fiind ceea ce aduce beneficii sau dăunează poporului; și, în locul slăbiciunii sentimentale a minții democratice, acceptă ideea că scopul justifică mijloacele, cu condiția ca mijloacele să nu contrazică scopul.
Ea stabilește un sens și un scop de dimensiune cosmică vieții ca împlinire personală, în cadrul continuității și dezvoltării poporului, între germinarea în pântecele din linia genealogică a poporului și metamorfoza din mormânt, cu redistribuirea sa fizică către univers.

Criteriul fundamental și valoarea primordială a național-socialismului, din care izvorăsc toate celelalte, este, așa cum arată clar Adolf Hitler în Mein Kampf, conceptul său de popor, văzut ca mediu esențial al omului și, într-adevăr, extensie a personalității sale.

Semnificația poporului este, în primul rând, cea a unei comunități rasiale. Este extinderea etnică a familiei. Omul nu este o unitate independentă și un scop în sine, așa cum afirmă înțelepții liberalismului și ai democrației. El aparține poporului său. Viața sa, ca parte, este împletită cu viața întregului, nu doar prezentă, ci și trecută și viitoare, căci în timp ce oamenii vin și pleacă, poporul trăiește continuu, etern, cu condiția ca membrii săi să își îndeplinească datoria față de el. Astfel, identificându-se cu poporul său, omul se prelungește prin multitudinea strămoșilor și descendenților săi și, prin urmare, atinge nemurirea.

Poporul există în forme din ce în ce mai mici, de la familie, la clan, la trib sau comunitate regională, de acolo la națiune și dincolo de aceasta la rasă. În timpurile moderne, conceptul de popor a devenit prea mult identificat cu națiunile statelor contemporane. Sentimentul de rudenie și comunitate, care s-a extins pe bună dreptate de la trib și regat mic la statul național modern, a devenit însă mult prea concentrat la acest nivel. Comunitățile inferioare și mai mici, dar la fel de importante, din cadrul statului național au fost perturbate și lipsite de vitalitate, în timp ce extinderea conștiinței populare de la nivelul statului național la cel al întregii rase a fost frânată. Totuși, sentimentul popular, pentru a fi complet puternic, trebuie să curgă de la rădăcinile sale prin nivelurile local și provincial.

Machine Translated by Google



comunități până la limitele rasei, deoarece siguranța și prosperitatea deplină a părților nu pot fi găsite decât în cea a întregului.

Astăzi și în viitor, național-socialismul trebuie să întruchipeze această extindere esențială a sentimentului de rudenie și comunitate dincolo de limitele statului-națiune contemporan și ale naționalismului convențional, astfel încât statul-națiune să devină o unitate intermediară în structura poporului, iar naționalismul și rasialismul său să devină integral subordonate unui naționalism al întregii rase.

În același timp, comunitățile locale trebuie reînviate, subnațiunile provinciale recunoscute și respectate, iar popoarele supuse unei stăpâniri străine, nedorite, trebuie să primească libertate etnică prin separare.

Credința național-socialismului în popor ca valoare fundamentală și totalitatea concepțiilor sale au ca rezultat, figurat vorbind, o gândire cu sânge în toate problemele.

Acest lucru dă naștere imediat și inevitabil la definirea cetățeniei ca o chestiune de rasă: doar cei care sunt membri ai poporului sunt membri ai națiunii și numai cei care sunt membri ai națiunii pot fi cetățeni ai statului - pentru a parafraza al patrulea dintre cele douăzeci și cinci de puncte ale NSDAP-ului lui Adolf Hitler.

De asemenea, generează convingerea că este necesar nu doar să se păstreze caracterul rasial al poporului, ci și, prin măsuri eugenice, să se îmbunătățească calitatea poporului. Argumentul revoluționar al național-socialismului este că calea către progresul real constă în creșterea unor ființe umane mai bune.

Întrucât toți cetățenii sunt de aceeași rasă, au o legătură transcendentă de rudenie care îi unește ca frați de sânge, deasupra tuturor diferențelor de clasă și secționale și a distincțiilor personale. Unitatea națională, adică coeziunea și viața colectivă în locul luptei de clasă dintre stânga și dreapta, este unul dintre marile principii secundare ale național-socialismului. Toate ocupațiile și preocupările, toate tipurile de persoane și toate domeniile de activitate trebuie integrate în viața colectivă a comunității.

Sentimentul social de unitate trebuie să își găsească o expresie practică într-o preocupare sinceră și profundă pentru justiția socială și economică și, la rândul său, să fie stimulat de aceasta. Conștiința legăturilor de rudenie și grija pentru binele colectiv al poporului cer ca fiecare cetățean să aibă oportunități egale de a-și dezvolta și exersa talentele și...

Machine Translated by Google



să se ridice în funcție de meritele sale; și că fiecare cetățean trebuie să primească o răsplată justă pentru serviciile sale aduse comunității, iar chiar și cel mai simplu muncitor trebuie să aibă asigurarea celor necesare traiului.

Astfel ajungem la elementul socialist din național-socialism.

Acesta nu este socialismul marxist al proprietății de stat asupra mijloacelor de producție și distribuție, care este supraguvernarea economică a furnicarului și este la fel de inacceptabilă ca individualismul prădător al sistemului capitalist, care este subguvernarea economică sau anarhia junglei. În schimb, este socialism popular, sau reglementarea întreprinderii private pentru împărțirea echitabilă a roadelor sale, în condiții echitabile. Nedreptățile economice și relele sociale ale capitalismului au alimentat marxismul, cu forma sa pernicioasă de control public al economiei, iar alternativa la ambele constă în național-socialismul.

Idealul popular, care implică apărarea rasei, unitatea națiunii și bunăstarea poporului, generează principiul național-socialismului de conducere și o elită în slujba acestor obiective. Concepția sa despre o ordine naturală este una care nu numai că prevede că oamenii se nasc în popor pentru o viață în popor, ci și că posedă diferențe ereditare de capacitate de a servi comunitatea.

Prin urmare, pentru binele maxim al tuturor, superiorul trebuie să-l conducă pe inferior. Liderii naturali trebuie selectați, stabiliți ca o elită ierarhică sub un lider suprem și împuterniciți să își îndeplinească funcțiile.

Spre deosebire de liberalism, național-socialismul nu consideră puterea directivă a statului ca pe ceva în esență represiv, ci mai degrabă ca pe o mare putere benefică de îndrumare și arbitraj, încurajare și protecție. El susține dictonul: „Totul pentru popor și poporul pentru toți”. El aprobă orice mijloace necesare, în orice domeniu, pentru a se asigura că toți și toate lucrurile din comunitate sunt în armonie cu aceasta.

Vede datoria guvernului național-socialist ca fiind reprezentarea voinței poporului, concepută nu ca un capriciu trecător al unei gloate democratice, ci ca interesul superior al comunității, privit din perspectivă istorică ca o continuitate a scopului, cuprinzând nu numai binele general al prezentului, ci și moștenirea trecutului și nevoile viitorului.

Machine Translated by Google

# PUTERE ALBĂ

## CAPITOLUL XV
## NAȚIONAL-SOCIALISM

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google



Până acum, această carte a fost în mare parte critică.

Acum este momentul să prezentăm planuri constructive pentru construirea și crearea.

Am investit un an de cercetare și sute de pagini de scris în efortul de a-l ajuta pe cititor să vadă și să înțeleagă că civilizația occidentală se află la foarte puțini ani de sfârșitul atins de civilizația romană – uitarea – și că el, personal, va suferi soarta milioanelor de oameni care au căzut deja în mâinile dușmanilor evrei de moarte ai civilizației occidentale – sclavie sau, mai probabil, crimă – dacă nu putem găsi voința și înțelepciunea, cumva, de a nu mai fugi de inamic și de a-l ataca cu o revoluție albă!

Cum, pur și simplu, creezi o revoluție?

Trebuie să ne lăsăm cu toții barbă la vedere, să ne grăbim pe străzi și să începem să strigăm, să fluturăm din brațe, să aruncăm bombe și să ne prefacem în stereotipul „revoluționarilor”? NU! Bineînțeles că nu. Revoluția noastră a fost deja pregătită pentru noi.

Hitler a inspirat, organizat și a dus la bun sfârșit o revoluție relativ pașnică, o revoluție care a luat mult mai puține vieți decât Revoluția Americană și un număr nesemnificativ de vieți în comparație cu oricare dintre cele reușite vreodată de bolșevicii evrei.

Nu numai atât, dar revoluția lui Hitler, așa cum a promis în Mein Kampf, a fost 100% „legală” – legitimă – voința exprimată formal de majoritatea poporului german, sancționată atât de cel mai înalt ofițer executiv al Germaniei, von Hindenburg, cât și de „congresul” german, Reichstagul. Hitler a avut multe oportunități de a prelua puterea prin forță și ar fi putut să o facă cu ușurință în 1931. Dar Hitler credea că o revoluție împotriva voinței poporului, o revoluție care obține puterea doar prin forță, nu poate dura mult timp.

Hitler, la fel ca și mine, credea că un lider este un dușman al civilizației. dacă nu are voința poporului său în spate.

Cum pot, atunci, să îndemn la „revoluție”? Cum pot scrie „a ucide și a fi ucis”? Nu este oare violența însăși esența revoluției?

Nu neapărat

Da, poate exista un element de violență. Când ești atacat de un criminal și te confrunți cu alegerea dintre moarte sau tratarea...

Machine Translated by Google



moartea ta, atunci violența este singura posibilitate. Și Occidentul
Civilizația este într-adevăr atacată de un inamic care, ca o chestiune de politică, ucide și masacrează în mod regulat mai nemilos decât orice alt grup din istorie.

Așadar, trebuie să fim suficient de violenți pentru a pune capăt comuniștilor. uciderea inamicului și suficient de nemilos pentru a-i zdrobi puterea.

În 1923, când roșiii au amenințat că vor prelua puterea în Bavaria, naționaliștii, conservatorii și generalul Ludendorf i-au cerut lui Hitler să conducă o „lovitură de stat” – o revoltă – la München. Apoi, slabul
Liderii l-au trădat în ultimul moment. „Lovitura de stat” a fost înăbușită, iar Hitler a fost trimis la închisoare. Dar aceasta nu a fost o revoluție împotriva voinței poporului, așa cum au dovedit evenimentele mai târziu. Însă esența unei revoluții reale nu este DOAR vărsarea de sânge și revoltele. Într-o revoluție autentică și durabilă, violența și uciderea sunt doar un mijloc expedient pentru a pune capăt unei schimbări radicale în

perspectivă spirituală de ansamblu – manifestarea exterioară a unei voințe umane supreme de a stabili o nouă organizare a lucrurilor fizice care să se conformeze unui ideal interior.

Autoritatea exercitată de majoritatea celor aflați la putere astăzi este tiranie pură, deși este deghizată ipocrit sub formă de „democrație”. Nu este autoritatea binevoitoare și inteligentă de a menține ordinea și dreptatea, stabilită de Părinții Fondatori în beneficiul oamenilor albi.

Revoluția noastră trebuie să se bazeze ferm pe idealul distrugerii puterii ilegale a tiranilor și al restaurării unei ordini sociale juste, bazate pe o autoritate fermă care vine direct de la poporul nostru.
și este acordată în mod gratuit unui lider.

Asta, credeți sau nu, este exact ceea ce a făcut Adolf Hitler pentru Germania și ceea ce trebuie să facem și noi pentru America.

Pe scurt, revoluția noastră trebuie să aibă ca forță motrice și scop nu doar ura și distrugerea inamicului, ci trebuie să fie impregnată de o hotărâre absolută de a stabili o ordine socială dreaptă, în care fiecare om să își poată atinge potențialul maxim ca parte de succes, fericită și productivă a marii noastre Rase Albe.

Ce este o astfel de ordine socială dreaptă?

Nu este nevoie de această înțelegere a științei
principiile unei vieți de grup reușite printre cei sănătoși

Machine Translated by Google



societăți în care instinctele naturale sunt nealterate. Animalele, de exemplu, au „societăți” ordonate și de succes, deoarece Natura oferă fiecărei creaturi sociale toate instinctele de care are nevoie pentru o viață de grup reușită.

Lupii, furnicile, albinele – și maimuțele – de exemplu, au o capacitate mare de a... societăți organizate și complet sănătoase și ordonate.

Oamenii timpurii aveau societăți sănătoase. Apoi, controlul crescând al omului asupra Naturii i-a permis să scape de mediul său natural, să se înconjoare de artificialități și lux, până când a devenit decadent și plin de o vanitate arogantă – o vanitate care astăzi se numește „liberalism”.

Numai întorcându-se la situația de viață mai simplă și mai primitivă a lumii animale necivilizate și lipsite de gândire și observând funcționarea instinctelor date lor de Creator,
putem surprinde o licărire a minunilor a ceea ce ni s-a dat și nouă – și pe care le-am aruncat.

Natura a creat „rase” cu care poate experimenta și căuta rase mereu mai bune, așa cum face un bun fermier. Creatorul, fiind un fermier infinit mai înțelept decât orice om, insistă absolut asupra purității, a sfinției – INTEGRITATEA BIOLOGICĂ a fiecărui grup.

Însă Natura, asemenea unui fermier care crește vaci, poate îmbunătăți rasa doar prin încurajarea creșterii tipului mai bun și eliminarea tipului mai slab. Natura îndeplinește această sarcină cu cea mai mare...
instincte puternice care ne sunt dăruite: IUBIREA pentru ai noștri și URA față de cei care ne intru în contact – sau „cei din afară”.

Aceste două instincte sunt la fel de importante: dragostea nu este „bună”, în timp ce ura este „rea” - aceasta fiind calomnia atât de îndrăgită de evrei, liberali, hipioți, homosexuali și nebuni.

Iubirea este într-adevăr incredibil de puternică și bună atunci când este NATURALĂ. IUBIREA, cea naturală și sănătoasă, este într-adevăr cea care face lumea să se învârtă și este cea mai frumoasă și sfântă minune pe care o vedem vreodată pe acest pământ.

DAR FĂRĂ O URĂ MORTALĂ FAȚĂ DE CEEA CE
AMENINȚĂ CEEA CE IUBIM, IUBIREA ESTE UN GOLD
CUVÂNT, UN CUVÂNT PENTRU HIPPII, QUEER ȘI LAȘI.

Machine Translated by Google



Aș dori să scriu mult mai mult despre această lege particulară a vieții sociale, deoarece, după cum vom vedea, INTEGRITATEA BIOLOGICĂ este esența, scopul suprem al național-socialismului atunci când este aplicat societății ariene – și, într-adevăr, al fiecărei societăți umane sănătoase care a existat vreodată.

Dar pur și simplu nu există spațiu în această lucrare pentru o carte care ar putea fi scrisă doar pe acest subiect. Pot rezuma doar spunând că prima lege a tuturor viețuitoarelor de grup ale creaturilor sociale este INTEGRITATEA BIOLOGICĂ; loialitate absolută și fără compromisuri față de propriul grup rasial, bazată pe... total

iubire mistuitoare și ură absolută, intransigentă, față de orice străin care se intrudă și amenință să-și amestece genele cu cele ale femelelor din propriul grup.

Modul cotidian în care se manifestă această lege este dragostea pentru propria specie și ura față de intrușii agresivi (motiv pentru care majoritatea albilor sănătoși au o asemenea oroare instinctivă față de „negri", evrei și alți „extratereștri").

A doua lege ca importanță este legea TERITORIULUI.

De exemplu, zece sau douăzeci de masculi din micii pești tropicali numiți „cozi de sabie" vor păzi fiecare o secțiune a unui acvariu imediat ce sunt plasați în el și vor ataca orice intruziune a unui alt mascul.

Dacă femelele sunt introduse în acvariu, masculii se vor lupta pentru ele, așa cum era de așteptat. Însă surpriza pentru știință a fost că sexul nu este cel mai puternic motiv în viața acestor peștișori.

Dacă începi să răcești apa din acvariul lor, poți ajunge la un punct în care apa este atât de rece încât masculii nu le mai pasă prea mult când introduci femelele. Când apa devine atât de...
Rece ca să omoare peștișorii, nu acordă deloc atenție femelelor. Dar chiar și atunci când sunt pe punctul de a îngheța de moarte, tot vor ieși cu ferocitate să-și apere TERITORIUL – proprietatea lor privată!

Național-socialismul se bazează, printre altele, pe acest concept de proprietate privată. Legea TERITORIULUI reiese ca „naționalism" și proprietate privată în societatea umană.

În tot regnul animal, liderul nu este niciodată ales prin vot, ci întotdeauna prin selecția naturală stabilită de Natură ca singura metodă sigură de a asigura că grupul este condus de cel mai bun.

Machine Translated by Google



– luptă. Aceasta am numit-o legea CONDUCERII.

Odată ce fiecare membru al unei societăți animale își învață locul în ordinea biologică naturală a rezistenței, înțelepciunii și istețimii, fiecare membru se așează în propria nișă, iar grupul devine relativ pașnic și ordonat. Abia atunci când masculii tineri încep să se maturizeze și trebuie să lupte pentru a urca sau a coborî pe scară, au loc bătălii serioase. Și apoi, de îndată ce fiecare mascul învață pe cine poate biciui și cine îl poate biciui, se așează și trăiește pașnic și mulțumit în locul pe care și l-a găsit.

Astfel se stabilesc încă două dintre principiile sau legile fundamentale ale întregii vieți în grup – CONDUCEREA de către cei mai buni și o ierarhie naturală sau o scară de conducere a tuturor celorlalți membri ai grupului – STATUSUL.

În cele din urmă, un studiu al lumii animale stabilește că femelele nu se implică în treburile masculilor și se specializează în producerea și creșterea puilor prin organizarea de familii sănătoase. Pe scurt: Există cinci legi fundamentale ale întregii vieți în grup, pe care le-am numit „LEGILE TRIBULUI”;

(1) Legea INTEGRITĂȚII BIOLOGICE (dragostea înăuntru, ură în afară);

(2) Legea TERITORIULUI (proprietatea privată);

(3) Legea CONDUCERII (de către cei mai buni);

(4) Legea STATUSULUI (sau locul natural al fiecărui individ într-un grup); și

(5) MATERNITATE pentru femei.

Cu aceste principii naturale în funcțiune, așa cum sunt în întreaga lume a animalelor sociale, există o pace și o ordine relativă în grup.

Numai atunci când grupul este cumva forțat în condiții nefirești, instinctele date de Dumnezeu de a respecta aceste legi de fier ale Naturii eșuează.

Evaluând toate acestea în mintea ta, gândește-te la aparentul model „nebunesc” de delincvență juvenilă. Îi avem pe fii și

Machine Translated by Google



fiicele unora dintre cei mai „avantajați” și bogați oameni par brusc să înnebunească, bătând bătrâni, distrugând lucruri fără sens, luând droguri otrăvitoare și devenind criminali aroganți și antisociali. În același timp, constatăm că copiii unora dintre cele mai sărace grupuri din societatea noastră nu produc aproape deloc delincvenți.

Până de curând, de exemplu, tinerii chinezi nu au fost niciodată delincvenți (și încă au o rată a delincvenței mult mai mică decât alte grupuri). Tinerii din grupurile strâns unite, chiar dacă sunt foarte sărace, sunt adesea neatinși de nebunia modernă a delincvenței juvenile.

De ce se întâmplă asta? De ce ar trebui un băiat sau o fată bogată să devină hoți, vandali și să fie extrem de antisociali, în ciuda tuturor avantajelor imaginabile, în timp ce copiii unora dintre cei mai săraci oameni din America sunt bine adaptați și constructivi?

Răspunsul este că acei copii crescuți într-un grup care a reușit să mențină o oarecare aparență a legilor vieții naturale în grup („Legile Tribului”), care se simt loiali
membrii unui grup, ai unui „trib”, că „aparțin” la ceva sau cuiva valoros și care, prin urmare, au un simț al celor cinci legi fundamentale ale întregii vieți în grup, nu sunt frustrați, nu sunt pierduți și nu
gol.

Evreii, odată cu răspândirea liberalismului și a comunismului, au întreprins în mod conștient și științific procesul de ștergere din sufletele poporului nostru a oricărei amintiri a sacrelor „Legi ale Tribului”, care, singure, pot face un grup de omenire sănătos, fericit și pașnic.

Nicio ființă umană nu poate trăi în pace și fericire productivă
ÎN AFARA unui fel de „TRIB” de care aparține
EXTREM DE LOIAL și care, la rândul său, ÎL SUSȚINE
SPIRITUAL.

Evreii au răspândit ideea extrem de distructivă a „universalismului”, a „unui-mond” – o gloată de indivizi fără rasă, apatrizi și atomizați – ca idee supremă a omenirii. Chiar și conservatorii au fost păcăliți să pretindă, de la sine înțeles, că această boală nefirească, fragmentată, supraindividualistă, evreiască a societății.

Machine Translated by Google



Evreii ni se spune că Legea INTEGRITĂȚII BIOLOGICE (dragoste interioară, ură exterioară) este „rasism" - „răul suprem" al tuturor timpurilor! Ni se spune că, dacă nu iubim bărbații galbeni, bărbații negri - și în special evreii - la fel de mult ca pe propriul nostru popor, atunci suntem vicioși, perverși și condamnați - suntem „rasiști". Milioane de fraieri albi jalnici cred în această minciună evreiască!

Ni se spune că Legea TERITORIULUI (proprietății private) este o lăcomie nefirească și că oamenii decenți trebuie să își dorească să împartă totul și să nu aibă nicio dorință de proprietate privată. Ei numesc asta „socialism marxist", „comunism" și diverse alte denumiri care indică o preocupare pentru „societate" și „comunitate" - dar toate acestea lovesc în inima celei mai puternice și singure motivații a ființelor vii de a construi, crea și produce. Peste milioane de oameni îi cred pe acești mincinoși evrei.

Evreii ni se spun că Legea CONDUCERII (domnia celor mai buni) este „dictatură" și că trebuie să tindem spre „democrație" (domnia gloatelor): Milioane de arieni albi au fost atrași de
crezând acest cântec de sirenă al „democrației", până când gloate de gunoaie umane terorizează acum întreaga noastră națiune.

Evreii ni se spune că Legea STATUSULUI (cea
stabilirea ordinii naturale a abilităților fiecărei persoane la locul său potrivit) este „exploatare de clasă" și că liderii naturali ai societății – cei care au avut succes – trebuie zdrobiți și uciși de cei care nu au avut. Națiuni întregi pline de arieni albi buni au fost păcălite de această metodă evreiască josnică de a diviza și cuceri poporul nostru prin lupta de clasă.

În cele din urmă, ni se spune de către acești evrei mereu iubitori că specializarea femeilor în creșterea copiilor este o înrobire bestială a femeilor noastre, că femeile sunt menite să fie judecătoare, mecanice de locomotivă, ofițeri de armată și directori de afaceri. Rezultatul, desigur, este distrugerea tot mai mare a acelei instituții sacre și frumoase a tuturor civilizațiilor sănătoase, maternitatea, și odată cu ea a căminului și familiei. Întreaga noastră lume occidentală a căzut pradă acestei escrocherii evreiești „democratice", care a transformat femeile în cele mai jalnice victime ale bolii evreiești. Milioane de femei „moderne" sunt pierdute fără speranță, frustrate și complet nefericite, chiar și în timp ce se plâng de mai multe „drepturi" prin difuzoare și...

Machine Translated by Google



mărșăluind în organizații politice militante, care stârnesc scandal.
Între timp, milioane de familii sunt fără mame calde și minunate, iar căminele devin mai degrabă niște închisori luxoase decât miracolele iubirii și căldurii care erau căminele de acum un secol.

V-ați întrebat vreodată de ce atât de mulți delincvenți juvenili se adună în bande? Ani de zile, ca majoritatea oamenilor, am presupus că aceasta era o perversitate nefirească la băieții „răi", pentru că am fost crescut într-un fel de „cocon" burghez, cunoscând puține lucruri despre realitățile brutale ale vieții.

Dar odată ce cineva înțelege legile vieții sociale pentru toate creaturile – nevoia umană de a trăi după „Legile Tribului" –
„Gașcă" devine mai ușor de înțeles.

Asta arată că, cel puțin, copiii noștri încă au instincte sănătoase, chiar dacă manifestarea exterioară a acestor instincte este vicioasă și antisocială, ca urmare a condițiilor nenaturale impuse copiilor de mediul lor urban complet nesănătos.

Observați că prima caracteristică a unei bande este „exclusivitatea".
Se „țin împreună" cu fanatică. Atacă unul și te atacă toți. Te pui cu una dintre femeile bandei și ești mort. Ei...
sunt loiali unul altuia cu pasiune. Și îi urăsc și mai pasional pe cei din afară și pe atacatori.

Ei au reafirmat legile sfinte ale naturii, BIOLOGICE
INTEGRITATE, a loialității față de grup, deși nu știu de ce.

Observați că următorul lucru pe care îl face o bandă este să-și asume un „teritoriu" – un teritoriu. Vai de cel care încalcă acel „teritoriu" – încalcă „proprietatea privată" a bandei! Ar putea ceva mai mult
exemplifică în mod evident legea TERITORIULUI?

Gașca nu este niciodată condusă de alegeri „democratice", ci de cei mai duri, cei mai buni (după standardele bandei). Iată un exemplu clasic al legii CONDUCERII.

Observați cum fiecare membru al unei bande este conștient de locul său exact în bandă - cine este deasupra lui și cine dedesubt.
Dacă cineva încearcă să-l depășească, va fi zdrobit. Lasă-l
Încearcă să urci o treaptă mai sus, iar tipul de deasupra îl va zdrobi. Iată legea STATUSULUI – exact ca în Natură.

Și, în final, observați femeile dintr-o bandă. Dau ele vreun semn

Machine Translated by Google



Ordine către lider? Nu! Se întrec ele încontinuu și cer „drepturi”? La naiba, nu! Se comportă în felul femelelor din tot restul lumii animale și nu încearcă să se comporte ca masculii. Se laudă cu rolurile lor de femele, ca „aparținând” unui mascul puternic și ajutându-l cu mândrie. Și acesta este exact rolul femelelor în societățile sănătoase și fericite.

(Este interesant de observat că psihiatrii evrei freudieni, impostori, sunt forțați să se întoarcă la legile grupului, la legile tribului – pentru a efectua „vindecări” dependenților de droguri și alcoolici. Ei formează un grup și instinctele lor puternice de loialitate față de acel grup poate uneori să depășească slăbiciunile individuale, de singurătate)

Și negrii, în lupta lor oarbă și stupidă, fac același lucru, formându-și instinctiv loialități față de negri, strigând „Puterea Neagră” și numindu-se unii pe alții „frați de suflet”.

În ciuda sărăciei extreme din Lower East Side din New York City în primii ani ai imigrației evreiești, chiar și aceste roiuri jalnice de gunoi evreiesc din Europa au rămas unite cu o loialitate de grup atât de fanatică, respectând toate „Legile Tribului”, încât aproape că nu a existat nicio delincvență și nicio crimă unii împotriva altora între ei. De fapt, loialitatea de grup a acestor evrei este probabil cea mai fantastică din istoria lumii. I-a propulsat aproape în stăpânirea întregii lumi - nu pentru că sunt mai curajoși, muncesc mai mult, sunt mai inteligenți sau mai demni decât restul dintre noi - ci pentru că respectă legile fundamentale ale naturii și își mențin loialitatea de grup. În timp ce toți ceilalți dintre noi am căzut pradă gunoaielor lor putrede de „o singură lume”, de „toți suntem frați”, care dezintegrează societatea noastră, evreii își mențin societatea cu o loialitate de grup cum istoria nu a mai văzut niciodată și astfel merg de la un triumf la altul.

Abia când Adolf Hitler, acum cincizeci de ani, a început să vadă toate acestea intuitiv ca o nouă viziune asupra lumii, Weltanschauung-ul național-socialismului, neevreii au dobândit prima lor perspectivă asupra noului sistem emergent. știința vieții umane în grup. Ceea ce am făcut instinctiv timp de secole și evreii încă fac instinctiv, Adolf Hitler a început să vadă și să înțeleagă intuitiv.

Esența național-socialismului este rasismul, care, în termeni simpli, este doar convingerea că oamenii diferă în ceea ce privește excelența.

Machine Translated by Google



de rasă exact aceeași ca toate celelalte ființe vii, și că Omul Alb este până acum cea mai fină rasă care a apărut, în timp ce Negrii sunt cei mai inferiori. Și, după cum își va aminti cititorul, aceasta este chiar prima lege a Vieții în Grup, „INTEGRITATEA BIOLOGICĂ”, așa cum am denumit-o.

Contrar minciunilor abominabile ale evreilor (și ale „conservatorilor”), proprietatea privată a fost puternic protejată de Adolf Hitler. Krupp și ceilalți proprietari și oameni de afaceri, mari sau mici, nu au pierdut niciodată un ban sub Hitler, nici prinții germani. (La un moment dat, „stângiștii” înrăiți din partidul său voiau să-i deposedeze pe prinții germani, iar Hitler a trebuit să înăbușe o
revoltă în propriile rânduri pentru a le proteja drepturile de proprietate, ceea ce a și făcut. Hitler era naționalist, un susținător al teritoriului, al proprietății private.

Inutil să subliniem că Hitler i-a dat poporului său CONDUCEREA – nu vorbe dulci sau demagogie și îl iubeau pentru asta. Îl urmau cu dragoste și de bunăvoie, așa cum fac membrii tuturor grupurilor sociale fericite, de succes și sănătoase.

Exista pace și ordine printre poporul lui Hitler, deoarece acesta învăța că un om merită și trebuie să primească același respect pentru că este un bun săpător de șanțuri (dacă aceasta era limita capacității sale de a-și servi poporul) ca și omul care era capabil să inventeze o mașinărie nouă și minunată sau să fie un lider politic.

Fiecare persoană din Germania lui Hitler era onorată pentru locul său în societate, cu condiția să-l ocupe cât mai bine posibil. Nu erau îndemnați la nesfârșit (așa cum este poporul nostru de către evrei) să ceară
locuri de muncă doar ca președinți, președinți ai consiliului de administrație și directori, atunci când unii oameni nu se nasc cu aceste talente specifice.

A eșua în ceea ce ai putea face, în timp ce provoci iad și urmărești ceea ce nu poți face, înseamnă a perturba o societate ordonată și fericită, ca să nu mai vorbim de frustrarea iremediabilă a individului care refuză să facă. recunoaște-și locul natural în lume.

Astfel, statul lui Hitler a recunoscut legea STATUSULUI. Fiecare om era onorat pentru ceea ce făcea cu loialitate și cu cele mai bune eforturi, indiferent dacă era fermier, războinic, muncitor, muncitor la o fabrică sau orice altceva.

În cele din urmă, Hitler s-a asigurat că femeile au fost redate la

Machine Translated by Google



drept din naștere străvechi și onorate ca soții și producătoare de cămine fericite și sănătoase – ca autoare de oameni buni.

Minciunile despre vremea lui Hitler sunt acum atât de enorme și puternice încât este aproape imposibil să le pui la îndoială. Dar dacă întâlnești un german onest și curajos care a trăit aceste vremuri măreț (și care este dispus să vorbească în ciuda terorii care domnește astăzi printre cei care îndrăznesc să spună adevărul), vei afla că poporul german a descoperit ce fel de conducere bună și ce talent natural au...
Un stat sănătos este ca sub Hitler.

Pentru a împiedica răspândirea acelei cunoștințe și a acelei stări naturale a societății (și, prin urmare, distrugerea existenței parazitare a evreimii), acei diavoli evrei ne-au provocat pe ceilalți să mergem și
măcelăriți și zdrobiți acest miracol al renașterii ariene albe.

Însă legea naturală nu poate fi zdrobită, la fel cum nu poți „zdrobi" faptul că doi plus doi este egal cu patru. Poți teroriza oamenii spunând asta și să-i faci pe toți să repete „doi plus doi este egal cu patru".
„șaptesprezece" – dar doi și doi tot fac patru, și întotdeauna va exista cineva cu curajul și înțelepciunea, mai devreme sau mai târziu, să-i învingă pe teroriști și mincinoși pentru a reafirma adevărul.

Deja, acest lucru se întâmplă în întreaga lume.

„Gaștele" tinere pe care le-am menționat sunt doar un semn al ceea ce se întâmplă cu adevărat. Oamenii își vor găsi drumul înapoi la „Legile" naturale ale tribului.

Ceea ce Hitler a oferit lumii, sub numele de național-socialism, este, într-un fel, doar o formă modernă a „legii tribale" antice, naturale, rețeta pentru o viață de grup fericită și sănătoasă, dată de Marele Spirit tuturor creaturilor vii, inclusiv omului.

Național-socialismul nu este nici mai mult, nici mai puțin decât ORDINE NATURALĂ (un nume care, într-un fel, ar fi mai descriptiv pentru realitate decât „național-socialism"). Hitler a trebuit să-și găsească numele pentru mișcarea sa, astfel încât să aibă succes într-o anumită situație politică și, prin urmare, a fost forțat să folosească nume și termeni care să-și îndeplinească scopurile. În Germania, existau milioane și milioane de germani care se considerau „socialiști" –

dar se aflau în ghearele manipulatoare ale evreilor. În loc să ducă mai multe bătălii decât era necesar, Hitler le-a spus, practic, acestor milioane: „Dacă trebuie să fiți «socialiști», să nu fim evrei

Machine Translated by Google



„«socialiști» – marxiști – haideți să fim «național-socialiști», adică o societate națională. Haideți să fim «socialiști» pentru Germania, nu pentru evrei.”

Și a funcționat! Milioane și milioane de bărbați și femei bune care fuseseră seduși în comunism de către evrei au fost recâștigați la propriul popor și la Ordinea Naturală a unui trai sănătos în grup prin metodele lui Hitler.

Dincolo de elementele fundamentale ale ordinii naturale, pe care le-am Așa cum am expus mai sus, național-socialismul întruchipează ceva mult mai înalt și mai nobil decât orice simplu set de reguli sau principii.
Național-socialismul, ca FILOZOFIE, întruchipează impulsul etern regăsit în toate ființele vii – ba chiar în toată creația – către un nivel superior de existență – către perfecțiune – către Dumnezeu.

Această idee „aristocratică” a național-socialismului – ideea unui Efortul constant al întregii Naturi către o existență din ce în ce mai înaltă, din ce în ce mai complexă și din ce în ce mai perfectă – este aspectul metafizic, supranatural al idealului nostru.

Cu alte cuvinte, conceptele de justiție socială și ordine naturală sunt organele și nervii național-socialismului, dar PERSONALITATEA sa, aspectul său „religios” – lucrul care îl ridică deasupra oricărei filozofii strict politice – atitudinea sa veneratoare față de Natură și o dragoste religioasă pentru Marile daruri ale unui Creator Necunoscut.

Creștinismul, de exemplu, este un lucru mult mai înalt decât ritualurile sale, cuvintele rugăciunilor sale sau oricare dintre crezurile sale. Este o STRĂDUINȚĂ SPIRITUALĂ către idealurile credinciosului de Perfecțiune Spirituală.
Național-socialismul este același tip de străduință spre niveluri din ce în ce mai înalte aici, pe acest pământ, în timp ce creștinismul se străduiește spre o viață viitoare și ulterioară, în afara acestui pământ.

Pentru „soldatul” obișnuit din „armata noastră”, care construiește și luptă pentru Ordinea Naturală – Național-Socialismul – este suficient să respecte și să se supună legilor și doctrinelor stabilite de idealurile nobile ale Filosofiei noastre doar cu o dragoste instinctivă pentru acele idealuri, poate nu cu o înțelegere completă a celor mai înalte forme ale Filosofiei noastre.

Dar, așa cum cei mai mari lideri creștini au fost cei care nu au fost preocupați de detalii și reguli, ci mai degrabă cei care erau „Dumnezeu

Machine Translated by Google



„Intoxicați” de cele mai înalte idealuri ale religiei, liderii din elita noastră național-socialistă trebuie să împărtășească această abordare fundamental religioasă. Pentru ei, adevăratul sens al doctrinei noastre rasiale trebuie să facă parte din „străduirea lor idealistă către Dumnezeu”.

Prin identificarea totală a noastră cu marea noastră rasă, noi să ne împărtășim din gloriile sale trecute și viitoare. Atunci când contribuim în vreun fel, în special prin sacrificiu de sine pentru a ajuta rasa noastră pe calea către o existență superioară, ne îndreptăm către Dumnezeu - Creatorul Rasei Superioare.

Pe scurt, în timp ce mecanica și regulile național-socialismului, așa cum sunt codificate și expuse aici, sunt suficiente pentru majoritatea dintre noi, pentru puținii idealiști gata și dispuși să-și sacrifice viața pentru cauza poporului lor, național-socialismul trebuie să fie un ideal religios foarte real - o străduință către Dumnezeu. Național-socialismul este singura mișcare care a dobândit suficientă cunoaștere de sine și perspicacitate pentru a putea înțelege această mișcare de îndepărtare de artificialitatea liberală și de miopia scurtă și către înțelepciunea eternă a Naturii. Credința noastră totală în rasă, insistența noastră asupra legilor naturale în societate, economie și în orice alt domeniu al activității umane sunt, în fiecare caz, aplicarea conștientă, științifică a legilor de fier ale Naturii, în loc de perversiuni încrezute și mioape ale legilor, așa cum sunt promovate de liberalii și marxiștii aroganți și idioți.

Adversarii noștri liberali și marxiști sunt la fel de orbi la ceea ce fac. Dar, în fiecare caz, se va constata că, în esență, urăsc legile naturii, sunt încrezuți, educați în mod superficial.
„Intelectualii” care sunt victime ale truismelor conform cărora „puțină cunoaștere” este „un lucru periculos”. Deoarece au descoperit că pot învăța un negru congolez să recite poezii sau chiar să se comporte ca un avocat sau un doctor, se umflă de capacitatea lor de a smulge Natura după bunul plac și își imaginează că pot face bărbați albi occidentali, inițiați, din orice hotentot. Pur și simplu refuză să recunoască faptul că Natura a făcut deja din negru ceea ce este și că nicio agenție umană nu poate face o „pungă de mătase dintr-o ureche de scroafă”.

Național-socialismul este esența distilată a iubirii de și respect pentru Natură și pentru iubirea, conștiința și știința

Machine Translated by Google



aplicarea legilor eterne, juste și frumoase ale Naturii în fiecare moment al existenței Omului. În același timp, național-socialismul recunoaște nevoia Omului de o cultură superioară celei a animalelor nechibzuite din junglă și ridică aplicarea legii naturale de la competiția directă, a lumii animale, de exemplu, la o competiție reglementată și ordonată, sub reguli juste.

Adversarii noștri vor să elimine complet concurența – o
o idee complet nefirească.

Național-socialismul insistă că omul poate rafina și îmbogăți aplicarea Legilor Naturale ale vieții în beneficiul omului, dar insistă și că omul nu poate scăpa sau sfida Legea Naturală. Între stările de sănătate socială („național-socialismul" sau Ordinea Naturală) și boala socială (marxismul evreiesc) se află „țara nimănui" a nimicului – locul unde oamenii nu sunt nici morți, nici cu adevărat

în via ă.

Democrația, „liberalismul" și „conservatorismul" sunt stări pure, nealterate, de nimic. Nu au o perspectivă fundamentală asupra vieții, nicio înțelegere, nicio forță vitală în adâncul lor. Sunt trucuri elegante cu cuvinte și expresii frumoase, care nu înseamnă nimic. Ele duc doar la haos și pregătesc calea pentru evrei și comunismul lor blestemat și nefiresc.

Singura modalitate prin care putem pune capăt acestui joc de escrocherii evreiești și putem cuceri mințile și inimile poporului nostru este să restaurăm poporului nostru Ordinea Naturală - Legile Tribului - care, singură, va dă-ne puterea și voința de a reafirma superioritatea naturală, biologică a Rasei noastre Albe și, astfel, de a salva Civilizația Occidentală.

Distruge forțele de coeziune ale Ordinii Naturale din orice grup, iar acel grup va deveni haotic, fără speranță, frustrat, pierdut, gol, vicios și, în final, neajutorat în fața oricărui alt grup unit.
și respectă Legile Tribului.

De aceea, negrii, în atâtea cazuri, îngrozesc orașe întregi.
Se țin uniți. Lovește unul și un milion de negri vor urla la tine.
De aceea, poliția adesea nu mai îndrăznește să-i aresteze, nici măcar pentru cele mai revoltătoare infracțiuni.

Și evreii sunt și mai puternici printre noi, pentru același motiv

Machine Translated by Google



motiv. Ei rămân împreună.

Adăugând Legile Tribului la Legile Rasei pe care le-am examinat anterior în Capitolul IX, putem sintetiza o nouă lege a societății moderne: Legea Dominanței Grupului.

Într-o stare a Naturii, acel grup de animale sau de oameni primitivi care este biologic superior, grupul compus din cei mai buni indivizi, purtători ai celor mai bune gene și cromozomi, va domina toate grupurile inferioare, deoarece toate grupurile din Natură (superioare sau inferioare) respectă în mod egal Legile Tribului.

Astfel, singurul factor care operează competitiv în lumea animală este excelența biologică a reproducerii. Însă gadgeturile științifice, luxul și „liberalismul" evreiesc au distrus atât de mult
capacitatea omului alb modern, civilizat, de a simți și de a respecta „Legile tribului" ale naturii, că și-a pierdut coeziunea grupului; s-a „dezlipit" ca animal social; este fragmentat și atomizat
în milioane de indivizi izolați și sute de mii de „grupuri de presiune" egoiste, clase etc. Această fragmentare aproape completă a marelui „trib" al oamenilor albi ne-a redus la impotență, ca grup.

Legea DOMINANȚEI DE GRUP printre oameni este regula conform căreia orice grup care aderă fanatic la Legile Naturale ale Tribului va putea domina orice grup care nu se supune acestor legi, indiferent cât de inferior ar fi „tribul" care respectă legile.

De aceea negrii și evreii stăpânesc peste tot Omul Alb în America construită și deținută de oamenii albi. De aceea suferim tirania „minoritară". Orice minoritate organizată de gunoaie și oameni
gunoiul are putere – în timp ce marea majoritate albă, neevreiască, este un gigant întins, neajutorat și paralizat.

Scopul, așadar, al revoluției noastre național-socialiste este restaurarea Legilor Tribului pentru poporul nostru, pentru a le permite din nou superioritatea biologică naturală de reproducere, pentru a-i oferi Omului Alb stăpânirea asupra a ceea ce a construit și ar trebui să domine.

Exact asta au făcut Hitler și național-socialismul în Germania pentru milioane și milioane de oameni fragmentați, atomizați, care erau scufundați în adâncurile deznădejdii și haosului.

Hitler nu a obținut un succes atât de uimitor cu poporul său

Machine Translated by Google



pentru că era un „tip dur”, pentru că organiza mitinguri mari și incitante, pentru că germanii sunt „bestii” din fire, nici pentru oricare dintre celelalte motive invocate de evreii mincinoși și de aliații lor liberali și conservatori lacomi.

Motivul pentru care Hitler a reușit să realizeze un miracol social în Germania a fost acela că Hitler a înțeles intuitiv tot ce am scris și și-a readus poporul la ORDINEA SOCIALĂ NATURALĂ.

Hitler și-a învățat poporul să nu se mai urască unii pe alții, considerându-i indivizi izolați, singuri și speriați, și le-a redat acel sentiment sfânt de naționalitate, de „Trib”; da, de adevărată fraternitate (nu
(o formă artificială comercializată de evrei). (Nu este nimic greșit și totul este corect în „frăția” cu propriul popor. Atunci când evreii încearcă în mod viclean și fals să extindă „frăția” pentru a-l ascunde pe „frate” și a încerca să ne facă „frați” cu zulușii, pigmeii, chinezii, boșimanii și evreii, atunci „frăția” devine un sinonim pentru catastrofa rasială, așa cum s-a întâmplat.)

Hitler le-a dat poporului său același spirit de sacrificiu al iubirii calde pentru propria familie și pentru propriul popor (care este o mare „familie”), care unește și binecuvântează fiecare grup social natural de creaturi din
creare.

Așa cum am subliniat de multe ori, niciun om nu poate trăi fericit, cu succes și productiv ca un individ singuratic și amar, aflat în război cu toți semenii săi. Fiecare dintre noi are o nevoie profundă de căldura și dragostea grupului său, a celor din familia sa biologică. Omul modern a pierdut acel sentiment de căldură, loialitate și dragoste de grup, iar rezultatul este haosul și golul spiritual pe care le vedem în jurul nostru în această societate occidentală în dezintegrare.

Ororile descrise în primul capitol al acestei cărți sunt rezultatul direct al nesupunerii aproape totale a Americii față de legile tribului. Aceste orori ar continua, chiar dacă toți evreii și

Negrii urmau să dispară peste noapte, dacă nu restabilim pentru poporul nostru, așa cum a făcut Hitler, ORDINEA NATURALĂ, „Legile Tribului”.

Prin urmare, revoluția noastră nu este materială și fizică, ci
schimbare spirituală radicală în sentimentele poporului nostru:

Eliminarea atomismului egoist și a „individualismului” lacom și îngust; fie că este numit „liberalism”,

Machine Translated by Google



„conservatorismul” sau „democrația” și restaurarea în inimile bărbaților albi din vest a sentimentelor profund satisfăcătoare de iubire față de propria noastră rasă. Această iubire pentru propriul grup se manifestă în dorința de a se sacrifica și de a dărui pentru propria familie – și pentru familia mai mare a propriei rase.

Machine Translated by Google

# În acest semn învinge

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google



Succesul de lungă durată în orice demers uman nu este niciodată rezultatul norocului. Atingerea unui obiectiv clar definit, fie că este vorba de a merge de la punctul „X" la punctul „Y", de construirea unei case sau de organizarea unei afaceri, este întotdeauna produsul a trei lucruri:

1. Capacitatea intelectuală de a percepe problema implicată, opoziția care trebuie așteptată și cea mai bună modalitate de a depăși această opoziție pentru a atinge obiectivul.

2. Voința și hotărârea de a face tot ce este necesar pentru a atinge scopul dorit, indiferent de opoziție.

3. Mijloacele fizice, forța și curajul de a pune în aplicare și a duce la bun sfârșit planul sau lupta concepută de minte și hotărâtă de voință.

Dacă oricare dintre aceste trei elemente lipsește din scopul cuiva, eșecul este rezultatul inevitabil, previzibil.

Un om prea prost pentru a înțelege diverșii factori implicați în încercarea de a merge de la punctul „X" la punctul „Y", unde calea dintre noi este o junglă infestată cu șerpi, carnivore periculoase și febră, și care nu reușește să se înarmeze cu arme și hărți, medicamente și alte echipamente, nu va ajunge niciodată la „Y", indiferent cât de încăpățânată este hotărârea sa sau cât de puternici sunt mușchii săi. Un alt om care încearcă aceeași călătorie, deși percepe clar pericolele și se pregătește pentru ele și deși are mușchi puternici, nu va reuși totuși să ajungă la „Y" dacă este atât de nehotărât și slab de voință încât nu perseverează în luptă și nu folosește fără milă orice forță ar fi necesară pentru a...

zdrobi și distruge forțele care i se opun. Și un al treilea om care are intelectul necesar pentru a percepe pericolele și a se pregăti pentru ele, precum și voința și hotărârea de a lupta prin ele, chiar și cu cel mai mare eroism, dar care este fragil la trup și, prin urmare, fizic

Machine Translated by Google



slab încât nu poate îndeplini poruncile minții sale și voința sa nu poate decât să cedeze în fața adversarilor mai puternici pe care îi va întâlni.

La fel se întâmplă și cu civilizațiile, așa cum se întâmplă și cu luptele oamenilor individuali. Zeci de mari civilizații au pierit din cauza eșecului unuia sau mai multora dintre aceste trei elemente necesare în lupta pentru supraviețuire.

Societățile sălbatice pier de obicei, nu atât din cauza lipsei de voință viguroasă sau a forței fizice, cât din cauza lipsei de capacitate de a percepe situația reală. Înecându-se în superstiții și poticnindu-se în întunericul ignoranței, ele sunt copleșite de forțele fizice ale evenimentelor naturale violente, catastrofelor și bolilor pe care societățile mai civilizate au învățat să le înțeleagă.

depăși.

Pe de altă parte, civilizațiile, în ciuda tuturor realizărilor și științelor lor intelectuale, pier cel mai adesea din cauza eșecului voinței, a diminuării impulsului sălbatic și nemilos de supraviețuire și dominație care a creat inițial societatea. Ele devin „umanitare”, egoiste și moi. Devin slabe fizic și dependente de armate și poliție plătite pentru a-și desfășura lupta.

Spiritul de luptă, onoare, sacrificiu de sine și eroism al strămoșilor lor lasă locul unei iubiri tot mai mari pentru ușurință, lux și lașitate, deghizate în „umanitarism”.

Când o civilizație ajunge în acest stadiu efemer al decăderii sale, doar un eveniment istoric foarte rar poate opri prăbușirea finală a societății, pe măsură ce decadența devine din ce în ce mai evidentă. Numai atunci când societatea pe moarte mai are suficientă energie vitală pentru a produce un gigant spiritual, o întoarcere divină la eroismul antic al poporului său, capabilă să șocheze și să alunge civilizația din forma sa naturală...

Într-o noapte istorică a somnului și a morții, în ciuda opoziției sinucigașe a popoarelor pe moarte care tânjesc doar după „pace” și somnul morții, poate o societate să se ridice din nou pentru o vreme.

Civilizația ariană occidentală a depășit punctul istoric fără întoarcere în călătoria sa spre limbo în secolul al XIX-lea, așa cum au remarcat în mod corespunzător Spengler, Chamberlain și alții. Dacă nu ar fi fost sosirea incredibilă și miraculoasă a lui Adolf Hitler în ultima

Machine Translated by Google



În cel mai scurt timp posibil, singura cale suportabilă pentru un om inteligent, perspicace și sensibil, înconjurat de o civilizație dezgustătoare și sinucigașă, ar fi fost savurarea resemnată a unor astfel de plăceri trecătoare, care îi oferea o evadare din realitatea sfâșietoare a unei civilizații iudaizate, canibalizate și cu sâni care se năpustea cu capul înainte înapoi în junglă în numele „umanitarismului”.

Însă apariția în istorie a lui Adolf Hitler este o dovadă că în civilizația albă, occidentală, încă există o scânteie suficientă de vigoare creativă și de sacrificiu de sine pentru a permite, poate, încă o mie de ani de supraviețuire omului alb. Această scânteie infinit de prețioasă va rămâne doar atât și se va estompa rapid în întuneric, atâta timp cât mica minoritate de elită a umanității, cu umorul de a vedea ce a făcut Hitler, este prea egoistă, lașă și mioapă pentru a aplica lecțiile istoriei înainte de a fi prea târziu pentru totdeauna și pentru a aprinde scânteia pe care Hitler ne-a dat-o în flacăra aprinsă a creației.

civilizație fondată de strămoșii noștri curajoși.

Până acum, pedeapsa cumplită aplicată eroilor civilizației lui Adolf Hitler de către forțele evreiești ale decăderii și distrugerii a tulburat și îngrozit atât de mult lumea, încât chiar și cei capabili să vadă și să înțeleagă pericolul pentru umanitate și calea spre mântuire, așa cum a arătat-o Adolf Hitler, sunt atât de jalnic atașați de viețile, libertățile și confortul lor, încât nu îndrăznesc să prindă scânteia sacră a supraviețuirii albilor și să o alimenteze cu propria suflare, pe care trebuie să o aibă în curând - sau să se stingă pentru totdeauna.

Umanitatea ariană, albă, se află pe prăpastia întunericului și a uitării. Împrăștiate pe stânci, în bezna eternă de dedesubt, sunt oasele altor civilizații pompoase, atotștiutoare, care au fost
Fără îndoială, incapabili să-și imagineze propria dispariție chiar în momentul în care erau înconjurați de puterea și măreția exterioară a imperiului. Nu au fost capabili să realizeze sau să înfrunte amenințarea TOTALĂ a unei slăbiciuni și a unui „umanitarism” crescând, incapabili să adune voința TOTALĂ necesară pentru a inversa marșul istoric spre moarte și uitare. Au fost prea leneși și egoiști, lacomi și lași ca să-i asculte pe puținii care au fost arși, răstigniți, lapidați, hrăniți leilor sau li s-a înmânat paharul lui Dumnezeu.

Machine Translated by Google



cucută.

Dacă există vreo istorie peste o mie de ani și vreun popor capabil să o studieze, se vor minuna, mai ales, cu neîncredere de refuzul încăpățânat al omului alb de a-și folosi puterea copleșitoare, cunoștințele și darul providențial al conducerii lui Adolf Hitler pentru a se salva de cea mai incredibilă și înfricoșătoare sclavie din mâna unui grup relativ mic de evrei dezgustători, dezechilibrați patologic, slabi fizic și lași, aroganți și tirani.

Problemele noastre de astăzi nu sunt probleme „americane”, probleme „britanice”, probleme „franceze”, „germane”, „europene” sau „africane” – ci sunt probleme de SUPRAVIEȚUIRE PENTRU TUTUROR BĂRBAȚILOR ALBI.

Care, în numele celui mai elementar motiv, este diferența dintre faptul că Bartholomew Buckingham s-a născut lângă Tamise, Hans Schmidt pe Rin, Pierre Dubois pe
Sena, Per Olafson în Stockholm, Eric Erasmus în Durban, Joe Doaks în Podunk, Ohio sau John Smith în Auckland, Noua Zeelandă, comparativ cu întrebarea „Vor mai FI oare
Bartholomews, Hanses, Pierres, Pers, Erics, Joes sau Johns?

Planeta noastră mișună de creaturi colorate care ne depășesc numeric cu peste PATRU LA UNU – și în toate națiunile noastre aceste ființe inferioare, ni se spune, sunt „egalii” noștri, capabile să ne șteargă banii prin vot, libertățile noastre, viețile noastre și onoarea noastră. Conform noțiunilor demodate de naționalism și democrație, eu, Lincoln Rockwell, ar trebui să prețuiesc, să am grijă și să fiu loial unora dintre cei mai de jos dintre generații din junglă, cu condiția ca barajul lor negru să i-a dăruit lumii într-un șanț american sau într-un pătuț murdar – pentru că atunci, desigur, ei sunt „americani” și nu suntem cu toții în căutarea „Americai”?

Sau trebuie să fiu loial și să mor pentru aceste jumătăți de animale mizerabile și jalnice, „companionii mei americani”, măcelărind milioane și milioane dintre cele mai bune specimene biologice ale propriei mele rase, pentru că o bandă de evrei de la Hollywood ne învață că americanii trebuie să-i urască pe germani?

Sau, din nou, este o anumită parte geografică față de care trebuie să mă raportez loial și pentru care trebuie să-mi ucid propriul popor și poate chiar să mor

Machine Translated by Google



eu însumi? Loialitatea mea față de această bucată de geografie se oprește la Granița canadiană?

Dar poate că „americanismul” este cel căruia trebuie să-i fiu loial și pentru care trebuie să port război împotriva bărbaților, femeilor și copiilor germani. Totuși, când examinez ceea ce îmi spun că este „americanism”, constat că acesta constă în primul rând în a fi dispus să mă supun cu umilință direcției evreiești asupra culturii, guvernului, religiei, divertismentului și chiar a vieții mele sexuale.

Nu, toate astea sunt prostii.

Singurul lucru căruia îi pot fi loial cu o convingere profundă – singura loialitate care are sens – este fraternitatea mea RASIALĂ, și prin urmare culturală, cu propriul meu popor, indiferent unde s-a născut! Când această loialitate este contestată, iar poporul meu este în pericol, este monstruos să ne prefacem că trebuie să fim suspicioși unii față de alții doar pentru că trăim peste granițe geografice imaginare și că, după o pregătire și o agitație adecvate din partea unui grup de evrei internaționali, noi, oamenii albi, trebuie să mergem înainte pentru a ne ucide unii pe alții, a ne bombarda unii pe alții până ne facem cenușă și a ne urî veșnic unii pe alții pentru că suntem „rivali comerciali” sau pentru „democrația americană” sau pentru „Imperiul Britanic” sau pentru orice altceva din lume.

Sunt un OM ALB și frate cu toți ceilalți oameni albi și intenționez să fiu alături de ei toți și, dacă este necesar, să-i conduc în luptă pentru a supraviețui împotriva amenințării de nedescris a populațiilor de culoare ale pământului care se ridică la masacru și jefuire împotriva oamenilor albi - și sunt conduse de evreul intrigant!

Dar, la fel ca primul om din analogia plimbării prin jungla infestată de șerpi, prea mulți dintre „liderii” noștri albi nu reușesc să perceapă proporțiile cosmice ale problemei și să-și imagineze că este ceva ce poate fi rezolvat în „țara” lor și, până la jumătate,
măsuri.

Puținii care văd teribila și totala urgență a situației omului alb au încercat, până la sosirea noastră la fața locului, să lupte cu mai puține arme decât cele necesare într-o luptă totală pentru supraviețuire. Majoritatea celor mai buni lideri și-au imaginat că grupuri mici de oameni albi asediați, adunați în mici

Machine Translated by Google



Grămădiri geografice în spatele unor linii imaginare și fluturând curajos bucăți de pânză de diferite culori în bătaia vântului, pot supraviețui singuri, și la naiba cu ceilalți oameni albi care au bucăți de pânză de diferite culori.

Evreii NU au făcut NICIODATĂ greșeala de a se împărți serios în aceste false „echipe" geografice. Dimpotrivă, evreii – cu bolșevismul, sionismul și corcitura lor – atacă TOȚI oamenii albi, PESTE TOT TIMPUL și PESTE TOT TIMPUL. Își trimit armatele negre în toate națiunile noastre într-un atac total împotriva elitei albe a lumii, fără absolut nicio considerație a granițelor „naționale", a steagurilor, a limbilor sau culturilor. În fața acestei amenințări internaționale totale de anihilare de către RASĂ, milioane dintre cei care văd deja pericolul se găsesc bolborosind sumbru despre „imperialismul yankeu", „Imperiul Britanic", „catolici murdari", „atei imorali", „republicani", „laburisti", „yankei blestemați", „Germania pe primul loc" etc., etc., ad nauseam.

Asemenea unor băieți asediați de o gloată de răpitori și criminali, nu pot rezista certurilor despre cine are cele mai multe bile în fața unui pericol mortal pe care îl uită temporar. Bătălia timpurilor noastre – dacă va exista vreo bătălie – este pentru SUPRAVIEȚUIREA RASEI ALBE!

Și pentru a supraviețui, omul alb va trebui să RECUCUERISCA pământul odată cucerit și civilizat cu prețul atâtor sânge de către strămoșii săi. Sub steagurile evreimii internaționale, masele de culoare amenință să readucă civilizația la sălbăticie.
Sub steagul svasticii lui Adolf Hitler, oamenii albi din întreaga lume vor stăpâni planeta pentru a salva civilizația.

Războiul evreiesc împotriva civilizației a fost de fapt o REVOLUȚIE gigantică, mondială, în cursul căreia ne-au făcut pe milioane dintre noi să ne ucidem unii pe alții strigând „Democrație!", „Gott mit uns!", „Eliberați sclavii!", „Libertate, egalitate, fraternitate!". Și acum se pregătesc pentru baia de sânge finală, în timpul căreia vom striga „Capitalism!" și, respectiv, „Comunism!", în timp ce cele două echipe de bărbați albi se măcelăresc reciproc cu bombe cu hidrogen finanțate de evrei.

Machine Translated by Google



În cursul acestor războaie fratricide și sinucigașe, evreii nu s-au temut să sacrifice mii dintre frații lor pentru cauza lor diabolică, așa cum au făcut-o în ultimul măcel monstruos din anii 1940. Evreii își dau seama de ceea ce NOI trebuie să ne dăm seama: că ei joacă pentru cea mai mare miză în cunoașterea omenirii – stăpânirea întregului pământ – și nu se dau în lături de la concluziile inevitabile ale strategiei și tacticii dictate de cunoașterea unor astfel de mize. Dacă vrem să supraviețuim, atunci și noi trebuie să avem umorul și tăria de spirit pentru a înfrunta realitatea mortală a situației și a acționa NEMILOS, RAPID și EFICIENT.

Evreii au câștigat aproape pasul final în revoluția lor de 4.000 de ani – puterea mondială DESCHISĂ. Acum au puterea secretă totală de a manipula și controla toate activitățile lumii și le lipsește doar puțină spălare a creierelor și înfrângere a voinței maselor pentru a face din dominația lor mondială o putere recunoscută și formală. Au luptat și și-au câștigat drumul către această putere incredibilă printr-o determinare de neegalat și o voință de fier de-a lungul a patruzeci de secole, și doar un miracol poate împiedica victoria finală a unor astfel de războinici fanatici, oricât de tragic și vicios ar fi o astfel de victorie pentru umanitate.

Chiar și evreii atei – care sunt majoritatea – au o credință inexplicabilă în vechile profeții evreiești conform cărora atunci când „legea va ieși din dealurile Sionului” și din Ierusalim, va fi mileniul pentru evrei și ei vor stăpâni și vor conduce pământul.

EI SUNT ACUM ÎN IERUSALIM și le mai lipsesc doar câteva blocuri pentru a-l poseda complet! [NOTĂ: Comandantul Rockwell scria înainte de războiul din 1967 în care evreii au cucerit restul orașului.] Ei trăiesc o frenezie mondială, deoarece pot deja simți victoria totală pe care suntem pe cale să le-o oferim și chiar acum își pregătesc orgia sacrificială a victoriei în Tel Aviv!

În fața acestei amenințări de nedescris, că întreaga lume și noi toți vom cădea în fața tiraniei unei bande de paranoici criminali, șovinismul îngust, conservatorismul și regionalismul majorității liderilor de dreapta reprezintă cea mai mare prostie! Cu stăpânii...

Machine Translated by Google



Corcituri, evreii, conducând MILIOANE de sălbatici într-un atac mondial împotriva elitei albe, purtătorii civilizației, și cu sfârșitul la doar câteva momente distanță în termeni istorici, doar cei mai miopi lideri pot continua să-i țină pe copiii noștri divizați și neajutorați în „echipe” de americani, Dixiecrați, catolici, germani, yankei, atei, olandezi, conservatori, irlandezi etc., pe întreaga listă jalnică și sfâșietoare.

Evreul poate fi toate aceste lucruri – dar ÎNAINTE DE A VENI, EL ESTE UN EVREU!

Prima sarcină a celui care vrea să salveze civilizația – ceea ce necesită salvarea omului alb – este să-i facă pe oamenii albi conștienți în mod suprem și total de RASĂ, mai presus de orice alte loialități. Poporul nostru poate fi democrat, german, catolic sau englez, dacă vrea și dacă le convine, dar ÎNTÂI TREBUIE SĂ FIE OAMENI ALBI! Altfel, evreul ne va ține divizați, neajutorați și inconștienți de unitatea și puterea noastră rasială, în timp ce ei luptă fanatic ca evrei, indiferent unde s-ar afla, până când totul se va termina.

Lumea televiziunii, a rachetelor și a transportului cu reacție a devenit prea mică pentru a permite oricărui grup de bărbați albi, oriunde, să se bucure de luxul sinucigaș de a lupta între ei în numele evreului, indiferent de motivul care ar putea fi avansat în propagandă. Pur și simplu nu ne putem permite să luptăm unii împotriva altora când suntem supuși unui atac atât de copleșitor și mortal din partea unor hoarde nesfârșite conduse de un dușman atât de fanatic și diabolic precum evreul marxist, sionist. Motivul pentru care omul alb pierde atât de mult timp este, în primul rând, că a eșuat sau a refuzat să vadă enormitatea și urgența presantă a problemei sale. S-a permis să fie distras într-un milion de mici certuri din cauza unor fleacuri, în timp ce rasa sa a fost aproape adusă spre dispariție.

La fel ca primul om din analogie, nu am înțeles calea, natura obstacolelor și, cel mai rău dintre toate, nici măcar nu am realizat obiectivul pe care trebuie să-l câștigăm – sau să murim. Acest obiectiv este și trebuie să fie Stăpânirea Pământului de către Omul Alb, deoarece civilizația depinde exclusiv de o astfel de stăpânire albă. Orice obiectiv mai mic este complet lipsit de valoare, la fel cum ar fi lipsit de valoare pentru un om programat să fie spânzurat pentru a lua vitamine și a atinge o sănătate perfe

Machine Translated by Google



Și un obiectiv atât de fantastic de dificil și cosmic precum lumea
Stăpânirea nu poate fi obținută prin noroc, viclenie, jumătăți de măsură, rugăciuni, speranțe, discursuri frumoase, pamflete sau violență sporadică. Ceea ce trebuie să țintim și să realizăm este o CONTRAREVOLUȚIE MONDIALĂ împotriva revoluției evreiești marxiste-sioniste.

Și revoluțiile nu sunt niciodată, niciodată, NICIODATĂ rezultatul unor revolte spontane și fortuite, ci ÎNTOTDEAUNA produsul unei planificări și lupte științifice și nemiloase, bazate pe legile imuabile ale marilor tulburări sociale. În spatele furcilor și baricadelor se află întotdeauna povestea conspirațiilor la lumina lumânărilor ale planificatorilor – altfel revoluția s-ar termina într-o clipă.

Nu numai că puținii noștri lideri nu au reușit până acum să realizeze proporțiile nemaiauzite ale obiectivului la care trebuie să țintim, dar au eșuat în mod singular să își înfrunte responsabilitățile terifiante în planificare. De nenumărate ori, s-au ridicat aspiranturi de lideri care ne-au condus în eforturi jalnice de a ciupi vârful cozii tigrului, doar pentru a ne irosi averea, sângele și eroismul într-o luptă fără rezultat care se termină întotdeauna prin a fi zdrobiți de o singură lovitură zdrobitoare din laba bestiei.

Revoluția mondială evreiască poate fi zdrobită și învinsă doar de o contrarevoluție mondială.

Orice revoluție trebuie planificată cu grijă și precizie, în conformitate cu legile de fier care guvernează conduita umană în masă. O revoluție mondială, în fața puterii internaționale și uluitoare a evreimii, trebuie planificată și executată cu o strălucire și o cruzime neegalate în istoria lumii.

Regula fundamentală a unei astfel de răsturnări sociale cataclismice precum o revoluție este: „Sângele martirilor este sămânța bisericii!” Poate că sună crud și brutal, dar este totuși adevărat că, cu cât este mai mare proporția de răsturnare umană vizată, cu atât este mai mare cantitatea de sânge și torențele de lacrimi care trebuie vărsate în cantități uriașe pentru a atinge scopul.
Genul de mișcare colosală, fără precedent, care poate singura inversa tendința suicidară a lumii occidentale și poate inaugura încă o mie de ani de supraviețuire pentru omul alb, nu va putea niciodată...

Machine Translated by Google



fi lansat – darămite câștigat – în orice mod sigur, nedureros sau ușor.
Chiar și suferințele obișnuite și martiriul sunt prea minuscule pentru genul de mișcare pe care trebuie să o aprindem pentru a supraviețui. Totul legat de actuala luptă mortală pentru stăpânirea lumii este și trebuie să fie olimpic, și nu ne putem da înapoi de AGONII olimpice dacă vrem să sperăm să câștigăm.

Mișcările puternice necesită întotdeauna ca milioane de oameni să se jertfească într-o pasiune de devotament plin de abnegație față de cauză. Și aceste mase enorme de oameni nu pot fi niciodată mișcate să se arunce în flăcările revoluției cu strigăte de „Balanță comercială favorabilă!" sau „Drepturile statelor!" etc. Doar impulsurile FUNDAMENTALE din adâncul psihicului uman pot ridica masele lente din apatia lor ignorantă la intensitatea sălbatică a emoțiilor care le poartă complet în valul mareic al revoluției. Nimic nu afectează atât de mult aceste emoții fundamentale ale maselor ca EROISMUL și doar eroismul suprem îl poate salva acum pe omul alb de letargia și frica paralizantă de evrei.

Și nu există alt simbol decât svastica și niciun alt nume decât Adolf Hitler, care este atât de frumos calculat pentru a produce persecuția și eroismul aferent, singurele care pot uni și inflama omul alb într-un val irezistibil de revoluție marxist-sionistă antievreiască. Până la apariția lui Adolf Hitler, oamenii albi din lume nu aveau nimic, absolut NIMIC în ceea ce privește o cauză comună, eroi comuni, martiri comuni, altare sacre, nume și simboluri. Dar acum, după ce milioane de tineri albi germani și-au aruncat eroic viețile prețioase în prima luptă reală din istorie pentru elita albă, avem în sfârșit altarele, simbolurile și martirii îmbibați de sânge, care sunt cel mai elementar material al revoluției.

Milioane de tineri albi la fel de prețioși de partea opusă, luptând pentru diabolicii evrei comuniști-sioniști, își vor fi pierdut viața pentru nimic dacă nu acceptăm acest lucru.
un sacrificiu de sânge uriaș și să-l folosim pentru a ne asigura că niciodată prețiosul sânge alb nu va mai fi vărsat luptând pentru evrei și negri.

Machine Translated by Google



Cu toate acestea, și în mod incredibil, norocoșii moștenitori ai acestui sacrificiu de sine și eroism – destinatarii acestor prețioase steaguri pătate de sânge și nume sacre – își resping moștenirea ca fiind „impractică".

„Nu putem niciodată câștiga cu o adeziune deschisă la național-socialism și la svastica", explică acești domni slab. „Evreii i-au învățat pe oameni să-i urască prea mult", adaugă ei. „Dacă folosim svastica și îl lăudăm pe Hitler prea deschis, ne vor arunca în închisoare sau ne vor ucide!" Și nu i-au aruncat ei pe TOȚI producătorii de revoluții, inclusiv pe evreii care au făcut Revoluția Roșie, în închisoare – și chiar să-i ucidă pe unii dintre ei? Trebuie noi, național-socialiștii, să fim mai temători și mai lași decât o bandă de evrei? Însăși persecuția și vărsarea de sânge pe care astfel de personaje nehotărâte încearcă să le evite sunt condiția sine qua non [ceva absolut indispensabil sau esențial] a victoriei noastre!

Acestea nu sunt vorbe goale. Am dovedit personal adevărul lor aici, în America, centrul puterii evreimii mondiale, fiind bătut, mergând la închisoare și la spitalul de nebuni, pierzându-mi draga familie și trăind ca un animal. Peste douăsprezece zile, în timp ce scriu aceste rânduri, mă confrunt din nou cu închisoarea. Aceste lucruri sunt neplăcute și chiar sfâșietoare - dar TREBUIE SĂ FIE!

În doi ani, am ajuns într-o poziție de comandă în lupta mondială pentru Omul Alb, începând ca un individ fără un ban, necunoscut și neajutorat, asemenea altor milioane și milioane de alții - pur și simplu și exclusiv pentru că am folosit cu recunoștință și dragoste numele și simbolurile prețioase care au fost scăldate și îmbibate în astfel de oceane de sânge și lacrimi - svastica și numele Liderului, Adolf Hitler.

Succesele politice temporare și ostentative sunt întotdeauna ușoare. Este întotdeauna mai simplu și mai rapid să pui absorbante în jachetă decât să-ți dezvolți mușchii umani necesari pentru a umple haina cu luni sau ani de muncă și transpirație. De cincizeci de ani încoace, a existat o ascensiune și o descreștere constantă a mișcărilor „de dreapta" sau albe construite în întregime din absorbante.

Prin susținerea maternității, virtuții și patriotismului etc. și prin evitarea declarațiilor brutale despre scopul real al unor astfel de organizații – care trebuie neapărat să fie exterminarea

Machine Translated by Google



dușmanii comuniști-sioniști ai umanității – mari turme de „patrioți”, „conservatori” și chiar câțiva antisemiți „duri” ar putea fi adunați. Dar acești oameni nu sunt atrași de o astfel de mișcare, deoarece sunt atât de înflăcărați de zel revoluționar încât cu greu pot fi împiedicați să-i atace pe cei care îi agresează pe străzi. Mai degrabă, se alătură societății „patriote” pentru a-și ușura conștiința vinovată, prefăcându-se că luptă împotriva evreilor, a trădării și terorii lor prin ceea ce ei numesc „metode inteligente subterane”. Se eliberează de frustrarea reprimată față de tirania evreilor și a negrilor o dată pe săptămână la un „miting” (privat, desigur) și apoi se grăbesc fericiți acasă pentru încă o săptămână de profituri, petreceri și televizor.

Astfel de Șoareci Puternici sunt îngroziți când li se sugerează că ar trebui să împartă pamflete pe stradă sau să protesteze împotriva vreunui exemplu scandalos de aroganță evreo-comunistă. Și dacă cineva îi expune nu doar pe evrei pentru ceea ce sunt, ci și pe acești leneși politici care sifonează sprijinul și energia pentru o bătălie reală, acești eroi răspund urlând că este vorba de un agent provocator care lucrează pentru a-i crucifica pe toți ca o gașcă de naziști - ceea ce, dacă nu ar fi lașitatea lor dezgustătoare, ar putea fi altfel.

Nu este sarcina revoluției antievreiești mondiale să atragă și să organizeze acești furiși disprețuiți, ci să-i alunge din cale și să-i scoată din afaceri, unde nu vor putea extrage din Mișcare puținul sprijin disponibil pentru „proiecte” inutile, așa cum au făcut-o ani de zile. Nimic nu îndeplinește această sarcină mai bine decât svastica. Trântorii politici, profitorii, prostituatele și lașii se strecoară cu coada între picioare de pe această cruce înțepată, așa cum face diavolul din apa sfințită.

Pe de altă parte, svastica are o atracție irezistibilă pentru genul de TINERI îndrăzneți, curajoși și luptători fără menajamente de care avem nevoie. În America, majoritatea dintre ei pur și simplu urăsc negrii din cauza instinctului lor pur de alb. Când află rolul evreilor în situația rușinoasă a negrilor, devin naziști în câteva minute.
Apoi este vorba de doar luni de zile până când ei înțeleg și ei

Machine Translated by Google



semnificația mai profundă, idealismul și adevăratele scopuri ale Mișcării.

Dar și mai important decât aceste avantaje, svastica îmbibată de sânge are un efect supranatural asupra evreilor. La urma urmei, sunt doar câteva linii negre - dar îi scoate pe evrei din starea lor mentală vicleană și calculată obișnuită și îi face isterici și proști. Pentru ei, nu sunt doar liniile, ci amenințarea teribilă a unei expuneri nemiloase, a unei justiții rapide și a unei răzbunări teribile pe care conștiința lor vinovată le spune că le merită din plin. Este ca o imagine a scaunului electric pentru un criminal vânat.

Un evreu calm și calculat este cea mai periculoasă fiară de pe fața pământului. Prin exercițiul rațiunii sale diabolice, pervertite, dar strălucite, evreul aproape că ne-a stăpânit pe toți ceilalți. Dar un evreu isteric, țipător, înnebunit de ură și de teama pedepsei pentru crimele sale, este un chit neajutorat în mâinile unui național-socialist calculat.

Am dovedit acest lucru de nenumărate ori – când consiliile evreiești au cheltuit milioane de dolari pentru a răspândi vestea printre evrei că ne ignoră. Dar hoardele de păcătoși vinovați nu pot face asta!
Când văd svastica și ne aud lăudându-l pe Adolf Hitler și descriind camerele de gazare pentru trădători, devin evrei gălăgioși și sălbatici, care și-au aruncat în aer victoriile în ultimul moment prin pasiunile lor nebunești de ură și răzbunare.

Rezultatul este forța vitală a unei mișcări politice: PUBLICITATEA! În ciuda dominației evreiești asupra tuturor mijloacelor de informare publică, paradarea svasticilor și a național-socialiștilor pe străzile publice nu poate fi ascunsă sau ignorată fără a dezvălui jocul. Cu siguranță, pot suprima știrile.

Dar apoi prea mulți oameni își dau seama de puterea presei lor și cenzură. Și când tânăra Mișcare reușește să impună publicarea existenței sale pe rețelele naționale de televiziune gigantice, în reviste, în presă etc. – aceasta servește drept un semnal de alarmă pentru milioanele de oameni frustrați care caută o astfel de mișcare. Numai așa am reușit să contactăm mii de oameni din întreaga lume care nu au mai fost niciodată în vreo ținută „patriotă”, dar nu au putut rezista Partidului Nazist American și Uniunii Mondiale a Națiunilor.

Machine Translated by Google



Național-socialiști. [NOTĂ: Comandantul Rockwell a schimbat oficial numele organizației sale în PARTIDUL NAȚIONAL-SOCIALIST AL POPORULUI ALB în timpul ultimei sale conferințe naționale de stat major din iunie 1967.]

Svastica și Hitler, departe de a fi pietre de moară, sunt de fapt răspunsul la eterna problemă a dreptei – banii!
Când nu ai bani pentru ziare, săli de ședințe etc. – ceea ce partea noastră nu face niciodată – poți ieși în stradă, să mărșăluiești, să distribui pliante făcute manual și să pichetezi – degeaba. Evreii o iau razna, atacă – iar apoi ai acces gratuit la televiziuni, ziare, reviste evreiești etc. în valoare de milioane de dolari. Desigur, s-ar putea să te mânji de sânge și să trebuiască să stai la închisoare pentru recuperare. Dar acesta este un preț mic de plătit pentru rezultatele uimitoare.

Pe lângă publicitatea gratuită care însoțește operațiunea deschisă ca nazist, descoperi că însăși îndrăzneala acestui lucru îi va atrage pe tinerii luptători de care ai nevoie, chiar dacă nu știu nimic și nu le pasă deloc de politica afacerii. Ei admiră curajul și îndrăzneala brute. Mai târziu, când vor ajunge să cunoască faptele puțin mai bine, vor lupta pentru idealuri și pentru omul alb. Dar până atunci, acești valoroși protectori ai libertății tale de exprimare vor lupta doar de plăcere.

Mai presus de toate, svastica vă va salva de eroarea fundamentală a dreptei – acest motiv dulce va schimba lumea și ne va salva de tiranii evrei.

Rațiunea este încă la început în treburile umane, o dezvoltare prețioasă și rară găsită în creierele mutaționale ale unei minorități infinitezimale de homo sapiens. Și chiar și puținele genii capabile să exercite o rațiune autentică și independentă sunt aproape în întregime incapabile să acționeze în conformitate cu dictatele acelei rațiuni - acesta fiind unul dintre motivele pentru care atât de mulți dintre ei ajung să fie eșecuri într-o lume care nu îi apreciază pe ei sau rațiunea lor.

FORȚA, PUTEREA, TĂRIA sunt cele care conduc lumea, de la fluxul și refluxul mareelor până la decizia vecinului tău de a se alătura Rotary. Doar o parte neglijabilă a oamenilor ciudați își schimbă părerea ca urmare a faptului că sunt convinși de un argument superior. Masele copleșitoare, inclusiv masa...

Machine Translated by Google



„Intelectualii” de astăzi își schimbă părerea doar pentru a SE CONFORMA. Cu alte cuvinte, mințile marii majorități SE ÎNTOTDEAUNA în fața celei mai puternice opinii – opinia care aduce recompense și evită pedeapsa.

Dreapta își examinează motivele, argumentele și faptele și le consideră adevărate și bune – oricât de multe ar fi. Apoi se indignează că vecinii neascultători nu pot vedea și aprecia această corectitudine și, foarte probabil, îi vor da afară din casă pentru că propovăduiesc „ura”. Dar lucrurile stau așa. Neascultătorii vor susține orice opinie pare să arate cea mai mare forță și VOINȚĂ DE PUTERE. Sunt complet, fără speranță, femei în abordarea lor față de rațiune și întotdeauna, ÎNTOTDEAUNA preferă forța „corectitudinii”.

Când spun „nu” svasticii și național-socialismului nostru, sunt doar eterna femeie care spune „nu”, dar înseamnă: „Dacă accepți nu-mi, atunci ești o slăbănoaică și nu ai dreptul la favorurile mele. Hai să vedem dacă ai bărbăția și puterea să mă FACI să spun da!”

Ne urăsc acum pentru că suntem slabi și neputincioși. Toată rațiunea din lume nu-i va face niciodată să ne iubească pe noi sau ideile noastre sub NICIUN fel, indiferent cât de mult încercăm să le îndulcim, până când nu le vom CÂȘTIGA RESPECTUL ȘI ADMIRAȚIA PENTRU VOINȚA NOASTRĂ, curajul nostru, forța noastră! Oricât de proști ar fi, instinctele lor de a simți forța și tăria sunt încă pure, iar încercarea de a FURIȘA idei național-socialiste sub masca „ligilor patriotice” și a altor grupuri drăguțe și sigure le respinge pe bună dreptate, ca fiind acțiuni ale unor lași și șarlatani.

LA NAIBA cu abordările viclene și mai sigure! Ne persecută la fel de mult ca abordarea directă și deschisă și ne condamnă la un eșec mizerabil și ascuns de fiecare dată. Dacă vrem să fim ultimii dintre oamenii albi care au cucerit lumea; dacă vrem să fim în cele din urmă copleșiți de o haită de șobolani, haideți măcar să înfruntăm moartea rasei noastre așa cum strămoșii noștri și-au înfruntat moartea - ca OAMENII.

Să nu ne târîm printre șobolani care imploră milă sau să încercăm să-i întrecem pe furiș și să ne prefacem noi înșine că suntem șobolani!

Să stăm pe eșafodul istoriei – dacă trebuie să atârnăm – ca

Machine Translated by Google



martirii de la Nürnberg, înalți și mândri! Este viața atât de dulce, confortul atât de prețios și un loc de muncă într-o casă de marcat evreiască atât de sacru, încât ne este TEMĂ să prindem mâna puternică a lui ADOLF HITLER care se întinde spre noi din trecutul nostru glorios? Din nou, la
LA NAIBA cu furișatul și siguranța!

Este o parte a evreilor să fie vicleni și vicleni. Geniul poporului nostru a fost întotdeauna forța veselă, forța robustă, francheța, curajul bărbătesc și eroismul înflăcărat. Când evreii, cu terorismul lor economic, închisorile, bătăușii și călăii, îl sperie pe omul alb să-și lase ciomagul jos și îl îndemnă să încerce să depășească tirania evreiască, evreii l-au emasculat complet pe omul alb, odinioară puternic, și l-au condamnat la dezonoare și înfrângere. Omul alb nu poate câștiga NICIODATĂ prin viclenie!

În zorii civilizației nordice, rasele inferioare obișnuiau să se strâmbe în colibele lor rudimentare și să se roage: „Doamne, mântuiește-ne de furia oamenilor din Nord!”. ACEL fel de om a construit civilizația occidentală. Dacă civilizația trebuie salvată acum de roiurile de evrei degenerați, de complicii lor canibali și de prietenii lor liberali depravați de nedescris, ACEL fel de om o va salva, NICIODATĂ se va strecura!

OMUL ALB! Același sânge de fier al puternicilor tăi strămoși îți curge în vene! Figura impunătoare a lui ADOLF HITLER întinde o mână gigantică pentru a te ridica la PUTEREA care cucerește lumea! Te-ai strâmbat destul de mult în fața pigmeilor! Acum RIDIcă-TE! Sfidă șobolanii și dăunătorii de la picioarele tale! Lasă-i să simtă vârful și călcâiul cizmei tale! Înăbușă-i!

Ai dormit. Când te vei ridica și te vei ridica în picioare, iar masele vor vedea din nou cum arată un om al FORȚEI, te vor iubi așa cum își imaginează acum că te urăsc. Cu scânteia național-socialismului, aprinsă de Adolf Hitler, arzând în pieptul tău, ești de neînvins! IN HOC SIGNO VICES! În semnul svasticii, TU vei cuceri!

Alăturați-vă eroilor din America, Marea Britanie, Islanda, Danemarca și alte țări albe care au ridicat steagul sfânt al svasticii și l-au apărat cu sângele lor. S-a ridicat din

Machine Translated by Google



cenușa Berlinului și nu va mai fi niciodată dărâmată. Stați alături de noi în fața altarului lui Adolf Hitler și a rasei albe care a cucerit lumea și angajați-vă viața, așa cum am făcut-o și noi, pentru a aduce din nou în lume ordinea și dreptatea civilizației occidentale, albe.

Să-i învățăm încă o dată pe trădători, șobolani și pigmei să se strâmbe de groază în colibele lor și să se roage: „Doamne, mântuiește-ne de FURIA OAMENILOR DIN NORD!”

Machine Translated by Google

# pentru legionarii mei

## capitolul VIII
## democrația împotriva națiunii

Corneliu Zelea Codreanu

Machine Translated by Google



# în parlament

Ca urmare a acestor alegeri, am intrat în Parlament; am fost singur în în mijlocul unei lumi dușmane. Îmi lipseau experiența acestei vieți parlamentare și talentul oratoriei democratice, plină de frazeologie goală, dar pompoasă, strălucitoare, de gesturi studiate în oglindă și o doză mare de impertinență. Caracteristicile care ajută pe cineva să reușească, să se ridice, nu mă înzestrase Dumnezeu – poate pentru a mă împiedica să fiu tentat să urc pe scara politică.

În tot timpul cât am stat în Parlament, nu am depășit niciodată legile decenței și respectului față de cei mai în vârstă decât mine, fie ei chiar și cel mai mare dușman al meu. Nu i-am ridiculizat, nu i-am înjurat, nu i-am râs, sau să jignesc pe cineva, ceea ce însemna că nu puteam face parte din acea viață. Am rămas izolat, nu doar pentru că eram unul împotriva celorlalți, ci complet izolat de acel tip de viață.
Într-o seară, destul de târziu, când deliberările se apropiau de sfârșit și băncile erau aproape goale, mi s-a acordat cuvântul. Am încercat să arăt că țara noastră fusese invadată de evrei; că acolo unde invazia este cea mai mare, mizeria umană este cea mai înfricoșătoare: la Mammuresi, începutul existenței evreiești pe pământul nostru prefigura moartea românilor; că pe măsură ce numărul lor creștea, noi vom muri; că, în cele din urmă, conducătorii națiunii române, oamenii secolului democrației și ai partidelor politice, și-au trădat poporul în această luptă plasând...

se pun în slujba marilor finanțe naționale sau internaționale.

Am arătat că în portofoliul Băncii Marmorosch Blank, acel cuib iudaic al conspirației și corupției, figurează foarte mulți politicieni cărora această bancă le-a „împrumutat” bani; domnul Brandsch,
subsecretar de stat 1 1 1.000 lei; Banca Taraneasca a dl.
Davilia, 4.677.000 lei; domnul lunian 407.000 lei; domnul Madgearu 401.000 lei; domnul Filipescu 1.265.000 lei; domnul Raducanu 3.450.000 lei; Banca Raducanu 10.000.000 lei; domnul Pangal (șeful masoneriei de rit scoțian din România) 3.800.000 lei; Dl.
Titulescu 19.000.000 de lei — toți lideri în publicul românesc

Machine Translated by Google



viață. „Pe lângă acestea, mai sunt și altele, foarte multe, dar nu am reușit să pun mâna pe lista lor. Cineva m-a întrerupt spunând:

„Aceștia sunt bani împrumutați, vor fi rambursați.”

Am răspuns: „Nu știu dacă aceasta va fi rambursată sau nu.”

Dar vă spun un lucru: când cineva împrumută bani dintr-o astfel de sursă financiară, el este obligat atunci când vine vorba de putere, pentru a o satisface sau chiar dacă nu este la putere, pentru a o susține, dar în orice caz, nu pentru a o expune atunci când ar trebui să fie expusă."

Am citit apoi o listă din care am arătat, înlăturând orice posibilitate de negare, cum de la război încoace statul român fusese fraudat cu aproximativ 50 de miliarde de lei sub democrație, cea mai onorată și mai perfectă formă de guvernare a „poporului de către popor”! Conducerea „democrației” având ca idee fundamentală „controlul” permanent al poporului, în care poporul, marele controlor, fusese jefuit timp de 15 ani de guvernare de fabuloasa sumă de 50 de miliarde de lei. Apoi am făcut câteva observații critice cu privire la democrație.

În final, am făcut șapte cerințe:

1. Cerem introducerea pedepsei cu moartea pentru manipulatorii fraudulosi ai fondurilor publice. În acest moment am fost întrerupt de domnul Ispir, profesor la Facultatea de Teologie: „Domnule Codreanu, vă numiți creștin, propagator al idealurilor creștine. Vă reamintesc că ideea pe care tocmai ați înaintat-o este anticreștină.” Am răspuns: „Domnule profesor, când este vorba de a alege între moartea țării mele și cea a hoțului, prefer moartea hoțului și cred că sunt un creștin mai bun dacă nu permit hoțului să-mi ruineze țara și să o distrugă.”

2. Cerem investigarea și confiscarea averii a celor care au însângerat biata noastră țară.

3. Cerem ca toți politicienii care se vor dovedi vinovați de a fi lucrat împotriva intereselor țării noastre prin susținerea unor speculații private dubioase sau în orice alt mod, să fie aduși în fața instanței. justi ie.

4. Cerem ca, în viitor, politicienilor să li se interzică accesul la consiliile de administrație ale diferitelor bănci și instituții financiare

Machine Translated by Google



întreprinderi.

5. Cerem expulzarea hoardelor de exploatatori nemiloși care au venit aici pentru a seca bogățiile din pământul nostru și a exploata munca mâinilor noastre.

6. Cerem ca teritoriul României să fie declarat proprietate inalienabilă și inalienabilă a națiunii române.

7. Cerem ca toți agenții de campanie să fie trimiși la muncă și să se instituie un comandament unic, care să însuflețească întreaga Națiune Română cu o singură bătaie și un singur gând.

Acestea au fost primele încercări de a formula public câteva măsuri politice pe care le consideram extrem de urgente. Nu au fost rezultatul unor reflecții prelungite sau al unor căutări ideologice, ci rezultatul unor reflecții de moment asupra a ceea ce avea nevoie poporul român atunci, fără întârziere.

Șase luni mai târziu, au apărut câteva mișcări destul de populare care aveau în programul lor cele trei puncte inițiale ale mele:

1. Pedeapsa cu moartea,

2. Investigarea averii și

3. Împiedicarea accesului politicienilor în consiliile de administrație – ceea ce însemna că și alții considerau că acestea sunt necesare.

# Câteva observații privind democrația

Doresc, în paginile care urmează, să prezint câteva concluzii ale experienței mele zilnice, într-un mod care să poată fi înțelese de orice tânăr legionar sau muncitor. Trăim în
îmbrăcămintea, formele democrației. Mă întreb dacă sunt ele bune? Încă nu știm. Dar un lucru vedem: știm cu precizie că o parte din națiunile europene mai mari și mai civilizate au fost abandonate

Machine Translated by Google



aceste haine și să-și pună altele noi. Le-au lepădat pentru că erau bune? Și alte națiuni fac eforturi mari să le lepede și să le schimbe. De ce? Se poate ca toate națiunile să fie a înnebunit? Că doar politicienii români au rămas cei mai înțelepți oameni din întreaga lume? Se pare că nu pot să cred asta.

Cu siguranță, cei care le-au schimbat sau care doresc să o facă au propriile motive.

Dar de ce să ne preocupe motivele altcuiva? Să ne preocupe mai bine motivele care ne-ar face pe noi, românii, să ne dezbrăcăm de aceste haine ale democrației.

Dacă nu avem motive să le aruncăm, dacă pentru noi sunt potrivite, atunci ar trebui să le păstrăm, chiar dacă toată Europa ar trebui să le arunce. Totuși, nici ele nu sunt bune pentru noi, deoarece:

1. Democrația rupe unitatea poporului român, divizându-l în partide, instigându-l și, astfel, dezinunțându-l, expunându-l în fața blocului unit al puterii iudaice într-un moment dificil al istoriei sale. Acest argument în sine este atât de grav pentru existența noastră, încât ar constitui un motiv suficient pentru a schimba această democrație cu orice ar putea garanta unitatea noastră: și anume viața noastră; căci dezinunția noastră înseamnă moarte.

2. Democrația transformă milioanele de evrei în cetățeni români, făcându-i egali cu românii și acordându-le drepturi egale în stat. Egalitate? Pe ce bază? Trăim aici de mii de ani; cu plugul și cu arma; cu munca și sângele nostru. De ce ar trebui să fim egali cu cei care sunt aici de abia 100, 10 sau 5 ani? Privind la

în trecut, noi am fost cei care am creat acest stat. Privind spre viitor, noi, românii, suntem cei care deținem întreaga responsabilitate istorică pentru existența României Mari; ei nu au nicio responsabilitate. Cum ar putea evreii să fie responsabilă în fața istoriei pentru dispariția Statului Român? Pe scurt: nu au nici egalitate în munca, sacrificiul și lupta care au creat statul, nici egalitate în responsabilitatea pentru viitorul său. Egalitate? Conform unei maxime antice, egalitatea înseamnă tratarea inegală a lucrurilor inegale. Pe ce bază cer evreii un tratament egal, drepturi politice egale cu cele ale românilor?

Machine Translated by Google



3. Democrația este incapabilă de continuitate în efort. Împărțită în partide care guvernează unul, doi sau trei ani, este incapabilă să conceperea și realizarea unui plan pe termen lung. O parte anulează planurile și eforturile alteia. Ceea ce a fost conceput și construit de cineva astăzi este demolat apoi de altul. Într-o țară care are nevoie de construcții, al cărei moment istoric este chiar acea construcție, acest dezavantaj al democrației constituie o amenințare. Este ca și cum, într-o fermă, proprietarii s-ar schimba anual, fiecare venind cu planuri diferite, anulând ceea ce au făcut predecesorii, munca lor fiind doar anulată de următorul proprietar care vine.
mâine.

4. Democrația face imposibil ca politicianul să își îndeplinească datoria față de națiunea sa. Un politician de cea mai bună voință devine, într-o democrație, sclavul susținătorilor săi; fie le satisface dorințele...
poftele personale sau îi distrug sprijinul. Politicianul trăiește sub tirania și amenințarea permanentă a agentului electoral. El este pus în situația de a alege fie renunțarea la munca de o viață, fie satisfacția susținătorilor săi. Și atunci politicianul le satisface poftele; nu din buzunarul său, ci din buzunarul țării. El creează locuri de muncă, funcții, misiuni, comisii, sinecuri, toate acestea împovărând bugetul național, care împovărează din ce în ce mai mult spatele tot mai încovoiat al oamenilor.

5. Democrația este incapabilă de autoritate. Îi lipsește puterea de sancțiune. Un partid, de teama de a-și pierde susținătorii, nu aplică sancțiuni împotriva celor care trăiesc prin afaceri scandaloase de ordinul milioanelor, prin jafuri sau delapidări; și nici nu aplică sancțiuni împotriva adversarilor politici, ca aceștia să nu-și demasce propriile afaceri dubioase și incorectitudini.

6. Democrația este în slujba finanțelor de top. Din cauza sistemului scump și a concurenței dintre diverse grupuri, democrația are nevoie de mulți bani. Ca o consecință firească,
devine sclavul marii finanțe internaționale evreiești, care îl subjugă prin subvenții. În acest fel, soarta unui popor este dată în mâinile unei caste de bancheri.

Machine Translated by Google



# ALEGERE, SELECȚIE, EREDITATE

Un popor nu este condus după voința sa: formula democratică; nici după voința unui singur individ: formula dictatorială.

Dar conform legilor. Nu vorbesc aici despre legi făcute de om.
Există norme, legi naturale ale vieții; și există norme, legi naturale ale morții.
Legi ale vieții și legi ale morții. O națiune se îndreaptă spre viață sau spre moarte în funcție de respectul său pentru una sau alta dintre aceste legi.

Rămâne o întrebare de răspuns: Cine, într-o națiune, poate înțelege sau cunoaște intuitiv aceste norme? Oamenii? Mulțimea? Dacă acesta ar fi cazul, cred că prea multe sunt...
era de așteptat. Mulțimile nu înțeleg legi mult mai simple. Acestea trebuie explicate prin insistență repetată pentru a fi înțelese – da, chiar și prin pedepsire, dacă este nevoie.

Iată câteva exemple de legi absolut necesare vieții oamenilor, pe care mulțimile le înțeleg doar cu greu: că în caz de boală contagioasă, bolnavii trebuie să fie
izolat și este necesară o dezinfecție generală; că lumina soarelui trebuie să intre în case, prin urmare, o casă ar trebui să aibă ferestre mari; că dacă vitele sunt mai bine hrănite și îngrijite, acestea produc mai mult pentru om
nutriție etc. Dacă mulțimea nu înțelege sau înțelege doar cu dificultate mai multe legi care sunt imediat necesare vieții sale, cum își poate imagina cineva că aceasta, într-un fel sau altul,
democrația trebuie condusă prin ea însăși, ar putea înțelege cele mai dificile legi naturale; sau că ar cunoaște intuitiv cele mai subtile și imperceptibile norme ale conducerii umane, norme care
proiectează dincolo de sine, de viața sa, de necesitățile sale vitale sau care nu se aplică direct ei, ci unei entități mai superioare, națiunea?

Pentru a face pâine, încălțăminte, pluguri, agricultură, mersul unui tramvai, trebuie să fii specializat, nu este oare nevoie de specializare când

Machine Translated by Google



Când vine vorba de cea mai exigentă conducere, cea a unei națiuni? Nu trebuie oare să posezi anumite calități?

Concluzia: un popor nu este capabil să se guverneze singur. Ar trebui să fie guvernat de elita sa. Și anume, prin acea categorie de oameni născuți în sânul său care posedă anumite aptitudini și specialități. Așa cum albinele își cresc „regina”, un popor trebuie să își crească elita. Mulțimea, în nevoile sale, face apel la elita sa, la înțelepții statului.

Cine alege această elită – mulțimea? Se pot găsi susținători pentru orice „idei” sau voturi pentru oricine candidează la o funcție publică. Dar acest lucru nu depinde de înțelegerea de către oameni a acelor „idei”, „legi” sau „candidați”, ci de ceva cu totul diferit: de priceperea indivizilor de a câștiga bunăvoința mulțimilor. Nu există nimic mai capricios și mai instabil în...

opinii decât mulțimea. De la război încoace, această mulțime a fost, pe rând, Averescană, Liberală, Națională, Național-Țărănistă, Iorgan etc., lăudându-le pe fiecare, doar pentru a le scuipa pe fiecare un an mai târziu, recunoscându-și astfel propria eroare, dezorientare și incapacitate. Criteriul său de selecție este: „Să încercăm și altele”. Astfel, alegerea nu se face în funcție de judecată și cunoștințe, ci la întâmplare și încrezându-se în noroc.

Iată două idei opuse, una conținând adevărul, cealaltă minciuna. Se caută adevărul – din care nu poate exista decât unul. Chestiunea este supusă la vot. O idee obține 10.000 de voturi, cealaltă 10.050. Este
Este posibil ca 50 de voturi în plus sau în minus să determine sau să nege adevărul? Adevărul nu depinde nici de majoritate, nici de minoritate; are propriile legi. și are succes, așa cum s-a văzut, împotriva tuturor majorităților, chiar dacă acestea sunt zdrobitoare.

Găsirea adevărului nu poate fi încredințată majorităților, așa cum în geometrie teorema lui Pitagora nu poate fi supusă votului mulțimii pentru a-i determina sau nega validitatea; sau așa cum un chimist producerea amoniacului nu necesită o mulțime de oameni pentru a supune la vot cantitățile de azot și hidrogen; sau, așa cum un agronom, care a studiat agricultura și legile acesteia ani de zile, nu trebuie să apeleze la un mulțime încercând să se convingă de validitatea lor prin votul său.

Poate poporul să-și aleagă elitele? De ce atunci nu își aleg soldații

Machine Translated by Google



să aleagă cel mai bun general? Pentru a putea alege, acest juriu colectiv ar trebui să știe foarte bine:

a) Legile strategiei, tacticii, organizării etc. și

b) În ce măsură individul în cauză se conformează prin aptitudini și cunoștințe acestor legi.

Nimeni nu poate alege cu înțelepciune fără aceste cunoștințe. Dacă mulțimea dorește să-și aleagă elita, trebuie neapărat să cunoască legile de conducere ale organismului național și măsura în care candidații la această conducere se conformează prin calificări și cunoștințe legilor respective. Cu toate acestea, mulțimea nu poate cunoaște nici aceste legi, nici candidații. De aceea, credem că elita conducătoare a unei
O țară nu poate fi aleasă de mulțime. A încerca să selectezi această elită este ca și cum ai determina prin vot majoritar cine ar trebui să fie poeții, scriitorii, mecanicii, aviatorii sau sportivii unei țări.

Astfel, democrația, bazată pe principiul alegerii, alegându-și însăși elita, comite o eroare fundamentală din care evoluează întreaga stare de nedreptate, dezordine și mizerie din satele noastre. Atingem aici un punct capital; pentru că din această eroare de concepție democratică am putea spune că provin toate celelalte erori.

Când masele sunt chemate să-și aleagă elita, ele nu numai că sunt incapabile să descopere și să aleagă una, ci, mai mult, cu puține excepții, să aleagă ce e mai rău dintr-o națiune.

Democrația nu numai că elimină elita națională, dar o înlocuiește cu cei mai răi oameni dintr-o națiune. Democrația alege oameni complet lipsiți de scrupule, fără nicio morală; cei care vor plăti
mai bine, deci cei cu o putere de corupție mai mare; magicieni, șarlatani, demagogi, care vor excela în domeniile lor în timpul campaniei electorale. Printre ei s-ar putea strecura câțiva oameni buni, chiar și politicieni de bună-credință. Dar ar fi sclavii primilor.

Adevărata elită a unei națiuni ar fi învinsă, înlăturată, pentru că ar refuza să concureze pe această bază; s-ar retrage și ar rămâne ascunsă. De aici, consecințele fatale pentru stat. Când un stat
este condusă de o așa-numită „elit” formată din cei mai răi, mai corupți și mai nesănătoși pe care îi are, nu este permis unei persoane să întrebe de ce

Machine Translated by Google



statul se îndreaptă spre ruină?

Iată așadar cauza tuturor celorlalte rele... imoralitatea, corupția și pofta în toată țara; jaful și jefuirea averii statului; exploatarea sângeroasă a poporului; sărăcia și mizeria în casele sale; lipsa simțului datoriei în toate funcțiile; dezordinea și dezorganizarea în stat; invazia din toate direcțiile a străinilor cu bani, venind să cumpere magazine falimentare ale căror mărfuri sunt vândute la un preț de mizerie. Țara este scoasă la licitație.

„Cine plătește mai mult?" În ultimă instanță, aici ne va duce democrația.

În România, în special după război, democrația ne-a creat, prin acest sistem electoral, o „elit națională" de romano-evrei, bazată nu pe vitejie, nici pe dragoste de țară, nici pe...
sacrificiu, ci pe trădarea țării, satisfacerea interesului personal, mita, traficul de influență, îmbogățirea prin exploatare și delapidare, hoție, lașitate și intrigi pentru a doborî orice adversar.

Această „elite națională", dacă va continua să conducă această țară, va aduce distrugerea statului român. Prin urmare, în ultimă instanță, problema cu care se confruntă astăzi poporul român, de care depind toți ceilalți, este înlocuirea acestei false elite cu una națională reală, bazată pe virtute, dragoste și sacrificiu pentru țară, dreptate și dragoste pentru popor, onestitate, muncă, ordine,

disciplină, comportament cinstit și onoare.

Cine să facă această substituție? Cine să pună această elită reală în locul ei de conducere? Răspund: oricine, în afară de mulțime. Admit orice sistem, în afară de „democrație", pe care o văd ucigând poporul român.

Noua elită românească, ca și orice altă elită din lume, trebuie să se bazeze pe principiul selecției sociale. Cu alte cuvinte, o categorie de oameni înzestrați cu anumite calități pe care le
apoi cultivă, este selectat în mod natural din corpul națiunii, și anume din masa mare și sănătoasă a țărănimii și muncitorilor, care este legată permanent de pământ și de țară. Această categorie de oameni devine elita națională menită să conducă națiunea noastră.

Machine Translated by Google



Când poate fi consultată o mulțime și când trebuie să fie? Ar trebui să fie consultată înainte de marile decizii care îi afectează viitorul, pentru a-și spune cuvântul, indiferent dacă poate sau nu, dacă este pregătită spiritual sau nu să urmeze o anumită cale. Ar trebui să fie consultată cu privire la chestiuni care îi afectează soarta. Aceasta este ceea ce se înțelege prin consultarea poporului; nu înseamnă alegerea unui...
elită de către popor.

Dar îmi repet întrebarea: „Cine indică locul fiecăruia în cadrul unei elite și cine îi evaluează pe toți? Cine stabilește selecția și consacră membrii noii elite?” Răspund: „Elita anterioară.”

Acesta din urmă nu alege și nu numește, ci consacră pe fiecare în locul la care s-a ridicat prin capacitatea și valoarea sa morală. Consacrarea este făcută de șeful elitei în consultare cu
cu elita sa. Astfel, o elită națională trebuie să se asigure că lasă o elită moștenitoare să-i ia locul, o elită care nu se bazează, însă, pe principiul eredității, ci doar pe cel al selecției sociale aplicate cu cea mai mare strictețe. Principiul eredității nu este suficient în sine. Conform principiului selecției sociale, reîmprospătat continuu de elemente din adâncul națiunii,

o elită se menține mereu viguroasă. Principala greșeală istorică a fost că, acolo unde o elită a fost creată pe baza
principiul selecției, a renunțat a doua zi chiar la principiul care i-a dat naștere, înlocuindu-l cu principiul eredității, consacrând astfel sistemul nedrept și condamnat de privilegii prin naștere. Ca protest împotriva acestei greșeli; pentru înlăturarea unei elite degenerate; și pentru abolirea privilegiilor prin naștere, s-a născut democrația. Abandonarea principiului selecției a dus la o elită falsă și degenerată, care, la rândul ei, a dus la aberația democrației.

Principiul selecției elimină atât principiul alegerii, cât și pe cel al eredității. Se anulează reciproc. Există un conflict între ele; căci fie există un principiu al selecției
și în acest caz opinia și votul mulțimii nu contează, sau aceasta din urmă votează anumiți candidați și, în acest caz, selecția nu mai operează.

Machine Translated by Google



În mod similar, dacă se adoptă principiul selecției sociale, ereditatea nu joacă niciun rol. Aceste două principii nu pot merge împreună decât dacă moștenitorul corespunde legilor selecției.

Și dacă o națiune nu are o elită reală – o primă care să o desemneze pe a doua? Răspund printr-o singură frază care conține un adevăr incontestabil: în acest caz, elita reală se naște dintr-un război cu elita degenerată, cea falsă. Și asta, tot pe principiul selecției.

Prin urmare, pe scurt, rolul unei elite este:

a) A conduce o națiune conform legilor de viață ale unui popor.

b) Să lase în urmă o elită moștenitoare bazată nu pe principiul eredității, ci pe cel al selecției, deoarece numai o elită cunoaște legile vieții și poate judeca în ce măsură oamenii se conformează prin
aptitudini și cunoștințe legate de aceste legi. Este ca un grădinar care își lucrează grădina și se asigură că înainte de a muri are un moștenitor, un înlocuitor, căci numai el poate spune cine dintre cei care
A lucra cu el este cel mai bine să-i iei locul și să-i continui munca.

Pe ce trebuie să se bazeze o elită?

a) Puritatea sufletului.

b) Capacitatea de muncă și creativitatea.

c) Curaj.

d) Viață grea și luptă permanentă împotriva dificultăților cu care se confruntă națiunea,

e) Sărăcia, și anume renunțarea voluntară la acumularea unei averi.

f) Credința în Dumnezeu.

g) Iubirea.

Am fost întrebat dacă activitatea noastră de până acum a urmat aceleași linii ca și cea a Bisericii Creștine. Răspund: facem o mare distincție între linia pe care o urmăm și cea a Bisericii.
Biserica creștină. Biserica ne domină de sus. Ea atinge perfecțiunea și sublimul. Nu putem coborî acest plan pentru a ne explica faptele.

Noi, prin acțiunea noastră, prin toate actele și gândurile noastre, tindem spre această linie, ridicându-ne spre ea la fel de mult ca greutatea păcatelor noastre trupești și a căderii noastre prin păcatul originar.

Machine Translated by Google



permis. Rămâne de văzut cât de mult ne putem ridica spre această linie prin eforturile noastre lumești.

## Individual, NAȚIONAL COLECTIVITATE, NAȚIUNE

„Drepturile omului” nu sunt limitate doar de drepturile altor oameni, ci și de alte drepturi. Există trei entități distincte:

1. Individul.
2. Colectivitatea națională actuală, adică totalitatea tuturor indivizilor aceleiași națiuni, trăind într-un stat la un moment dat.
3. Națiunea, acea entitate istorică a cărei viață se întinde de-a lungul secolelor, cu rădăcini adânc înfipte în negura timpurilor și cu un viitor infinit.

O nouă mare eroare a democrației bazate pe „drepturile omului” este aceea de a recunoaște și de a manifesta interes doar pentru una dintre aceste trei entități, individul; o neglijează pe a doua sau o ridiculizează și neagă al treilea.

Toți au drepturile și îndatoririle lor, dreptul la viață și datoria de a nu încălca dreptul la viață al celorlalți doi.
Democrația se ocupă doar de asigurarea drepturilor individului.
De aceea, în democrație asistăm la o formidabilă răsturnare de situație.
Individul crede că poate încălca, cu drepturile sale nelimitate, drepturile întregii colectivități, pe care crede că o poate călca în picioare.
și jefuiesc; prin urmare, în democrație, ești martor la această scenă sfâșietoare, la această anarhie în care individul nu recunoaște nimic în afara interesului său personal.

La rândul său, colectivitatea națională prezintă o tendință permanentă de a sacrifica viitorul – drepturile națiunii – pentru interesele sale prezente.
De aceea, asistăm la exploatarea nemiloasă și la înstrăinarea pădurilor, minelor, rezervelor noastre de petrol, uitând că există sute de generații de români, copiii copiilor noștri care vor veni după noi, care, de asemenea, așteaptă să trăiască și să ducă mai departe viața

Machine Translated by Google



națiunea noastră. Această tulburare, această ruptură a relațiilor provocată de democrație constituie o adevărată anarhie, o tulburare a ordinii naturale și este una dintre principalele cauze ale stării de tulburare din societatea actuală.

Armonia poate fi restabilită doar prin reinstaurarea ordinii naturale. Individul trebuie să fie subordonat entității superioare, colectivității naționale, care la rândul ei trebuie să fie subordonată națiunii. „Drepturile omului" nu mai sunt nelimitate, ci limitate de drepturile colectivității naționale, acestea fiind la rândul lor limitate de cele ale națiunii.

În cele din urmă, s-ar părea că într-o democrație cel puțin individul care se bucură de atâtea drepturi trăiește minunat. Dar, în realitate, și aceasta este tragedia supremă a democrației, individul nu are niciun drept, căci unde este libertatea de întrunire în țara noastră, libertatea de a scrie, libertatea de conștiință? Individul trăiește sub teroare, stare de asediu, cenzură; mii de oameni sunt...
arestați, unii fiind uciși pentru credința lor, ca sub cei mai tirani lideri. Unde este „dreptul mulțimii suverane" de a-și decide soarta, când întrunirile sunt interzise și când mii de oameni sunt împiedicați să voteze, maltratați, amenințați cu moartea, uciși? Veți spune: „Da, dar acești oameni vor să schimbe Constituția, să ne limiteze libertățile, să întroneze o altă formă de guvernare!"

Întreb: „Poate democrația să susțină că un popor nu este liber să-și decidă propriul destin, să-și schimbe Constituția, forma de guvernare, după bunul plac; să trăiască cu libertăți mai mari sau mai puține, după cum dorește?"

Aceasta este tragedia supremă.

În realitate, omul nu are drepturi într-o democrație. Nu le-a pierdut în beneficiul nici al colectivității naționale, nici al națiunii, ci în favoarea unei caste politico-financiare de bancheri și agenți electorali. În sfârșit, ultima benefică față de individ. Democrația masonică, printr-o perfidie fără egal, se deghizează în apostol al păcii pe acest pământ, proclamând în același timp războiul dintre om și Dumnezeu.

Pace între oameni și război împotriva lui Dumnezeu.

Perfidia constă în folosirea cuvintelor Mântuitorului nostru „Pace

Machine Translated by Google



printre oameni” pentru a se transforma într-un apostol al „Pacii”, condamnându-L în același timp și prezentându-L drept dușman al omenirii. Și mai mult, această perfidie constă și în faptul că se prefac că vor să salveze viețile oamenilor, când, de fapt, îi conduc la moarte; prefăcându-se că le salvează viețile de război, îi condamnă – diabolic – la damnarea veșnică.

# Națiunea

Când spunem națiune românească, ne referim nu doar la toți românii care trăiesc pe același teritoriu, împărtășesc același trecut și același viitor, aceeași îmbrăcăminte, ci la toți românii, vii și morți,
care au trăit pe acest pământ de la începutul istoriei și vor
locuiește aici și în viitor.

Națiunea include:

1. Toți românii aflați în viață în prezent.
2. Toate sufletele morților noștri și mormintele strămoșilor noștri.
3. Toți cei care se vor naște români. Un popor devine conștient de sine atunci când atinge conștiința acestui întreg, nu numai a propriilor scopuri.

Națiunea posedă:

1. Un patrimoniu fizic, biologic – carnea și sângele ei.
2. Un patrimoniu material – solul țării sale și bogățiile sale.
3. Un patrimoniu spiritual care conține:

a) Conceptul ei despre Dumnezeu, lume și viață. Acest concept formează un domeniu, o proprietate spirituală. Frontierele acestui domeniu sunt determinate de orizonturile până la care se întinde strălucirea conceptului ei
Există o țară a spiritului național, o țară a viziunilor sale obținute prin revelație sau prin propriile eforturi.

b) Onoarea ei, care strălucește în măsura în care națiunea s-a conformat de-a lungul istoriei sale normelor izvorâte din concepția sa despre Dumnezeu, lume și viață.

c) Cultura sa, rodul existenței sale, rezultat al propriilor eforturi în domeniul artelor și al gândirii. Această cultură nu este internațională, este expresia geniului național, a sângelui.

Machine Translated by Google



Cultura este internațională în măsura în care poate ajunge strălucirea sa, dar națională prin origine. Cineva a făcut o comparație frumoasă: atât pâinea, cât și grâul pot fi internaționale ca bunuri de consum, dar
poartă pretutindeni amprenta pământului în care au crescut.
Fiecare dintre aceste trei patrimonii are importanța sa. Un popor trebuie să le apere pe toate trei. Cel mai important însă este patrimoniul său spiritual. patrimoniu, căci numai el poartă pecetea eternității, numai el dăinuie prin toate secolele.

Grecii antici nu sunt amintiți datorită fizicului lor – nu a mai rămas decât cenușa lui și nici bogățiile lor materiale, dacă ar fi avut vreuna, ci datorită culturii lor.

Un popor trăiește în eternitate prin perspectiva sa, conceptul său despre onoare și cultura sa. De aceea, conducătorii națiunii trebuie să raționeze și să acționeze nu doar în funcție de interesele fizice sau materiale ale poporului, ci și ținând cont de onoarea sa istorică, de interesele sale eterne. Cu alte cuvinte, nu pâine, ci onoare cu orice preț.

# SCOPUL FINAL AL NAȚIUNII

Este viață?

Dacă este viață, atunci mijloacele folosite de oameni pentru a se asigura că viața nu contează; chiar și ce e mai rău e bun.

Prin urmare, trebuie pusă întrebarea: Care sunt principiile care călăuzesc națiunile în relația lor cu alte națiuni? Ar trebui ele să se ghideze după instinctul animalic, după tigrul din ele, așa cum se comportă peștii în mare sau fiarele în pădure?

Scopul final nu este viața, ci învierea. Învierea popoarelor în numele Mântuitorului Iisus Hristos. Creația, cultura, nu sunt decât un mijloc, nu un scop, așa cum s-a crezut, de a obține

această înviere. Este rodul talentului pe care Dumnezeu l-a sădit în poporul nostru pentru care trebuie să dăm socoteală. Va veni un moment când toate popoarele pământului vor fi înviate, împreună cu toți morții lor.

Machine Translated by Google



și toți regii și împărații lor, fiecare popor avându-și locul înaintea tronului lui Dumnezeu. Acest moment final, „învierea din morți", este cel mai nobil și mai sublim spre care se poate ridica un popor.

Națiunea este așadar o entitate care își prelungește existența chiar și dincolo de acest pământ. Popoarele sunt realități chiar și în lumea de dincolo, nu doar în aceasta.

Sfântul Ioan, povestind ce a văzut dincolo de pământ, spune:

„Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună, ca să o lumineze; căci slava lui Dumnezeu a luminat-o, și Mielul este candela ei. Neamurile vor umbla în lumina ei, și împărații pământului își vor aduce slava și cinstea în ea."1

Și iarăși: „Cine nu se va teme de Tine, Doamne, și nu va preamări Numele Tău? Căci numai Tu ești sfânt; căci toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale sunt evidente."2

Nouă, românilor, poporului nostru, ca oricărui alt popor din lume, Dumnezeu ne-a dat o misiune, un destin istoric. Prima lege pe care omul trebuie să o urmeze este aceea de a merge pe calea acestui destin, îndeplinindu-și misiunea încredințată. Poporul nostru nu a depus niciodată armele și nu și-a părăsit misiunea, oricât de grea sau lungă a fost Calea sa de pe Golgota. Chiar și acum, în fața noastră apar obstacole înalte ca munții. Vom fi, mă întreb, generația slabă și lașă care ne va scăpa din mâini, sub presiunea amenințărilor, linia destinului românesc și ne va abandona misiunea de popor în această lume?

# MONARHIE ȘI LEGEA MONARHIEI

1 (Apocalipsa, 21, 23-24).

2 (Apocalipsa 15,4).

Machine Translated by Google



În fruntea popoarelor, deasupra elitei, se află monarhia.
Resping republica.

Am întâlnit monarhi buni, alții foarte buni, alții slabi sau răi. Unii s-au bucurat de onoruri și de dragostea poporului lor până la sfârșitul vieții, alții au fost decapitați. Prin urmare,
Nu toți monarhii au fost buni. Monarhia însăși a fost întotdeauna bună. Nu trebuie să confundăm omul cu instituția și să tragem concluzii false.

Pot exista preoți răi; dar putem noi, din această cauză, să tragem concluzia că Biserica trebuie desființată și Dumnezeu ucis cu pietre?

Există, desigur, monarhi slabi și monarhi răi, dar nu putem renunța la monarhie din această cauză. În agricultură, există ocazional un an rău care urmează unuia bun, sau unul bun și doi răi; chiar și așa, nimănui în lume nu i-a trecut prin minte să renunțe la agricultură.

Face un monarh ce-i place, fie că este mare sau mic, bun sau rău?

Un monarh nu face ce vrea. Este mic când face ce-i place și mare când face ce trebuie. Fiecare
Dumnezeu a trasat o linie a destinului în fiecare națiune. Un monarh este mare și bun atunci când rămâne pe acea linie; este mic sau rău, în măsura în care se îndepărtează de această linie a destinului sau i se opune. Aceasta este, așadar, legea monarhiei. Există și alte linii care pot tenta un monarh: linia interesului personal sau cea a unei clase de oameni sau a unui grup; linia intereselor străine (interne sau străine).
Trebuie să evite toate aceste reguli și să le urmeze pe cele ale poporului său. Stefan Marele a strălucit în istorie timp de 500 de ani, iar românii și-l amintesc pentru că s-a identificat perfect cu destinul poporului său. Regele Ferdinand, în ciuda presiunilor din partea intereselor și influențelor externe, s-a plasat pe linia destinului națiunii; a suferit alături de ea, s-a sacrificat alături de ea și a învins alături de ea. În virtutea acestui fapt este mare și

nemuritor.

Machine Translated by Google



# BĂTĂLIA DE LA TUTOVA, 17 APRILIE 1932

Trecuseră doar patru luni de la alegerile din Neamț, iar tânăra armată legionară se angajase într-o nouă bătălie. La începutul lunii ianuarie 1932, un loc de congresman a fost declarat vacant în Tutova. [Notă: județul Tutova cu Bârladul ca reședință de județ.]

Am cântărit situația. La alegerile generale anterioare, am obținut doar 500 de voturi acolo. Județul era slab; dar era încadrat de județele mai puternice Covurlui, Cahul și Tecuci, astfel încât am putut aduce cu ușurință legionari.

Mi se părea că putem câștiga, mă gândeam la impactul pe care l-ar avea ecoul unei noi victorii. Două victorii consecutive ale tinerei generații împotriva tuturor partidelor politice i-ar fi sporit considerabil prestigiul în ochii țării. Am decis ca tatăl meu să candideze, deoarece era cel mai necesar pentru mine în mișcare, atât în Parlament, cât și în afara lui, pentru organizare și propagandă. Alegerile fuseseră fixate pentru 17 martie. Pe 9 ianuarie am trimis un manifest în tot județul. Tatăl meu cu o primă echipă electorală a sosit pe 10 ianuarie. Apoi au venit echipele din Iași, Tecuci, Berești și Cahul.

În primele trei săptămâni, viteza și vitejia micilor forțe legionare au declanșat un curent de simpatie în favoarea noastră în tot județul. Într-o iarnă grea, cu ninsori abundente și vreme rece, partidele politice nu au putut ieși. Au așteptat o vreme mai bună. Dar în acest timp, peste dealuri, prin zăpezi până la brâu, prin viscol, legionarii au călătorit din sat în sat.

Pe la începutul lunii februarie, lupta cu inamicul a devenit mai dificilă. O coaliție de liberali, național-țărăniști, lupisti [Notă: membri de partid ai Dr. Lupu] și cuziști ne înfrunta cu

Machine Translated by Google



o ferocitate pe care nu o mai întâlnisem niciodată. Guvernul a recurs la măsuri cu adevărat teroriste, iar presa evreiască ne-a atacat vehement.

Am simțit nevoia de noi întăriri, așa că am trimis ultimele rezerve din Iași, conduse de Totu. Nu aveam altele decât la București și acestea nu puteau fi asigurate din lipsă de fonduri. Așa că am convocat o o întâlnire a legionarilor și a propus un pas eroic: să pornească pe jos de la București la Bariad, o distanță de aproape 200 de mile, explicându-le că acest marș va însemna mai mult pentru victoria noastră decât 100.000 de manifeste. Numai aceasta ar constitui un mare discurs eroic adresat de legionari românilor din Tutova.

Legionarii au primit sugestia mea cu entuziasm. O săptămână mai târziu, o echipă de aproximativ 25 de oameni, condusă de Stelescu, Cărătanase și Doru Belimace, a plecat pe jos din București spre Tutova. La sfârșitul unui marș de zece zile prin furtună, au ajuns la Bariad, unde au fost întâmpinați cu căldură de întreaga populație. Dar persecuția escaladase până la o tensiune amețitoare. Dl. Argetoianu, ministrul de interne, a trimis jandarmii colonelul Ignat cu forțe mari și ordin să-i scoată pe legionari din comitatul Tutova pe targă. Era imposibil ca echipele mici să avanseze mai departe. Așa că am format două echipe puternice sub comanda lui Victor Silaghi și Stelescu, care, sprijinindu-se reciproc, trebuiau să avanseze pe linia Pueşti-Dragomirești, susținându-l pe tatăl meu. Am trimis o altă echipă mai mică în direcția Băcani. Aceste două erau singurele rute rămase netratate. Ele constituiau jumătatea de nord-est a comitatului.

Cealaltă jumătate, sudul, fusese lucrată corespunzător de tatăl meu, domnul D. Popescu, șeful comitatului, Victor Silaghi, Teodor Tilea și Ion Antoniu, cu primele echipe.

Cele două echipe din nord au avansat aproape 48 de kilometri, luptând împotriva frigului aspru și terminând cu mai mulți răniți, printre alții Tocu. În partea de nord a județului, au fost întâmpinați de numeroși contingente de jandarmi. Echipele s-au baricadat în podul unei case abandonate, unde au rezistat timp de 48 de ore fără căldură, mâncare sau apă. În cele din urmă au reușit să se retragă

Machine Translated by Google



printr-un marș nocturn dificil, executat în condiții cu adevărat eroice, doar datorită insistenței încăpățânate a lui Victor Silaghi de a-i încuraja pe legionarii epuizați, înfometați și înghețați să se retragă ultima rezistență posibilă.

Acest copil orfan, fiul preotului român Silaghi din Careii Mari, ucis de maghiari în 1918 în condiții tragice, a luptat cu vitejie.

În cele din urmă, aceste echipe au fost înconjurate de forțe superioare, capturate și aduse la Bariad. Tatăl meu a fost arestat și închis într-o închisoare regimentală.

A treia echipă a fost complet decimată în bătălia de la Băcani. Acolo, într-o vale înainte de intrarea în sat seara, a fost atacată de un contingent numeros de jandarmi. Liderul echipei, legionarul Lascăr Popescu, lovit peste cap cu o pușcă, a fost primul care a căzut inconștient într-o baltă de sânge. Ceilalți legionari au refuzat să se retragă. Au contraatacat cu pieptul gol, fără nimic în mâini, încercând să pătrundă în sat.

Unul câte unul, toți au căzut inconștienți. Ultimul rămas în picioare, a atacat singur. Sub lovituri, a căzut în genunchi, s-a ridicat, a atacat din nou. A căzut lângă camarazii săi. Întreaga echipă zăcea inconștientă într-o baltă de sânge. De acolo au fost târâți prin zăpadă de jandarmi, mai bine de o milă până la postul de jandarmi din sat. La ora 1 noaptea, un călăreț a adus vestea la Bariad despre cele întâmplate la Băcani. Echipa din Iași, condusă de Totu, care a sosit la Bârlad în miezul nopții, a plecat imediat pe jos pentru a-și ajuta camarazii răniți. În urma unei bătălii de la 3:30 la 5 dimineața, în timpul căreia jandarmii au tras cu toate armele, legionarii au ocupat postul de jandarmi, găsindu-i înăuntru, încă inconștienți și întinși la pământ, pe camarazii lor căzuți în bătălia de la Băcani. I-au dus la spitalul din Bârlad.

Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Evreimea a lansat o campanie de presă gigantică, atacându-ne cu un cinism revoltător și o nedreptate. Un val de minciuni, insulte, calomnii ne-a venit în cale. Toate politicienii grupări s-au unit pentru a ne scoate din luptă.

Machine Translated by Google



# A DOUA DIZOLVARE AL GĂRZII MARTIE 1932

Loviți cu piciorul de jandarmi, atacați de presa evreiască, am fost loviți de o nouă dizolvare a Gărzii, ordonată printr-o simplă decizie ministerială. Deși ne aflam în cadrul unei legalități perfecte, guvernul Iorga-Argetoianu, în sfidarea legilor și a Constituției, a dizolvat Garda în mod arbitrar. Sediile noastre din toată țara au fost din nou preluate și încuiate cu lacăt, tipografia din Iași închisă. Atacați în presă, am fost puși în imposibilitatea de a ne putea apăra, deoarece toate publicațiile noastre fuseseră suspendate. În Parlament am încercat să vorbesc, dar am fost împiedicat de vacarmul majorității, care nu mi-a permis să mă apăr.

Candidatura de la Tutova nu a putut fi însă oprită. Echipa din București a fost dată afară din județ. La fel și celelalte, rând pe rând. Echipa noastră ieșeană de aproximativ 30 de persoane, sub conducerea lui Totu... Comandamentul, în timp ce era dus la depozit pentru aceeași operațiune de evacuare, a rupt cordoanele și a ocupat sala de așteptare în care, baricadat, a rezistat timp de 24 de ore, până când a fost
gazat. În cele din urmă a fost încărcat în tren și scos din județ. Doar Ibrăileanu, Nuțu Eșanu și tatăl meu, care a fost arestat, au rămas în oraș. Persecuția a fost apoi mutată la
satele. Țăranii, profesorii și preoții au fost arestați și bătuți; casele lor au fost sparte. Alegerile au fost amânate cu o lună, până pe 17 aprilie.

Tatăl meu a fost eliberat. Legionarii în vârstă au venit apoi în oraș pentru a intra în luptă: Hristache Solomon, colonelul Cambureanu, Ventonic, Ifrim, părintele Isihie, Peceli, Potolea etc. I-am repartizat în diferite sectoare. Fiecare s-a strecurat la postul său la adăpostul nopții. Echipele noastre din județele învecinate au intrat din nou în Tutova în mai multe puncte. Echipa lui Gh. Costea a traversat Bârladul

Machine Translated by Google



râu, cu apa până la gât, căci toate drumurile erau patrulate; au ajuns la secția de votare uzi leoarcă.

Pe 17 aprilie dimineața a început votul, care a continuat până noaptea târziu. Pe 18 aprilie, la ora 5 dimineața, a fost anunțată victoria legionară: 5.600 voturi; Liberali: 5.200; Național-Țărăniști:
4.000; celelalte grupuri: mai puțin de 2.000; cuziștii: 500 de voturi.

Această a doua victorie legionară, împotriva coaliției tuturor politicienilor români, a fost obținută prin neînfricarea și voința de fier a legionarilor, prin eroismul și sângele lor, sfidând
obstacole, insulte, lovituri și persecuții, stârniseră în toată țara un entuziasm de nedescris.

# NOI ALEGERI GENERALE IULIE 1932

Tatăl meu a fost validat în ultima zi a sesiunii parlamentare.
Dar odihna noastră a durat doar o săptămână, căci guvernul Iorga căzuse. A fost format un guvern național-țărănist, condus de
Domnule Vaida.

Epuizați atât fizic, cât și financiar, am intrat într-o nouă luptă. Aceasta era iunie 1932. Încă din 15 decembrie 1929 fuseserăm într-o luptă continuă: decembrie 1929 - aprilie 1930,
campanii la Covurlui, Cahul, Turda, Tecuci; vara anului 1930, pregătirea, apoi interzicerea marșului în Basarabia, urmată de închisoarea mea până în toamna aceea; în octombrie și noiembrie am fost în Maramureș – în iarna aceea din nou închiși; primăvara anului 1931, bătălia premergătoare alegerilor generale; vara anului 1931, alegeri la Neamț; iarna anului 1932, alegeri la Tutova; și acum eram din nou pe cale să ajungem la alegerile generale. În ciuda tuturor acestor lupte, am continuat munca organizatorică în restul țării. Cu un an înainte, ne-am înscris pe liste electorale în 17 județe, anul acesta ne-am înscris pe 36. Toate

Machine Translated by Google



Partidele politice s-au angajat în aceleași certuri, pline de intrigi, pentru numirea candidaților lor. Aceasta a durat o săptămână întreagă. Dar eu, singur, într-o singură noapte am stabilit toate listele noastre de candidați din 36 de județe. Nimeni dintre legionari nu se luptă pentru locul său pe listă; dacă e să zicem, cere să fie pus ultimul.

Problema dificilă pentru noi este cea bănească. Majoritatea județelor au reușit să-și acopere singure cheltuielile din contribuțiile legionare. Altele nu. Mi-au trebuit 50.000 de lei doar pentru a acoperi taxele electorale. Am mers ca amețit până în ultima zi. Am încercat una, am încercat alta. Nimic.

M-am dus să-l văd pe domnul Nichifor Crainic, directorul ziarului Calendarul, în speranța că ar putea avea bani, dar în zadar.
Cu jurnalul său, care fusese publicat timp de cinci luni, ne-a susținut lupta, urmărind pas cu pas vitejia echipelor noastre legionare; însă, nu ne-a putut ajuta financiar.
În cele din urmă, am împrumutat de la Pihu și Caranica, care, alergând la toți macedonenii, au găsit suma necesară. Mai multe județe au fost susținute de județul Focșani și de llristache Solomon.

Campania a început. O nouă persecuție s-a abătut asupra rândurilor noastre.

Fiind răspândite pe un front vast, rândurile noastre subțiri au fost atacate violent peste tot. Legionarii Savin și Popescu au fost răniți la Tighina. La Bârlad, zeci de profesori și preoți au fost târâți în pivnițe și maltratați din ordinul domnului Georgescu-Bârlad. La Vaslui, micile noastre echipe au fost rănite. La fel și la Podul-Iloaiei și în tot județul Iași. La Focșani, bătrânul Hristache

Solomon, inginerul Blanaru și alți zece au fost atacați la ordinul avocatului Neagu de bande armate de național-țărăniști în satul Vulturul. Legionarii au căzut la pământ răniți de
ciomege și cuțite. Unul singur a rămas în picioare ca un munte, Hristache Solomon, pe care nimeni nu a îndrăznit să-l atingă până atunci. S-a apărat cu înverșunare, dar în cele din urmă a căzut în mijlocul drumului, copleșit de lovituri. Acolo, la pământ, a fost lovit peste cap de aceste bestii care făceau mereu o problemă – atunci ca și acum – de legalitate, metode civilizate, libertate etc. Garda a obținut 70.000 de voturi, dublu față de anul precedent. Județele Cahul, Neamț, Covurlui

Machine Translated by Google



și Tutova, unde a candidat tatăl meu, a ieșit cel mai puternic. Apoi au urmat Câmpul-Lung cu Moța; apoi Turda, Focșani, Ismail, Tighina. Am câștigat cinci locuri, iar acum trebuie să facem alegerile pentru a le ocupa. Am rămas la Cahul, pentru a-l lăsa pe Nuțu Eșanu să intre în Parlament. Am decis ca tatăl meu să rămână la Bârlad pentru a-l lăsa pe Stelescu, un student de 25 de ani, să intre în Parlament; am vrut astfel să ofer tinerilor din țară încurajare și o
stimul. Încrederea și dragostea pe care i le-am arătat acestui tânăr, însă, nu mi-au fost întocmite. [Notă: Autorul se referă aici la cartea lui Stelescu viitoarea trădare a camarazilor săi legionari.

## ÎN PARLAMENT PENTRU A DOUA DATĂ

Tot timpul cât am stat în Parlament am luptat împotriva guvernului și a măsurilor sale pe care le consideram contrare bunăstării poporului român, așa cum, de fapt, luptasem și împotriva tuturor măsurilor anterioare. administrații care se schimbau la conducerea statului. Țara nu avea nimic de așteptat de la toate aceste guverne. Nimic de rațională pentru viitorul poporului nostru nu se crea acolo. Toate
măsurile și legile nu erau decât niște paliative care prelungiau de la o zi la alta existența amară și tristă a țării noastre.

Când la Grivița, muncitorii români au fost împușcați din ordinele Ministerului de Interne, fiind dezgustat până în adâncul inimii de atitudinea pro-comuniștilor din cadrul Partidului Național-Țărănesc care aplaudau demersul guvernului, am urcat pe platformă și am considerat de datoria mea să vorbesc astfel: „Este rău că nefericiții muncitori au ieșit în stradă, dar ar fi mai rău dacă ei și poporul nostru, în fața nedreptății care strigă la cer, nu ar ieși, ci și-ar pleca cu resemnare capul sub jug, lăsând țara în mâinile unor politicieni exploatatori.” [Notă: Autorul vorbește aici despre greva muncitorilor de la

Machine Translated by Google



Uzinele Grivița Rafiway din București la 4 februarie 1933, sub administrația național-țărănistă.

Citez aici din procesul-verbal oficial al acestei ședințe:

„Domnule Corneliu Zelea Codreanu... Domnule Președinte, stimați colegi congresmeni! În numele grupului din care fac parte, cer ca, pe lângă ancheta care este în mod normal efectuată de autoritățile competente, să fie efectuată o altă anchetă parlamentară, compusă din reprezentanți ai diferitelor grupări politice din acest Parlament. Cer acest lucru deoarece mă îndoiesc de veridicitatea declarației domnului ministru de interne; mă îndoiesc de asta dintr-un motiv foarte întemeiat. Pe 24 ianuarie, când studenții români, naționaliști și creștini, s-au dus la mormântul soldatului necunoscut pentru a pune o cruce, Securitatea de Stat a scurs informația unui ziar din București că acea acțiune a fost orchestrată și finanțată de Moscova."

„Dacă informațiile pe care le dețineți, referitoare la afacerea Grivița, provin tot dintr-o astfel de sursă, atunci înțeleg foarte bine cât de bine aveți să luați măsuri de acest gen, așa cum ați făcut ieri și astăzi."

(Aplauze de pe băncile „Gărzii de Fier" și ale celor din Partidul Țărănesc al Dr. Lupu).

În al doilea rând, doresc să declar că eu, precum și toți oamenii cu bun simț din această țară, nu ne temem de comunism sau de bolșevism. Ne temem de altceva, de faptul că acei muncitori nu au ce mânca; le este foame."

(Aplauze de pe băncile „Gărzii de Fier" și ale celor din Partidul Țărănesc al Dr. Lupu).

„Unii dintre acești muncitori câștigă doar 1.100 de lei pe lună și au 5, 6, 7 copii."

Dr. V. Lupu: „Este adevărat."

Dl. Corneliu Zelea Codreanu: „Având 5, 6, 7 copii, asemenea salarii nu le ajung nici măcar pentru pâinea cea de toate zilele, eu, în schimb, mă tem și de altceva: de setea lor de dreptate."

Dr. N. Liipu: Foarte bine!

Corneliu Zelea Codreanu: „Așadar, va trebui să vă satisfaceți aceste două nevoi: foamea și setea de dreptate"

Machine Translated by Google



(Aplauze de pe băncile „Gărzii de Fier” și ale Partidului Țărănesc al Dr. Lupu) „și această țară se va bucura de ordine deplină.”

(Ședința de joi, 16 februarie 1933. Monitorul oficial 41 din 23 februarie 1933)

Una dintre greutățile care frânează activitatea parlamentară sunt miile de cereri adresate ministerelor pentru intervenții de orice fel. Aceasta constituie o adevărată pedeapsă pentru noi, electoratul nostru.

(1) deoarece parlamentarii trebuie să-și piardă cea mai mare parte a timpului satisfăcând aceste revendicări. Acest sistem este periculos pentru viața unei organizații, deoarece paralizează întreaga sa activitate; poate pierde întreaga bătălie. Trebuie să abandonezi soarta țării tale pentru a-ți servi susținătorii. După un timp, am observat că nu existau legionari printre cei care veneau la mine cu astfel de revendicări. Toți erau fie cerșetori profesioniști, fie adversari trimiși special care căutau să ne paralizeze.

(2) acest sistem ne-a plasat în poziția delicată de a merge înaintea oamenilor cu care luptam și de a cere favoruri de la aceștia. Din aceste motive, am refuzat personal să intervin pentru nimeni. În tot timpul mandatului meu în Parlament, nu am cerut nimic de la niciun ministru.

O altă categorie era formată din cei care veneau să ne ceară bani. Din sutele care băteau zilnic la ușile noastre, nu erau legionari. Unii erau cu adevărat bolnavi sau căzuți în nenorocire, dar unii au transformat acest sistem într-o adevărată profesie.

În cele din urmă, grupul nostru era o organizație mică, în formație, în mișcare, în luptă continuă. Aceasta cerea în special din partea mea o atenție neîntreruptă la toate mișcările inamice; implica descoperirea și pararea planurilor inamice, câștigarea și organizarea de noi poziții, cu alte cuvinte, o supraveghere permanentă, zi și noapte, a câmpurilor de luptă din întreaga țară. Dar înainte de orice altceva venea supravegherea educației legionare, pentru a nu ne trezi și a ne găsi transformați treptat într-o categorie politică de infecție morală din care nu ne-am putea elibera și în care spiritul legionar ar muri.

Machine Translated by Google



Parlamentul mi-a luat timpul de care aveam cu adevărat nevoie pentru conducere.

## STAREA
## ORGANIZAȚIA LEGIONARĂ
## ÎN 1932-1933

În toamna anului 1932 și iarna anului 1933, legionarii puteau respira. Trei ani și jumătate de lupte se terminaseră. Acești tineri își meritau acum odihna. Trecuseră aproape doi ani de când mă stabilisem la București.

La Iași, ca să-mi ia locul, Banea, ajutat de Totu, Crânganu, Tașcă și Stelian Teodorescu, a rămas să se ocupe de chestiuni legate de studenți, tipografie, Căminul nostru etc. Grupul studențesc legionar
a crescut, cuprinzând acum mai mult de jumătate dintre studenții militanți. La Cluj, un început sănătos de organizare a fost realizat de Bănică Dobre; la fel și la Cernăuți cu Lauric, unde legionarii
Viața înmuguria frumos sub îndrumarea spirituală a profesorului Traian Brăileanu în jurul căruia se adunau profesorul Toppa și alții. În întreaga Bucovină, curentul legionar și
organiza ia cre teau sub comanda capabilă a veteranului i distinsului na ionalist Vasile lasinschi. La Chi inău lucrau Tudorache i Serghie Floreseu; In Oradea Mare, losif Bozantan.

Tinerii crescuți în Frățiile Crucii erau pregătiți până la intrarea în universitate. Un ziar naționalist de mare curaj și cu o direcție excelentă își începuse apariția la București, Calendarul, sub conducerea domnului Nichifor Crainic și cu colaborarea unui număr mic de intelectuali, conduși de profesorul Dragoș Protopopescu. Acest ziar croia, cu curaj, o cale nouă și largă în lumea intelectuală românească, de-a lungul drumului creștin.

Machine Translated by Google



și linie naționalistă. Articolele domnului Crainic în special erau adevărate focuri de tun care au provocat devastări în rândurile inamice. În cadrul mișcării studențești din capitală, legionarii ocupau primele linii. Traian Cotiga deținea președinția centrului studențesc, având un comitet legionar.

O schimbare de situație s-a simțit în rândul tineretului intelectual al capitalei. Conștiințele lor erau preocupate de marile probleme care afectau viața națiunii noastre. Un grup talentat gravita
în jurul noii reviste Axa („Axa”), împreună cu Polichroniade, Vojen, Constant, s-au alăturat rândurilor legionare, în timp ce alți tineri eminenți precum profesorul Vasde Cristescu, Vasfie Marin, profesorul Viadimir Durnitrescu, inginerul Virgd Ionescu, profesorul Radu Gyr, avocatul Popov, pictorii Basarab și Zlotescu, toți foarte talentați și entuziaști, au lucrat pe linia ideologiei legionare.

Tineretul macedonean sănătos, pur ca o lacrimă și curajos, se apropia tot mai mult de noi. Cu toate acestea, ni s-a părut neînțelept ca masa macedonenilor din Cadrilaterul [Notă: Mai multe județe din sudul Dobrogei anexate de România la sfârșitul Războiului Balcanic din 1913.] să fie primit în Gardă, deoarece, fiind atât de recent relocată în țară, am expune-o la prea multe
persecuții. Tineretul universitar macedonean însă, în ansamblu, s-a alăturat mișcării legionare. În fruntea acestui tineret macedonean s-au aflat trei oameni de cultură distinși:
Papanace, Caranica, and Sterie Ciumeti.

Cu primii doi m-am consultat adesea, amândoi având o judecată admirabilă, susținută de o puritate ireproșabilă și de o sinceritate, o mare dragoste și curaj.

Nu cred că din 1931 încoace a trecut o zi fără să ne întâlnim cu ei. În această perioadă de persecuție, am discutat ore în șir lovitură după lovitură, nedreptate după nedreptate, trădare după trădare. Fiecare veste despre o nouă tortură a unui legionar era o...
cuțit care ne străpunge inimile.

Durerea pe care o înduram pentru toți legionarii maltratați ne chinuia sufletele; și în special imposibilitatea de a vedea în viitor vreo speranță de dreptate.

Machine Translated by Google



Sterie Ciumeti locuia cu mine zi și noapte. Era un tânăr de o mare dreptate și o credință de câine. A devenit trezorierul șef al Gărzii. În toate zilele sale – câte va avea – se va gândi doar la Gardă, se va preocupa și va acționa doar pentru Gardă, nu-și va trăi viața pentru nimic altceva decât pentru Gardă.

În diverse puncte ale țării au apărut și alte elemente valoroase: dr. Pantelimon, părintele Ionescu Duminica, dr. Augustin Bidian la Sibiu; Parintele Georgescu-Edincti, marturisitorul duhovnicesc al studentilor, veteran luptator, cpt. Ciulei la Bacau, Aristotel Gheorghiu, tot veteran, care a comandat la Ramnicul-Sarat; la Brada, Ion Iliescu; la Constanta, Seitan; Parintele Doara si Victor Barbulescu la Valcea; Profesorii Vintan, Ghenadie si Duma la Timisoara; si legionarii veterani, profesorii Nicolae Petrascu, Horia Sima, avocatul Iosif Costea, Colhon si altii, care acum au posturi de comanda in diverse zone ale tarii.

Bucureștiul este împărțit în sectoare [Notă: Fiecare dintre cele cinci mari sectoare poartă numele unei culori: Verde, Galben, Roșu, Albastru și Negru.] și am început să ne organizăm în cadrul lor. Erau doi oameni buni în sectoarele Verde și Albastru, Nicolae Constantinescu și Doru Belimace, doi caractere puternice, două minți solide, Doru Belimace fiind unul dintre cei mai distinși studenți de la
Facultatea de Litere; Nicolae Constantinescu, posedând o eminentă pregătire economică, a fost student la Academia Comercială. În curând, amândoi aveau să dovedească calități impunătoare de credință și vitejie legionară.

În această perioadă a fost creat și primul grad legionar de către următorul ordin din ziua de 10 decembrie 1932:

A) În ierarhia legionară se stabilește primul grad superior, numit Comandant Legionar. Având în vedere sacrificiul, munca, eroismul, credința, capacitatea și vechimea lor, următorii legionari sunt avansați în grad, în ordine alfabetică: Banea Ion, doctorand în medicină; Belgea Ion; Blanaru Ion, inginer;
Dumitrescu Ion, preot; Ionescu Andrei; Silaghi Victor, avocat; Steleseu Mihail, congresman; Totu Nicolae, student; Traian Cotiga, student; Tanase Antohi, meșter.

Machine Translated by Google



B) Toți legionarii din seriile 1927 și 1928 care și-au depus jurământul și se află încă în rândurile active ale Legiunii sunt promovați prin prezenta la gradul de Ajutor de Comandant Legionar.

Semnat: Corneliu Zelea Codreanu.

Ceilalți, mai înaintați în vârstă, au fost mutați în Senatul Legiunii și Consiliul Superior Legionar.

Machine Translated by Google

Soldatul politic părțile II și III, Derek Holland

Machine Translated by Google



# PARTEA A DOUA: NEVOIA DE SOLDATUL POLITIC.

Când o națiune se ridică cu ardoare pentru a lupta pentru libertatea sa și onoare, întotdeauna o minoritate este cea care încinge cu adevărat mulțimea.

Declinul Occidentului (Oswald Spengler)

În fruntea luptei împotriva forțelor Răului care învăluie întregul glob într-un ocean de murdărie, corupție și trădare se află diversele mișcări naționaliste din Europa. În Marea Britanie, singura forță organizată este Frontul Național, dar chiar și acesta a făcut erori fundamentale în anii șaptezeci cu privire la ceea ce era necesar pentru a ne salva țara. Discuțiile au fost întotdeauna despre dacă ar trebui să organizăm un marș aici sau acolo; dacă ar trebui să luptăm pentru aceste alegeri sau pentru altele; dacă am putea face ceva pentru a ne îmbunătăți „imaginea". Aceste discuții au fost la fel de utile ca și cum s-ar fi certat cine ar putea avea ce șezlong pe Titanic. Cu siguranță, numele nostru a devenit mai cunoscut, deși și alte metode ar fi realizat acest lucru; rămâne că tot timpul, banii și energia noastră nu au oprit sosirea niciunui imigrant; nu au oprit închiderea niciunei fabrici; nu au oprit jefuirea, fizică și spirituală, a Patriei noastre.

Eșecul nostru a fost simplu, dar crucial. Nu avem nevoie de politici, doctrine sau activități – deși aceste lucruri sunt importante în schema politică generală – ci de un Nou Tip de Om care va trăi stilul de viață naționalist în fiecare zi, care va acționa ca un far și o inspirație pentru acei concetățeni britanici din jurul său care disperă din cauza situației noastre. Celelalte partide discreditate au oferit politici și doctrine poporului nostru pentru...

generații, dar cu ce efect? Pentru britanicul obișnuit, de ce ar fi trebuit NF să fie diferită de celelalte? Dacă vrem să reușim, trebuie să lovim esența problemei: poporul nostru are nevoie ca exemplu de cineva care pune în practică ceea ce predică. Acest exemplu îl numim Soldatul Politic.

Ce este, de fapt, Soldatul Politic?

Dacă privim cea mai înaltă perioadă a istoriei europene, putem identifica cu ușurință tipul de bărbați care întruchipează sau exprimă spiritul

Machine Translated by Google



de care națiunea noastră are atâta nevoie.

În Grecia antică existau spartanii, un popor auster și extrem de disciplinat, care a intrat în istorie în principal datorită atitudinii lor eroice din bătălia de la Termopile. Aici au avut loc
300 de spartani, conduși de regele lor războinic, Leonidas, au înfruntat 100.000 de soldați perși sub conducerea împăratului Darius; departe de a se strâmba de frică în fața unor astfel de obstacole enorme, spartanii au cântat cu mândrie imnul lor de luptă, Cântecul lui Castor, și apoi au murit în fața unui om într-un creuzet de foc și sânge. Deși spartanii au pierdut, istoria își amintește de ei.

În Roma antică, centurionul roman era ale cărui abilități militare și angajament față de Roma Eternă, față de Pax Romana, l-au condus la construirea unuia dintre cele mai frumoase și bine organizate imperii din istoria lumii și, în consecință, ne-a lăsat atât de multe de prețuit în moștenirea noastră.

În Europa medievală exista cruciatul creștin a cărui devotament față de idealurile asceticismului și cavalerismului întruchipa atât de mult Europa, Estul și Vestul, încât chiar și astăzi „conduita cavalerească" este considerată o formă înaltă de laudă. Acești cavaleri, o comunitate supranațională provenită dintr-o singură cultură, au fost descriși de Papa Urban al II-lea ca fiind cei „gata să se grăbească oriunde izbucnește războiul, aducând la el furia armelor lor pentru a apăra Onoarea și Dreptatea".
În secolul nostru, probabil cel mai remarcabil exemplu de Soldățenie Politică a fost Garda de Fier Română, Mișcarea Legionară, fondată și modelată de geniul lui Corneliu Codreanu.
Spiritul generat de această mișcare a fost atât de puternic, atât de omniprezent, încât în scurtii săi 15 ani de existență a infectat un popor întreg. Chiar și astăzi, autoritățile comuniste îi denunță pe legionari, atât de înspăimântate sunt de puterea lor spirituală și inspirațională – o putere care crește pe măsură ce corvoada Europei de Est marxiste ucide tot ce atinge.

Însă Europa nu deține monopolul asupra Soldaților Politici și toate popoarele și culturile au potențialul de a produce acest tip de om, fiecare adaptat circumstanțelor sale specifice. Luați, de exemplu,
Gărzile Revoluționare Islamice din Iranul mullahilor. Nu este necesar să fii de acord cu vreunul sau cu toate obiectivele lor pentru a le aprecia și respecta curajul. Credința lor în Cauza lor este atât de puternică încât vor alerga prin câmpuri minate neînarmați pentru a ataca inamicul

Machine Translated by Google



poziții; idealurile lor sunt atât de atotcuprinzătoare încât vor conduce camioane-capcană în taberele inamice, știind foarte bine că moartea este inevitabil. Dacă au dreptate sau nu, nu este o problemă, dar este clar că această putere, acest dispreț pentru moarte, este materia din care se fac victoriile. Această putere a impulsionat războiul dintre yankei mașinărie din Liban – în timp ce trupele americane luptau pentru siguranța locului de muncă, un pachet salarial și o pensie, adversarii lor din Garda Revoluționară luptau pentru un Ideal, o independență, Iranul iranian. Trebuie să învățăm că puterea idealismului este dincolo de orice calcul.

Când ne uităm la cele câteva exemple pe care le-am citat, un lucru va fi imediat evident pentru majoritatea cititorilor - și anume, că toți sunt războinici, militari. Totuși, ar fi complet greșit să credem că acest aspect, armata, este cel mai important aspect sau chiar unul dintre cele mai importante aspecte. Numitorul comun care permite ca toți acești oameni să fie puși în situația de a fi aceeași categorie, în ciuda diferențelor lor evidente, este faptul că au fost inspirați de un ideal spiritual și religios care le-a dominat total viața. Nimic nu s-a interpus între ei și Ideal.

Erau dispuși să sacrifice orice și totul pentru victoria Idealului lor. Dacă, dintr-un anumit motiv, Cauza lor le-ar fi fost refuzată, viețile lor ar fi încetat să mai aibă sens, să... aveau vreo importanță. Erau războinici excelenți pentru că înăuntru ardea o flacără, un foc care putea fi stins doar atunci când își trăgeau ultima suflare, cea muritoare. Era o flacără pe care dușmanii pe care adesea nu îi posedau sau nu îi înțelegeau, dar pe care îi temeau și îi respectau. Este acea flacără, acel spirit arzător, pe care trebuie să-l reaprindem dacă vrem ca cultura noastră să aibă un viitor demn de nume. Dacă acest lucru se dovedește a fi dincolo de capacitățile noastre, atunci toate realizările noastre materiale, știința și tehnologia noastră, grandoarea noastră intelectuală se vor dovedi a fi perfect inutile, pentru cea mai mare parte Lucrul important în viață este Voința de a trăi. Dacă această Voință lipsește din poporul nostru, niciun om de știință și niciun dispozitiv nu ne va salva.

Sarcina Soldatului Politic este de a promova Voința de a trăi prin dezvăluirea adevăratei naturi a vieții – spre deosebire de coșmarul materialist al acestui secol, care este considerat în mod eronat „viață” – și trăind această viață. Pentru a realiza acest lucru, Soldatul Politic trebuie să treacă printr-o Revoluție Spirituală, o revoluție interioară care îi ghidează, direcționează și pătrunde în viață. Când acest lucru a fost realizat

Machine Translated by Google



În esență, Soldatul Politic își va judeca toate acțiunile în funcție de faptul dacă acestea promovează sau nu Cauza. El nu va fi omul care spune: „Ce câștig eu din asta?”, ci omul care spune: „Ce pot face ca să ajut?”. Pentru acest tip de Om, anumite cuvinte vor deține cheia însăși a sensului Vieții: Onoare, Dreptate, Respect de Sine, Onestitate, Credință, Umilință, Compasiune, Iubire.

El nu va permite ca onoarea sa sau a națiunii să fie atacată.
sau subminat de cei nedemni; el nu va sta deoparte atunci când poporul său este exploatat, ci va deveni un punct central în
luptă pentru Dreptate. Nu își va pierde respectul de sine și valoarea devenind dependent de lucruri externe, cum ar fi drogurile sau băutura, căci știe că dacă posedă Forța Interioară care susține viața
atunci va fi invincibil. Va fi onest în toate acțiunile sale, mari și mici, pentru că Militantul Naționalist conduce prin puterea exemplului. Va avea o credință totală și necondiționată în
dreptatea Cauzei sale; el va fi omul care se va strădui până la limita abilităților sale să promoveze bunăstarea Poporului și Națiunii sale, dar va face acest lucru fără niciun gând de laudă sau
publicitate. El va rămâne umil, știind că acțiunile sale sunt o chestiune de datorie inspirată de un mod de viață mai înalt. Va fi îndemnat la acțiune de violul fizic asupra frumoasei noastre țări și de
distrugerea bogatei noastre culturi; Compasiunea Lui va fi de așa natură încât îi va înveli pe cei slabi și nevoiași ai națiunii noastre cu puterea Sa impunătoare. Iubirea Lui va fi pură și înviorătoare, reînviorătoare și
inspirând pe toți și tot ceea ce atinge.

Soldatul Politic este omul susținut de un Ideal Etern, care va acționa pozitiv în orice situație, apărând ceea ce este Drept, Bine și Adevăr. Niciodată în istoria Europei nevoia de batalioane de Soldați Politici nu a fost atât de urgentă, atât de vitală.
Rândurile dușmanilor noștri sunt imense: băncile, comuniștii, francmasonii, sioniștii, capitaliștii. Ei au bani și putere; domină mass-media; controlează armate întregi prin controlul lor asupra guvernelor; injectează idei corozive în sângele națiunii, care ne slăbesc, ne fac apatici, ne fac ușor de manipulat.

Și ce avem noi pentru a combate asta? Câteva mii de patrioți în fiecare țară din Europa de Vest. Nu avem bani, nici putere, nici influență, nici mass-media, ca să nu mai vorbim de asta. Suntem spartanii,

Machine Translated by Google



Cei Puțini. Ei sunt perșii, cei Mulți. Confruntați cu această realitate oribilă, compatrioții noștri, după ce au evaluat șansele, părăsesc câmpul de luptă în masă argumentând „inevitabilitatea" lucrurilor. „Nu putem câștiga", spun ei. „Lucrurile au mers prea departe", spun ei. „Poate că comunismul nu va fi atât de rău", spun ei. Câtă dreptate a avut Emrys ap Iwan, naționalistul galez din secolul al XIX-lea, să remarce: „Inevitabilul nu este turnul înalt al Înțelepților, ci doar sanctuarul Timizilor."

Soldatul Politic va privi această realitate sumbră într-o lumină total diferită, deoarece este idealist și realist. Idealul este scopul luptei noastre; Realismul este acea calitate care dictează cum putem atinge cel mai bine acest obiectiv. Soldatul Politic, cântărind armamentul de ambele părți, va recunoaște că suntem depășiți înarmați în toate privințele, mai puțin unul. Această excepție este Credința noastră, Idealul nostru, pe care îl prețuim mai mult decât Viața însăși și care nu poate fi intimidat, nici mituit, nici torturat și scos din existență. Această credință nu este decât o amintire vagă, un jar aprins în majoritatea oamenilor noștri - este sarcina Soldatului Politic să alimenteze și să alimenteze acest jar până când pâlpâirea lui devine mai puternică și mai intensă, până când devine un infern dezlănțuit care înghite Poporul și Țara noastră în căutarea...

Libertate Națională, Justiție Socială și o Europă cu adevărat Liberă. Soldatul Politic va încuraja entuziasmul, camaraderia și dăruirea prin simpla sa prezență. El va fi o Lumină care împinge înapoi granițele Întunericului. Oamenii îi vor cere sfatul; îi vor asculta sfaturile; se vor aduna și se vor întoarce la luptă mai puternici decât cel mai dur oțel.

Fiecare zi care trece este martoră la scurgerea sângelui din trupurile mutilate ale națiunilor Europei. Este o priveliște pe care doar cei cinici sau dezinteresați o pot vedea fără a fi mișcați de o compasiune profundă și o Mânie Sfântă. Frumoasa femeie care odinioară vrăjise lumea cu intelectul, grandoarea și vioiciunea ei zace acum în jgheab, lovită de picior și pierdută în necunoștință de...
hoardele barbare ale Superputerilor. Doar armata Soldaților Politici încearcă să o apere de un torent de lovituri violente. Această armată este mică, sarcina sa imensă, totuși luptă mai departe. Nu va permite ca moștenirea, cultura, tradițiile și valorile noastre nobile să fie zdrobite, pierdute pentru totdeauna, din cauza lașității majorității. Această armată luptă pentru a câștiga, dar dacă înfrângerea va fi verdictul

Machine Translated by Google



al Destinului, atunci va fi o luptă până la ultimul om, cu sabia în mână – un omagiu demn de cei mai buni strămoși ai noștri.

Și dacă cei fără curaj, predicatorii „Artei Posibilului”, te-ar ataca cu acuzații de „fanatism”, amintește-ți cuvintele lui John Jenkins, un fiu de care Wales poate fi pe bună dreptate mândru:

> „Voi spune trei lucruri despre fanatism: în primul rând, dacă este adevărat că un fanatic are puterea de a zece oameni, este necesar deoarece ceilalți nouă oameni nu pot fi deranjați. În al doilea rând, nu este întotdeauna adevărat că un fanatic nu ia în calcul costul acțiunii; am devenit fanatic pentru că nu eram pregătit să accept rezultatul inacțiunii. În cele din urmă, dacă Țara Galilor va supraviețui și cultura și moștenirea sa vor înflori, acest lucru se va face doar printr-o devoțiune feroce și neclintită față de Țara Galilor, mai presus de orice. „Toate celelalte” include familia, perspectivele, cariera, sănătatea, libertatea și viața însăși. Cred, de fapt știu, că „Țara Galilor poate inspira acest tip de fanatism și că acest fanatism este catalizatorul esențial necesar pentru a mișca majoritatea oamenilor.”

Ceea ce spune Jenkins despre Țara Galilor nu este mai puțin adevărat și pentru celelalte națiuni britanice și verișoarele lor din Europa.

# PARTEA A TREIA: CALEA SOLDATULUI POLITIC.

„Trebuie să-ți propui cu sârguință ca în fiecare loc și în fiecare acțiune sau ocupație exterioară, să fii liber în interior și stăpân pe tine însuți și ca toate lucrurile să fie sub tine și nu tu sub ele.”[3]

La Lausanne, Elveția, în 1965, Marcel de Corte a realizat următoarea observație: „Aud adesea spunându-se că înseamnă, luat ca

[3] Imitația lui Hristos (Toma de Kempis)

Machine Translated by Google



„Un mijloc nu este nici bun, nici rău. Mărturisesc că această afirmație mă lasă nedumerit, căci mă întreb unde putem găsi mijloace care sunt pur și simplu mijloace, fără a fi în același timp inerte, inutilizabile, inexistente, semănând poate cu un ciudat gadget Heath Robinson. Un mijloc nu poate fi niciodată considerat ca atare, decât pur și simplu în minte. Un mijloc este întotdeauna considerat în raport cu un scop."

Este o afirmație frecventă a epocii moderne că „scopul scuză mijloacele" și este o afirmație la care prea mulți naționaliști subscriu fără să gândească. După cum arată clar afirmația lui Marcel de Corte, Mijloacele și Scopurile sunt o unitate, legate organic și reciproc dependente în politica practică. Pentru patriot, scopurile la care tindem sunt complet diferite de cele ale...

Înființare, deci, în mod firesc, și mijloacele vor fi diferite.

Metodele folosite de roșii sau de dronele marilor afaceri pentru a-și instala regimurile de teroare nu pot fi folosite în mod legitim de naționaliști fără a provoca daune imense atât militantului, cât și cauzei sale, un punct pe care Codreanu și-a construit Mișcarea.

Luați, de exemplu, tactica terorismului – ceva ce trebuie distins de simpla violență politică sau de asasinat –

Acest lucru este complet străin tradiției naționaliste, deoarece obiectivul său, teoretic și practic, este de a insufla frică în populație în general prin uciderea fără discernământ a oamenilor obișnuiți cu gloanțe și bombe. Respingem această metodă pentru motivul întemeiat că căutăm sprijinul oamenilor pentru a le îmbunătăți soarta, iar acest lucru este puțin probabil să fie realizat prin exterminarea lor! De asemenea, este un fapt interesant că grupurile „naționaliste" care folosesc această metodă abordare – IRA, bandele Stern și Irgun, ETA, dictaturile militare reacționare din America Latină – sunt tocmai grupurile ale căror acreditări „naționaliste" le considerăm extrem de îndoielnice. Dacă proclamăm că ne iubim poporul și cultura, ce rol posibil pot avea în politica naționalistă metodele care generează frică și ură? Dacă proclamăm că Adevărul Absolut este cel mai aproape de inima noastră, cum putem, în acțiunile noastre, să mințim și să înșelăm fără a distorsiona chiar Adevărul pe care ne-am propus să-l apărăm și să-l promovăm? Să nu spună nimeni că lucrurile vor fi diferite după Revoluția Națională.

Revoluție, căci omul care nu-și poate susține principiile atunci când este neputincios și nu are nimic de pierdut, este puțin probabil să le mențină atunci când obține puterea și are totul de pierdut.

Machine Translated by Google



Practica, așa se spune, duce la perfecțiune și este ceva ce trebuie să avem în minte în fiecare zi a vieții noastre naționaliste.
Căile pe care le-au urmat adversarii noștri i-au condus către statele sclavagiste ale URSS și SUA – noi mergem pe o cale diferită, pentru căutăm statul național revoluționar.

Aceasta nu înseamnă că nu putem fi discreți în acțiunile noastre sau că nu putem recurge la agilitatea minții; dimpotrivă, este exact opusul.
Principiile noastre dictează să ne folosim de fiecare tend al ființei noastre - fizic, mental, spiritual – depășind limita în avansarea Cauzei, menținându-ne în același timp puritatea Spiritului. Este mult prea ușor să ne abandonăm principiile și valorile sub presiunea circumstanțelor. Este nevoie de tărie de caracter, forță și rezistență pentru a rezista ideilor corozive ale dușmanilor noștri care ne îndeamnă să alegem calea ușoară. Trebuie doar să facem un compromis o singură dată și ne aflăm pe panta alunecoasă care duce la trădare. Calea noastră nu este ușoară. Este anevoioasă, este ascetică, este un peisaj de sânge, sudoare și lacrimi. Ziua în care acestea vor înceta să mai fie este ziua în care Naționalismul Revoluționar se va trăda.

Acum, înțelegerea relației dintre Mijloace și Scopuri nu este un simplu exercițiu academic, ci o calificare esențială care determină nu numai recrutarea cadrelor politice
Soldați, dar și cum trebuie să fie modelați în Războinici Revoluționari Naționali. Este condiția pentru a înțelege de ce anumite metode nu vor fi niciodată acceptabile pentru noi. Să ne uităm la
recrutare. În trecut, elita războinică era un fapt al vieții de zi cu zi și la fel de natural ca zilele însorite și pășunile verzi, dar astăzi este, în cel mai bun caz, o amintire romantică. Prin urmare, concluzia dură cu care trebuie să ne confruntăm este că oameni ca voi – cititorii acestei broșuri – vor trebui să ne deschidă calea, să devenim Soldații Politici care vor face posibilă victoria.

Unii dintre voi veți chicoti la această idee. Unii dintre voi vă veți retrage de frică la această idee. Unii dintre voi veți mărturisi că nu aveți ceea ce este necesar. Din păcate, Dumnezeu, Destinul, numiți-l cum vreți, a decretat că voi și cu mine trebuie să întreprindem această sarcină descurajantă. Strămoșii noștri au trebuit să se confrunte cu situații similare și trebuie să ne inspirăm din spiritul lor, care ne îndeamnă mai departe. Pe temelia spiritului lor trebuie să ridicăm steagul Crucii Celtice și să-i sfidăm pe toți cei suficient de proști pentru a provoca mânia acestei națiuni.

Și dacă refuzați să fiți acei războinici, cui îi poate națiunea

Machine Translated by Google



Cei cu capul într-o halbă de bere sau într-o pungă de lipici? Cei care caută „realitatea” în videoclipuri science fiction sau heroină? Cei care vorbesc tare și lungi, care amenință cu un „Amurg al Zeilor” și totuși se plâng de câteva lire sterline din fonduri sau de câteva ore la o întâlnire? Idiotul de pe stradă care crede că un spate scurt și laterale, bere ieftină și pălăria nouă a Prințesei Di este sensul naționalismului? Patriotul plastic, dronul burghez, atât de devotat „păsunilor verzi și plăcute ale Angliei”, dar nu atât de devotat încât să nu-și sacrifice „patriotismul” dacă acesta ar amenința „respectabilitatea” acordată de vecini și prieteni? Niciunul dintre noi nu își dorește această luptă, dar datoria ne cheamă. Cei care refuză sunt pur și simplu lași. Soldatul politic își poate respecta dușmanul, dar nu poate decât să-l disprețuiască pe Trădător și Dezertor. Și când dreptul din naștere al copiilor voștri le-a fost furat și împărțit

dușmani, vei putea să-i privești în ochi și să le spui că ai făcut tot ce ai putut?

Presupunând că ai curajul și determinarea necesare, cum devii un Revoluționar Național? Niciun Soldat Politic nu poate fi complet la fel, deși, în mod firesc, vor avea...
multe în comun. Diferențele care există se vor datora faptului că suntem indivizi care posedă atât puncte forte, cât și puncte slabe.
Aceste diferențe nu trebuie să ne creeze probleme; dimpotrivă, ele pot fi folosite în avantajul nostru, deoarece o armată eficientă este alcătuită din diferite tipuri de oameni. Doar șefi și fără indieni este la fel de inutil ca toți indieni și fără șefi. Unii dintre voi veți ieși ca lideri, alții ca războinici, dar toți veți fi vitali pentru Misiunea noastră Națională.

Calea dezvoltării, programul de antrenament, care culminează cu nașterea Soldatului Politic este o Cruce pusă pe spatele nostru. Prin purtarea acestei poveri, prin luptă, ajungem încet – și vreau să spun încet – să dobândim calitățile de care avem nevoie. Există cei care aspiră la excelența fizică ca scop suprem în viață – ei vor confirma că această excelență nu este oferită gratuit cu fiecare litru de benzină, ci este ceva ce necesită muncă asiduă și multă durere. În același mod, a deveni Soldat Politic este o chestiune pentru activiști, nu pentru dictatori de fotoliu sau pentru autoproclamați Oameni ai Destinului.

Acestea fiind spuse, calea dezvoltării este simplă și logică

Machine Translated by Google



în structura sa. La început, îți propui să realizezi doar lucruri mici, obiective care, odată atinse, îți vor oferi încredere și abilitatea de a încerca obiective mai ambițioase. Cel mai important lucru în această etapă este să fii sincer cu tine însuți, deoarece dacă nu poți face acest lucru, nu vei fi niciodată sincer cu colegii tăi. Stai deoparte și, după o perioadă de reflecție serioasă, întocmește o listă cu punctele tale bune și rele, amintindu-ți să eviți extremele criticii excesive sau ale complacerii arogante. După ce ai făcut asta, alege un punct bun care poate fi dezvoltat și îmbunătățit și o slăbiciune de care ai fi mai bine fără. Pe hârtie, acest lucru pare remarcabil de ușor, dar în realitate este o bătălie de proporții titanice. Vor fi momente când vei crede că mergi bine, apoi dintr-o dată vei da greș revenind la vechile obiceiuri. Dar nu renunța și nu te lăsa descurajat de eșec pentru că
Ridicarea din genunchi și încercarea din nou sunt cele care îți dezvoltă autodisciplina și voința de a reuși împotriva tuturor obstacolelor. Este un proces care va face pentru tine spiritual ceea ce Charles Atlas susține că greutățile sale vor face pentru tine fizic! Poți înțelege fericirea doar atunci când înțelegi tristețea, poți aprecia succesul doar atunci când ai experimentat gustul amar al eșecului. Dacă nu te poți depăși în lucruri mărunte, te vei dovedi destul de inutil într-o criză. Când lucrurile devin cu adevărat dificile în anii următori, când represiunea este violentă, sistematică, totală, vei dori să știi că te poți baza pe camarazii tăi din luptă, iar ei vor dori să știe că se pot baza pe tine. Liniștea sufletească pe care o va produce această încredere în ceilalți nu poate fi supraestimată.

Permiteți-mi să vă ofer câteva idei practice despre unde să începeți, dar nu uitați că acestea sunt doar exemple generale, menite să vă ajute să gândiți în direcția corectă.

Te uiți la televizor seară de seară? Dacă da, redu timpul petrecut. că faci asta pentru că ești
expunându-vă inutil propagandei dușmanilor noștri, fie că vizionați un documentar sau o telenovelă. Folosiți-vă timpul mai constructiv și într-un mod care să ajute Lupta Națională.
Citește o carte sau o revistă politică. Mergi la o plimbare la țară sau într-un parc și bucură-te de darurile naturii. Fă și tu puțin mai mult pentru a împărți pliante sau ziare. Organizează un grup de discuții la tine acasă cu câțiva prieteni sau implică-te în activități locale.

Machine Translated by Google



grupuri comunitare precum Asociațiile Locatarilor, Prietenii Pământului și așa mai departe și luptă pentru justiție locală.

Bei 4, 5, 6 sau mai multe halbe când ieși noaptea? Redu consumul la 2 sau 3 halbe; nu numai că vei bea mai mult
bani de pus la dispoziția Cauzei, dar sănătatea ta se va îmbunătăți considerabil. În plus, cruciații nu erau cunoscuți pentru măruntaiele lor de la bere!

Fumezi mult? Dacă da, redu-l sau, mai bine, renunță la el.
Nu faci decât să menții afacerile mari în afaceri dacă îți afectezi sănătatea. Vor fi momente când va trebui să te miști repede, iar cei care insistă să ia înfățișarea unui dinozaur care gâfâie vor trebui apoi să plătească prețul!

Pui mersul la fotbal sau la o petrecere înaintea participării la un eveniment al NF? Dacă da, învață să-ți stabilești prioritățile corect. Desigur, toată lumea are nevoie de o pauză de la luptă, dar amintește-ți că dacă NF eșuează din cauza lipsei de entuziasm a membrilor săi, va semnala nu doar sfârșitul națiunii, ci și chiar al distragerilor pe care le considerai atât de importante.

Dacă nu ai obiceiul să citești, fă-ți acest obicei și împinge-te mereu la niveluri mai înalte. Cunoașterea este Putere și cu cât știi mai multe, cu atât devii o amenințare mai mare pentru Sistem.
Vino la seminarii de partid unde vei fi instruit în realizarea de pliante locale care te vor ajuta să promovezi ideile naționaliste în comunitatea ta locală; unde vei fi învățat să imprimi postere și tricouri prin serigrafie; unde lectorii noștri îți vor explica idealurile noastre revoluționare în termeni simpli și care îți vor îmbunătăți capacitatea de a converti oamenii prin persuasiune.

Aceste lucruri și multe altele, partidul te poate învăța, dar există un câmp vast pentru inițiativa personală: învață limbi noi, mai ales dacă ai rădăcini irlandeze, scoțiene, galeze sau cornwalleze; învață să conduci, să dactilografiezi, să vorbești în public. Mergi la cursuri serale pentru a învăța electronică, mecanică, stenografie sau jurnalism sau practică o activitate recreativă precum haltere sau arte marțiale. Există un milion și unu de lucruri pe care le poți face pentru a te perfecționa, lucruri care îți vor oferi satisfacție și vor ajuta Cauza să obțină victoria. Orice ai întreprinde, hotărăște-te că vei persevera până la sfârșit. Să stai fără să faci nimic este exact ceea ce speră ciudații din Parlament că vei face, pentru că astfel le faci munca mult mai ușoară.

Machine Translated by Google



Pentru cei dispuși să facă sacrificiile necesare pentru a deveni Soldați politici, va trebui să dezvoltați anumite virtuți:

RĂBDARE: pentru că tranziția către Soldatul Politic necesită timp și efort real și nu va veni într-o săptămână sau în câteva luni. Este o muncă care va consuma o viață întreagă dacă Perfecțiunea este scopul.

CALM: pentru că, pe măsură ce represiunea statului se intensifică, cei calmi, stăpâni pe sine și stăpâni pe sine vor supraviețui, nu amatorii panicați.

AUTODISCIPLINĂ: pentru că cei care sunt stăpâni pe ei înșiși sunt stăpâni pe situația lor.

Posedă puterea care nu poate fi văzută, dar este simțită atât de camarazi, cât și de adversari.

SIMȚUL UMORULUI: pentru că, deși viața nu este un pat de roze, nu este nici o corvoadă lungă. Este o
puțin din ambele. Dezvoltă abilitatea de a râde de tine și de situația ta și vei fi transformat într-un luptător spectral care îi va bântui pe dușmanii noștri.

Puterea râsului a fost ilustrată recent în Italia, la procesul a 30 de militanți naționaliști, militanți a căror vârstă medie era de 20 de ani. Judicați pentru infracțiuni care, dacă ar fi dovedite, ar duce la...
multe cazuri până la închisoare pe viață, acești militanți, nevinovați în fața lui Dumnezeu și a oamenilor, au susținut cele mai fine tradiții naționaliste. Mass-media și sistemul judiciar italian se așteptau ca acești tineri să stea
acolo, în boxa acuzaților, cu fețele împietrite, serioși, îngrijorați. Cât de dezamăgiți erau când acești camarazi, ignorând dezbaterile, jucau cărți, râdeau și glumeau unii cu alții. Ei
nu le păsa deloc, și de ce ar trebui? Patru ani de așteptare a procesului, oferte de eliberare anticipată celor care ar deveni Supergrass –
totuși nu au cedat nici măcar o iotă din Credința lor. Judecătorul a cerut să fie luat în serios și a fost întâmpinat cu hohote de râs. Aceasta este adevărata putere - proclamă că Moartea însăși nu are nicio putere asupra ei. Este o putere care ne va face de neînvins, căci ce pot face dușmanii noștri în afară de asta? Celții antici au înscris acest lucru

Machine Translated by Google



puterea într-un proverb: „Luptă pentru țara ta și acceptă moartea dacă este necesar, pentru că Moartea este o victorie și o eliberare a sufletului.”

Vom lupta pentru Anglia lui William Byrd și Thomas Talus; pentru frumusețea sălbatică a Cornwallului și seninătatea Districtului Lacurilor. Luptăm pentru Țara Galilor – Țara Camarazilor – nu doar pentru literatura și muzica ei pline de suflet, ci și pentru spiritul eroic al lui Owain Glyndŵr. Luptăm pentru Scoția, pentru Munții și Insulele ei, pentru baladele și barzii ei. Luptăm pentru Irlanda, țara paradoxurilor: tragedia și comedia, umorul și irascibilitatea; pentru puritatea pe care G.K. Chesterton o afirmă astfel: „Însăși minciunile Dublinului și Belfastului sunt mai adevărate decât truismele Westminsterului.”

Puține lucruri nu mai rămân de spus în timp ce te confruntă cu alegerea finală: vei deveni un Războinic Revoluționar care luptă pentru Libertatea Națională sau lașul care se va apleca să sărute cizmele murdare ale unui Sistem putregai?

LAȘUL SĂ-ȘI PLEACĂ CAPUL DE RUȘINE.

RĂZBOINICUL SĂ ȘTIE CĂ RĂSPLĂTA SA ESTE SĂ

HAI!

Machine Translated by Google

# Național-socialismul Viziunea biologică asupra lumii

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google



„În orice moment există o ortodoxie, un corp de idei pe care se presupune că toți oamenii cu gândire corectă le vor accepta fără nicio îndoială. Nu este exact interzis să afirmi una sau alta, dar «nu se face».”

„Oricine contestă ortodoxia predominantă se trezește redus la tăcere cu o eficacitate surprinzătoare. O opinie cu adevărat demodată aproape niciodată nu este ascultată cu drepturi depline, nici în presa populară, nici în periodicele de înaltă clasă.” – George Orwell

Ca național-socialist, întâmpini constant dificultăți în a purta o conversație semnificativă cu o persoană care nu este național-socialistă. Ai adesea senzația că un astfel de dialog este absolut imposibil și că trăiești în două lumi total diferite. Parțial, desigur, motivul acestei situații deplorabile constă în imaginea propagandistică a național-socialismului ca fiind punctul culminant al răutății umane pe care dușmanii noștri au creat-o în mintea publicului. Cu toate acestea, pentru tineri ceea ce s-a întâmplat acum mai bine de șaptezeci de ani nu mai este atât de important. Încă din cea mai fragedă copilărie, ei au putut urmări toată răutatea și cruzimea care au devastat lumea de la „victoria umanismului” din 1945, prezentată viu prin televiziune, și există o tendință foarte încurajatoare în rândul tinerei generații de a avea o atitudine mai puțin părtinitoare față de viață și diversele ei probleme decât a avut generația anterioară.

Ca național-socialist, întâmpini constant dificultatea de a purta o conversație semnificativă cu o persoană care nu este național-socialistă. Ai adesea senzația că un astfel de dialog este absolut imposibil și că trăiești în două lumi total diferite. Parțial, desigur, motivul acestei situații deplorabile constă în imaginea propagandistică a național-socialismului ca fiind punctul culminant al răutății umane pe care dușmanii noștri au creat-o în mintea publicului. Cu toate acestea, pentru tineri ceea ce s-a întâmplat acum mai bine de șaptezeci de ani nu mai este atât de important. Încă din cea mai fragedă copilărie, au putut urmări toată răutatea și cruzimea care au devastat lumea de la „victoria umanismului” din 1945, prezentate viu prin televiziune, și

Machine Translated by Google



Există o tendință foarte încurajatoare în rândul tinerei generații să aibă o atitudine mai puțin părtinitoare față de viață și diversele ei probleme decât a avut generația anterioară.

Totuși, asta nu înseamnă că tinerii au habar ce este de fapt național-socialismul și nici că arată prea multă înțelegere atunci când le spui. Ei au crescut într-o lume în care au fost înstrăinați în mod deliberat de toate valorile naturale și normele etice naturale și învățați că totul este relativ și unde granița dintre adevăr și minciună a încetat să existe, deoarece nu există absoluturi și totul depinde de modul în care alegi să privești lucrurile. În această lume lipsită de valori, oamenii trăiesc într-un vid mental, complet rupți de contact cu lumea reală, cu legile ei biologice necruțătoare și cu obligațiile morale și sociale absolute, și este inevitabil ca ideea național-socialistă să fie resimțită ca un element străin de neînțeles într-un astfel de univers politic și filosofic.

Spre deosebire de relativismul nepăsător de astăzi, unde toate ideile – cel puțin în principiu – sunt la fel de acceptabile și valide, național-socialismul reprezintă efortul neobosit de a găsi adevărul absolut și de a face din acest adevăr fundamentul societății umane.
Spre deosebire de delirurile nebuloase ale filozofilor insipidi de fotoliu și de misticismul oriental, național-socialismul se bazează pe bunul simț și își caută argumentele în lumea reală, unde diferența dintre adevăr și minciună și dintre bine și rău este determinată de fapte și nu de dorințe irezistibile și reverii teoretice.

În această lumină, este evident că național-socialismul trebuie să respingă concepțiile și normele morale ale tuturor ideologiilor dominante, iar acest lucru, în mod firesc, duce la o prăpastie de înțelegere dificil de depășit – pur și simplu pentru că nu există un cadru de referință comun între național-socialiști și oamenii a căror gândire este determinată de ideile ordinii actuale. Național-socialismul înseamnă pur și simplu o luptă absolută, irevocabilă și fără compromisuri împotriva înseși fundamentelor filosofice ale întregii ordini mondiale dominante. În paginile următoare vom încerca să explicăm implicațiile acestei ciocniri dintre ordinea actuală și sistemul de valori al unei viziuni biologice asupra lumii.

Machine Translated by Google



După cum probabil s-a clarificat la pagina anterioară, ideea național-socialistă are foarte puțin de-a face cu politica în sensul normal al cuvântului. Mișcarea național-socialistă nu este una dintre organizațiile politice obișnuite, care reprezintă doar interese de grup de natură mai mult sau mai puțin materialistă. Scopul lor este pur și simplu de a pune la punct un program politic suficient de vag și insipid pentru a atrage votul necesar pentru o platformă parlamentară unde „reprezentanții aleși ai poporului" își pot însuși o felie cât mai mare din tort pentru ei înșiși – și poate și pentru membrii partidului lor – în detrimentul restului societății.

Național-socialismul este mult mai mult decât atât – este o viziune asupra lumii, o filozofie completă a vieții, care acoperă toate aspectele existenței umane. Ca adept al unei astfel de viziuni asupra lumii, privești toate fenomenele din societate dintr-un singur unghi, astfel încât fiecare aspect devine parte a unui întreg unificat, la fel cum opiniile tale în toate domeniile sunt determinate de același principiu unificator care îți permite să înțelegi și să explici toate fațetele vieții și misterele ei. Astfel, o viziune asupra lumii stă la baza atitudinii adepților săi față de religie, etică, politică, economie – și a modului în care își organizează viața personală.

Acum, desigur, național-socialismul nu este singura filozofie a vieții care pretinde că acoperă toate aspectele existenței. Alte exemple sunt, de exemplu, toate religiile, care, în principiu, oferă tuturor celor care cred în ele un ghid pentru conduita și atitudinile lor în fiecare situație din viață. Astăzi, însă, religiile au fost forțate să facă compromisuri într-o încercare disperată de a reduce prăpastia tot mai mare dintre dogmele religioase și realitate. În ultimii 500 de ani, această prăpastie a dus la o secularizare constantă a țărilor creștine din lumea veche și a determinat, de asemenea, guvernele occidentalizate din majoritatea țărilor islamice să abandoneze structura religioasă strictă a societății în favoarea materialismului capitalist sau comunist.

Un exemplu de societate care a mers în direcția opusă și a subliniat radical unitatea dintre politică și religie este Iranul lui Khomeini, iar astăzi există grupuri fundamentaliste în întreaga lume musulmană și nu numai, care luptă pentru a stabili societăți medievale bazate pe litera Coranului. Un alt exemplu este Israelul, care se bazează pe credința religioasă că

Machine Translated by Google



Evreii sunt „poporul ales al lui Dumnezeu” și au un drept divin asupra teritoriului pe care îl revendică de la arabi, și în special cele mai ortodoxe grupuri resping, prin urmare, cea mai mică abatere de la legea talmudică. Această lege este un produs al vechii societăți nomade și este imposibil de aplicat într-un stat industrial modern, ceea ce duce la o serie de construcții tipic semitice pentru a eluda regulile religioase stricte din jurul, de exemplu, Sabatul și anul Șmitta, unde tot pământul ar trebui să rămână necul, dar nu este!

Metode similare pot fi observate în țările arabe, unde Ramadanul este adesea mai mult sau mai puțin abolit definitiv, deoarece țările sunt „în război” cu sărăcia. Toate aceste încercări de a „trișa” arată clar că aceste viziuni asupra lumii sunt total inadecvate ca linii directoare în lumea modernă cu tehnologia sa occidentală –
și că nu au fost suficient de puternici pentru a-i împiedica pe adepții lor să își dorească această viață nouă, care nu face parte din cultura lor, ci este rezultatul unui parazitism reușit. Motivul acestui eșec este pur și simplu că aceste religii se bazează pe o credință oarbă și nu pe realitate.

Firește, creștinii devotați au aceeași dorință de a păstra Biblia ca autoritate supremă și punct central pentru orice gândire.
Astfel, Biserica Catolică încearcă în mod constant să-și sporească influența asupra dezvoltării societății în țări tradițional catolice precum Polonia, Irlanda, Italia, Spania și America Latină – și pentru a realiza acest lucru, trebuie să câștige putere politică. Principala sa slăbiciune este, însă,
numeroasele dezacorduri interne cu privire la modul în care ar trebui atins acest obiectiv și ce părți ale doctrinei creștine ar trebui subliniate. De asemenea, în America de Nord, creștinismul se bucură de o influență politică foarte importantă, care nu ar trebui subestimată în niciun fel - deși este în declin - iar în Europa majoritatea țărilor au partide politice creștine care încearcă să consolideze așa-numitele valori creștine ca parte a programului lor politic. Cu toate acestea, religia ca atare joacă un rol foarte modest în aceste partide - pur și simplu pentru că creștinismul și-a pierdut influența asupra oamenilor - dacă a avut vreodată una. Cumva, a fost întotdeauna resimțită ca o idee străină printre bărbații din Nord, iar interpretarea lor asupra acesteia a fost adesea foarte necreștină. Astăzi a fost redusă la o relicvă anacronică. În Danemarca, de exemplu, aproximativ 95% dintre locuitori sunt membri ai bisericii de stat luterane. Cu toate acestea,

Machine Translated by Google



Doar 2% merg la biserică și chiar mai puțini pretind că cred în această doctrină. Ca forță spirituală în oameni, creștinismul este mort.

Totuși, marxismul este și o filozofie a vieții, reprezentând o viziune asupra lumii care guvernează toate fațetele vieții umane, în timp ce toate celelalte idei politice din partea noastră de lume se concentrează în principal pe probleme administrative și economice minore. Aceste idei sunt legate vag de o anumită atitudine fundamentală față de viață în general și de relația dintre individ și societate, dar în ceea ce privește nevoile spirituale ale omului, ele sunt – în principiu – total neangajate. Nu exclud nicio afiliere religioasă – dimpotrivă, subliniază întotdeauna libertatea religioasă totală și susțin că religia și politica nu au nicio legătură una cu cealaltă și ar trebui ținute separate – ca și cum religia ar fi ceva neimportant în comparație cu politica. Astfel, membrii tuturor acestor partide liberale sau conservatoare pot fi creștini, evrei, musulmani, atei sau budiști. Convingerea lor religioasă este considerată total irelevantă pentru activitatea lor politică. Sunt uniți în încercarea de a rezolva unele probleme practice destul de bine definite în aparatul statului, dar pot avea obiective spirituale total diferite. Așa cum am menționat mai sus, această fragmentare este într-adevăr incompatibilă cu natura religiei, dar trebuie acceptată mai mult sau mai puțin reticent de către comunitățile religioase dacă acestea doresc să exercite vreo influență asupra societății.

O adevărată filozofie a vieții precum național-socialismul nu lasă absolut loc pentru o astfel de divizare atomistă a vieții în compartimente diferite, fără nicio relație între ele. Național-socialismul este capabil să rezolve toate problemele practice din societate aplicând principiile filosofiei sale fundamentale, iar adepții săi nu au nevoie de niciun element străin pentru a-și satisface nevoile spirituale. Național-socialismul însuși oferă un răspuns complet la orice întrebare pe care și-o poate pune omul. Este un fapt binecunoscut că religiile se bazează exclusiv pe credință – ceva ce recunosc cu mândrie! Astfel, existența lui Dumnezeu, Neprihănita Zămislire, Învierea, a Doua Venire etc. sunt lucruri pe care nu le poți dovedi – decât dacă, desigur, îl accepți pe Dumnezeu ca autor al Bibliei, un alt lucru în care trebuie pur și simplu să crezi – în ciuda oricăror dovezi contrare pe care le-ai putea avea. Dacă nu crezi fără dovezi, ești suspicios – la fel ca Toma cel îndoielnic, care – aparent fiind cel mai inteligent dintre Ucenici – voia dovezi că omul din

Machine Translated by Google



în fața lui fusese de fapt răstignit. Spre deosebire de această mândrie în ignoranță, atât marxismul, cât și național-socialismul pretind că se bazează pe adevărul științific. Marxismul, însă, a fost inventat în spatele unui birou, plin de cărți erudite, filozofice - dar fără niciun contact cu realitatea sau cu știința, de altfel. La o privire mai atentă, marxismul se bazează la fel de mult pe credință ca orice religie - și anume pe credința complet neștiințifică că toate ființele biologice care merg pe două picioare și nu au pene sunt create egale și pe ideea la fel de absurdă că tocmai condițiile de producție au determinat istoria, în același mod în care se pretinde că mediul - și nu genele - determină dezvoltarea individului. Aceasta, desigur, înseamnă a pune carul înaintea boilor. Nu este nevoie de multă inteligență pentru a realiza că, în realitate, omul este cel care și-a format mediul - și a stabilit ordinea socială, inclusiv condițiile de producție - și nu invers.

Spre deosebire de toate aceste alte filozofii, național-socialismul nu a fost niciodată inventat – el a fost derivat din Legile eterne ale Naturii, care au existat de când există universul și care au guvernat toată viața de când a apărut primul organism primitiv. Acest lucru a fost exprimat frumos și clar de Savitri Devi, celebra filosofă național-socialistă decedată, în cartea sa „ Fulgerul și Soarele”:4

> „În esența sa, ideea național-socialistă nu depășește doar Germania și timpul nostru, ci și rasa ariană și omenirea însăși și orice epocă; ea exprimă în cele din urmă acea înțelepciune misterioasă și infailibilă conform căreia...”
> Natura trăiește și creează: înțelepciunea impersonală a pădurii primordiale și a adâncurilor oceanului și a sferelor din câmpurile întunecate ale spațiului; și este gloria lui Adolf Hitler nu doar că s-a întors la acea înțelepciune divină, ci că a transformat-o în politica practică de regenerare la nivel mondial.

Cu alte cuvinte, național-socialismul nu a fost inventat de Adolf Hitler. Este expresia conștientă a legilor fundamentale ale

4 Savitri Devi, Fulgerul și soarele (Ediția Arhivelor Wewelsburg), pp. 168

Machine Translated by Google



Natura ne guvernează viețile. Se bazează pe o iubire infinită pentru creație în toată diversitatea sa, un respect profund și necondiționat pentru înțelepciunea Naturii și o voință arzătoare de a păstra viața așa cum a crescut din această înțelepciune. Singura modalitate de a face acest lucru este de a organiza societatea umană în conformitate cu aceste Legi fundamentale. Astfel, a fi împotriva național-socialismului este la fel de absurd și ilogic pe cât ar fi să te opui legii gravitației sau faptului că Pământul este rotund! Național-socialismul nu este de fapt altceva decât aplicarea legilor fizice și biologice în domeniile politice, economice, sociale și religioase ale vieții umane, în același mod în care acestea sunt aplicate astăzi tehnologiei. În această lumină, național-socialismul este cu adevărat științific - spre deosebire de orice altă viziune asupra lumii. Nu dorește să facă realitatea să se potrivească cu nicio teorie preconceptă, ci să facă teoriile să se potrivească realității. Noi repere științifice epocale s-ar reflecta astfel imediat în viața practică a unei comunități național-socialiste.

Desigur, uneori ne-am dori ca unele dintre aceste Legi să fi fost puțin diferite, dar trebuie să acceptăm în mod necesar că ar fi imposibil să le schimbăm. Legile Naturii nu pot fi abolite sau modificate printr-un vot în Adunarea Generală a Națiunilor Unite, în Congresul SUA sau în orice alt parlament național! Poate că totul ar fi fost mai ușor dacă toate ființele umane și toate rasele ar fi fost create egale și dacă nu ar fi existat factori ereditari care să guverneze și să limiteze posibilitățile noastre individuale de dezvoltare. Totuși, nu este cazul și nu există absolut nicio șansă de a schimba acest fapt prin iluzii, adică făcând ca și cum aceste Legi nu ar exista. A construi o societate pe astfel de vise este un păcat mortal care nu poate avea decât consecințe dezastruoase.

Aceste consecințe se văd mult prea clar atunci când privim societățile construite de dușmanii noștri din Est și Vest. În unanimitate, ei numesc național-socialismul „Evanghelia Răului” – în timp ce ei înșiși conduc o lume aflată în pragul dezastrului economic și moral, o lume afectată de inflație, șomaj, criminalitate, violență fără sens, abuz de droguri, poluare, pornografie, corupție, foamete și catastrofe ecologice – o lume care a cunoscut doar șaisprezece zile de pace din 1945 și unde nenumărate milioane de oameni au fost măcelăriți în aceeași perioadă. Și peste această lume mohorâtă

Machine Translated by Google



planează teribila amenințare a unui război nuclear care va distruge toată viața superioară de pe Pământ.

Nu e de mirare, într-adevăr, că omul trăiește cu o frică constantă de ceea ce îi rezervă ziua următoare! Din păcate, această frică și această lipsă de speranță sunt cel mai răspândite în partea ariană a lumii, unde decadența și degradarea morală sunt cele mai avansate. Aici, oamenii au fost complet înstrăinați de toate valorile sănătoase și naturale și transformați în zombi fără minte, ale căror anxietăți sunt alinate de bogăția materială - într-o cursă constantă împotriva haosului economic. În ciuda tuturor bunătăților materiale ale lumii moderne, acești oameni nu sunt nici fericiți, nici mulțumiți. Le lipsesc complet idealurile și entuziasmul și și-au pierdut orice încredere în viitor. Arianul pur și simplu nu este dispus să aducă copii pe această lume. Deoarece nu vede niciun viitor, preferă luxul momentului în locul conservării rasei și culturii sale. Încearcă să-și asigure o viață cât mai confortabilă posibil în această hazna, iar singura sa speranță este ca inevitabila catastrofă să nu se producă în timpul vieții sale. Astfel, el privește pasiv cum pământul strămoșilor săi este preluat încet, dar sigur, de extratereștri, care încă nu își dau seama că sfârșitul omului alb înseamnă sfârșitul întregii civilizații așa cum o știm.

Aceasta este Epoca de Aur pe care dușmanii noștri au promis-o lumii în 1945 – asta au reușit să construiască în cei șaptezeci de ani de când au deținut puterea absolută. În aceste circumstanțe, perspectivele de viitor sunt cu siguranță sumbre. Totuși, nu trebuie să fie așa. Faptul că lumea se află într-o stare atât de sinistră este exclusiv rezultatul lipsei totale de respect a omului față de Legile Naturii.

Ca național-socialist, te simți inevitabil ca cineva de pe altă planetă odată ce ai înțeles natura ordinii actuale. Nu poți face parte din acest sistem, iar lupta zilnică de a rămâne în viață în cadrul acestei societăți trebuie să pară o pierdere inutilă de timp. Ca național-socialiști, ne imaginăm o Ordine Mondială complet Nouă, bazată pe „înțelepciunea neclintită conform căreia Natura trăiește și creează”.

Numai în cadrul unei astfel de noi ordini mondiale poate supraviețui viața pe această planetă pe termen lung. Totuși, pentru a stabili această Nouă Ordine, omul trebuie să accepte că

Machine Translated by Google



El nu este ridicat deasupra Naturii. Omul nu este stăpânul creației, ci o parte integrantă a totalității Naturii și este supus exact acelorași legi ca toate celelalte organisme vii. De asemenea, el trebuie să accepte faptul dovedit științific că rasele umane sunt diferite – nu numai în ceea ce privește aspectul lor exterior, ci și în ceea ce privește caracteristicile lor mentale și intelectuale – și, în final, că toate ființele umane sunt indivizi creați inegali și că viața lor este determinată în principal de factori ereditari și nu de mediul lor natural.

Desigur, acest lucru poate părea „nedrept”, dar unul dintre lucrurile pe care omul trebuie să le recunoască este că în Natură nu există conceptul de dreptate în sensul pe care îl aplicăm în mod normal acestui cuvânt. Ca ființe umane, putem – și ar trebui – să organizăm o societate construită pe dreptate juridică și socială, deoarece toți membrii societății au o funcție utilă și, prin urmare, pot revendica protecție egală în fața legii și siguranță față de exploatarea economică. Aceasta face parte din securitatea necesară și naturală într-o societate organizată – de fapt, este chiar motivul pentru care ființele umane s-au angajat în stabilirea unor structuri sociale stabile și și-au dorit această securitate.

Totuși, nu putem crea dreptate biologică – la fel cum nu putem crea egalitate biologică. Din punct de vedere uman, va părea întotdeauna extrem de nedrept ca unii oameni să fie atacați de boli oribile, dureroase și incurabile la o vârstă fragedă, în timp ce alții se pot bucura de o sănătate bună până la vârsta de o sută de ani –
de asemenea, chiar dacă cel care moare la vârsta de douăzeci și cinci de ani are daruri mintale mult mai mari și ar fi putut oferi umanității mult mai mult decât cel care ajunge la bătrânețe. Indiferent de ce simțim în legătură cu asta, așa stau lucrurile – în ciuda tuturor abilităților noastre medicale – și omul trebuie să învețe să accepte că Natura nu recunoaște conceptul nostru de dreptate și orice încercare de a introduce un fel de dreptate divină într-o viață viitoare trebuie respinsă ca o încercare absurdă de a evada din realitate.

În acest context, dușmanii național-socialismului susțin adesea că concepția biologică a naturii umane, care este însăși baza național-socialismului, este „neetică”. La aceasta nu putem răspunde decât că așa-numita „etică” a acestor adversari este imorală, deoarece se bazează pe norme și valori care nu sunt fondate pe Natură. Pentru național-socialiști există un singur adevăr:

Machine Translated by Google



Legile Naturii, iar orice lucru care nu este în deplină conformitate cu acest adevăr este absolut 100% greșit!

Aceasta înseamnă, desigur, o respingere totală a creștinismului, al cărui dualism nefiresc este însăși baza codului „moral" predominant – și acolo unde acest cod este deghizat sub o etichetă liberală/umanistă sau marxistă. Conform creștinismului, omul se bucură de o poziție foarte specială printre toate creaturile, având un suflet divin. Acest suflet este universal și nebiologic. Nu diferă de la rasă la rasă sau de la individ la individ și nu depinde de inteligență sau de nicio altă calitate mentală sau fizică a individului și nici nu este ereditar sau influențat în vreun alt fel de Natură. Acest suflet este cel care îi face pe toți oamenii egali în ochii lui Dumnezeu, indiferent ce fac sau ce sunt, atâta timp cât cred în El. Pentru creștin, a vorbi despre om ca despre un produs al factorilor biologici este o „denigrare". Conform creștinismului, întreaga viață a omului este o luptă constantă între sufletul divin (spiritul) și „materie", adică Natură sau – la nivel personal, carnea, care reprezintă Răul și trebuie învinsă pentru a dobândi viața veșnică într-un paradis nedefinit printre nori (sau pe pământ după Armaghedon). Viața pe pământ este doar o pregătire pentru viața viitoare – fie în sânul lui Avraam, fie în Iad, totul depinde de cât de bine au reușit oamenii să lupte împotriva naturii lor biologice. În sine, viața pe pământ este lipsită de nicio valoare, doar o vale a lacrimilor.

Astfel, creștinismul este caracterizat de un dispreț distinct față de viață și Natură. Este o religie pentru ratați și visători care nu pot face față provocărilor vieții, ci doar vegetează, având încredere că „cei din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi vor fi cei din urmă", deoarece creștinismul consideră orice criminal, de nimic și prost deficient mintal ca o ființă umană mai valoroasă decât cetățeanul harnic și creativ. Reprezintă un set de norme și valori care pun fecioara deasupra mamei, călugărul deasupra tatălui de familie și pe cei slabi și suferinzi deasupra celor puternici și victorioși, ba chiar, pe morți deasupra celor vii. Disprețuiește orice plăcere în viață și glorifică autotortura și autoumilirea ca indicii pozitive că omul se luptă cu trupul său și acceptă că se naște ca un vas al păcatului, deoarece nu este în întregime spirit.

Indiferent din ce unghi privești lucrurile, creștinismul reprezintă o atitudine pervertită și mizantropă față de viață care poate

Machine Translated by Google



sub nicio formă nu trebuie tolerat într-o societate sănătoasă. Ca să o spun pe față. Creștinismul este un fel de SIDA spirituală care ne-a distrus imunitatea naturală împotriva gândirii nebiologice. Este o boală contaminantă a minții și trebuie combătută cu toate forțele.
mijloace.

Spre deosebire de creștin, național-socialistul ar trebui să trăiască. El ar trebui să-și extindă abilitățile și să-și dezvolte personalitatea cât mai mult posibil în limitele naturii sale biologice - atât fizic, cât și spiritual. El nu este

ar trebui să-și petreacă viața în genunchi în fața unui zeu din Orientul Mijlociu, implorând milă și iertare pentru „păcatul” de a se fi născut în Natură. Vrem să vedem oameni mândri și armonioși, care sunt încrezători în ei înșiși și în misiunea lor în viață –
Nu produse înspăimântate și abătute ale unor concepții misantropice precum „păcatul originar”, care îi lasă omului o singură speranță în viață: că „Dumnezeu” îl va ierta dacă doar crede și se pocăiește. Nici nu vrem victimele timide și disperate ale viziunii pluraliste asupra lumii, cu negarea valorilor absolute. Național-socialiștii nu sunt atei. Noi credem într-o zeitate, dar zeitatea noastră este un contrast absolut cu Yahweh-ul evreo-creștin. Pentru național-socialism există o singură zeitate adevărată: puterea creatoare insondabilă care se manifestă peste tot în Natură. Aceasta este zeitatea căreia îi aducem omagiul nostru arătând venerație și respect pentru înțelepciunea Legilor Naturii. Ca național-socialiști, nu urmăm nicio altă voce decât vocea Naturii și nicio altă etică decât etica Naturii și cunoaștem un singur păcat de moarte: să încercăm să ne revoltăm împotriva acestei etici. Acesta nu este misticism, așa cum susțin unii, ci panteism - ideea că divinul este exprimat prin Natură și nicăieri altundeva. Panteismul își are rădăcinile în istorie și este unul dintre fundamentele idealismului și romantismului german din secolul al XIX -lea. Este recunoașterea faptului că ne datorăm existența unui principiu al vieții care nu este doar suma componentelor sale chimice. Astfel, național-socialismul vede viața ca fiind mai mult decât o luptă materialistă pentru consum maxim și autosatisfacție - viața implică obligația de a proteja principiul divin din care facem parte. Unii ar putea numi aceasta o religie, dar nu are nevoie de stabilirea unei narațiuni bazate pe superstiție pentru a o susține - și cu siguranță nu este o „credință”. Nu se bazează pe credință, ci pe fapte.

Machine Translated by Google



Deși omul face parte din Natură, național-socialiștii sunt, desigur, pe deplin conștienți de faptul că omul diferă de toate celelalte organisme vii într-un anumit aspect: creierul său unic, care îi permite să gândească în termeni abstracți. Această abilitate i-a permis omului să evite sau să atenueze o parte din cruzimea Naturii de care trebuie să sufere alte ființe. Creierul nostru ne-a permis să vindecăm boli care altfel ar fi fost terminale și să găsim principiile care stau la baza multora dintre Legile Naturii, astfel încât am putut folosi unele dintre aceste principii în propriul nostru avantaj și - la bine și la rău - să dezvoltăm tehnologia necesară pentru a explora pământul și a utiliza bogățiile sale.

Din păcate, creierul nostru ne-a permis, de asemenea, să ignorăm în mod conștient Legile Naturii atunci când ni se pare mai confortabil să încercăm să le ignorăm decât să le urmăm. Într-o societate primitivă ai simți curând consecințele unei astfel de încălcări, dar într-o societate tehnologică extrem de dezvoltată vei putea supraviețui unei încălcări a Legilor Naturii pentru o perioadă destul de lungă fără a simți represaliile inevitabile. Cu toate acestea, mai devreme sau mai târziu, acestea vor veni cu o forță inexorabilă și atunci va fi, dacă nu imposibil, cel puțin extrem de dificil să remediem greșelile.

În cele din urmă, creierul nostru unic ne-a oferit și sentimente care cu greu se găsesc la niciun alt animal: frica de necunoscut, certitudinea morții și, prin urmare, o nevoie disperată de ceva care să-i ofere omului un sentiment de securitate spirituală și să-l facă să vadă un sens în viață dincolo de lupta pentru bunuri materiale. Aceasta este nevoia care stă la baza religiilor, dar, spre deosebire de ele, național-socialismul se concentrează pe satisfacerea acestor nevoi pe pământ. În acest sens, trebuie remarcat faptul că nici creierul, nici sentimentele nu sunt factori izolați, nebiologici, ci o parte inseparabilă a organismului viu și, la fel ca caracteristicile fizice ale omului, „spiritul” este, de asemenea, supus legilor naturale privind ereditatea. Ca național-socialiști, suntem de părerea fermă că societatea în ansamblu trebuie organizată astfel încât toate aspectele legii naturale să fie luate în considerare. Prin urmare, nu este suficient să satisfacem nevoile materiale ale oamenilor prin stabilirea unei vieți economice solide. De asemenea, este necesar să ne asigurăm că și nevoile spirituale sunt satisfăcute!

Machine Translated by Google



Inamicul omului susține adesea că universul spiritual al național-socialismului este unul al coerciției și manipulării, unde individul este jefuit de libertatea și individualitatea sa doar pentru a fi transformat într-o masă fără minte. Acest lucru, desigur, este departe de adevăr.
De fapt, aceasta se apropie mult mai mult de o descriere a democrației. Democrații sunt cei care consideră poporul ca o masă cenușie, în care diferențele dintre indivizi sunt explicate doar ca rezultat al unor influențe întâmplătoare ale mediului, pe care societatea trebuie să le „corecteze” pentru a-i „socializa” pe oameni în moduri democratice. Național-socialismul, pe de altă parte, respectă individul. Știm că toate ființele umane sunt biologic unice și că au talente și abilități diferite. Combinarea tuturor acestor daruri individuale în cadrul societății este una dintre cele mai importante sarcini ale statului național-socialist.

Numai în acest fel este posibilă utilizarea totalității resurselor mentale ale unui popor – în beneficiul atât al indivizilor, cât și al societății.

Totuși, știm și că geniul și progresul nu au venit niciodată din masă, ci întotdeauna de la indivizi singulari, remarcabili, și numai asigurând individului oportunitatea de a se găsi și dezvolta cât mai liber posibil într-o societate organizată putem promova avansarea omului către o perfecțiune din ce în ce mai înaltă. Dacă vrem să rezolvăm problemele enorme cu care se confruntă lumea după șaptezeci de ani de democrație, acest lucru este necesar. Întrucât este evident imposibil să ridici oamenii la un nivel superior posibilităților lor înnăscute de dezvoltare, toate încercările stupide de a-i face pe toți oamenii egali în toate privințele duc în mod necesar la o unificare la cel mai scăzut nivel, adică la suprimarea tuturor indivizilor care se ridică peste medie în inteligență sau în orice alt mod. Această tendință nu este opera național-socialismului, ci a democrației și nu este probabil să îmbunătățească condițiile de viață pe pământ.

Totuși, fiecare încercare de a promova o elită este pe bună dreptate văzută ca o amenințare la adresa însăși fundamentului sistemului democratic, unde se crede că toată lumea ar trebui să aibă nu numai drepturi legale egale, ci și o influență egală asupra treburilor publice, indiferent dacă are sau nu calitățile necesare. Un astfel de sistem nu poate decât să conducă o țară în prăpastie. Într-un stat național-socialist, conducerea va fi formată din cei mai buni din națiune. Numai ei...

Machine Translated by Google



va putea rezolva problemele care apar – și să își asume responsabilitatea. Membrii individuali ai unei adunări democratice nu pot fi trași la răspundere pentru acțiunile lor, deoarece toate deciziile se iau prin vot și toată lumea trebuie să se încline în fața majorității – indiferent dacă este de acord sau nu. În mod evident, acest tip de forum oferă spațiu de mișcare pentru cele mai depravate elemente ale societății.
Este ironic faptul că marile întreprinderi comerciale cheltuiesc sume enorme de timp și bani pentru a găsi și a educa cei mai buni oameni pentru pozițiile de conducere din cadrul corporației, în timp ce orice șarlatan politic fără nicio educație poate deveni prim-ministru sau președinte al țării sale. Trebuie doar să aibă relațiile potrivite și să nu dea dovadă de prea multă inteligență, ceea ce ar putea indica faptul că nu poate fi manipulat atât de ușor de diversele grupuri de interese fără sprijinul cărora nu ar câștiga niciodată alegerile. Cea mai importantă calitate a unui politician democrat este capacitatea de a minți fără rușine alegătorul și de a face promisiuni pe care nu intenționează niciodată să le respecte. Este jalnic!

Negarea individualității și a diferențelor biologice dintre ființele umane a dus, de asemenea, la o reprimare completă a conceptului de „igienă genetică”. Astăzi, igiena se rezumă doar la spălarea mâinilor și a dinților.

Omul cunoaște însă principiul „igienei genetice”. El cheltuiește enorm de mult timp și energie pentru creșterea cailor, vacilor, câinilor, porumbeilor, papagalilor etc. – toate conform celor mai bune principii genetice, dar când vine vorba de reproducerea propriei specii, abandonează complet aceste principii – ca și cum ar fi valabile doar în lumea animalelor. Astfel, el contribuie de bunăvoie la degenerarea biologică totală a omului.

În stare naturală, fiecare populație este supusă selecției biologice, ceea ce înseamnă că indivizii care sunt cei mai potriviți circumstanțelor date ajung în vârful societății respective, în timp ce cei care nu pot face față vieții așa cum este trebuie să piară. Aceasta este una dintre legile de fier și neobosite ale naturii pe care omul a reușit să o atenueze construind societăți în care există loc și protecție și pentru elementele mai slabe ale populației, care au, de asemenea, un rol semnificativ de jucat într-o societate dezvoltată. Cu toate acestea, dacă noi...

Machine Translated by Google



Dacă închidem complet ochii la existența acestei Legi a Naturii, și noi ne vom îndrepta spre dezastru, deoarece atunci nu am mai putea asigura calitatea biologică necesară în populație pentru a păstra un sistem suficient de puternic pentru a-i proteja și pe cei slabi.
Fără a ține cont de realitățile biologice ale vieții, vom sfârși într-o lume a libertății pentru toți, în care cei mai slabi indivizi vor fi primii care vor pieri.

Prin urmare, național-socialismul nu va însemna – așa cum se susține adesea – că cei slabi sunt abandonați și lăsați în voia sorții lor. Dimpotrivă!
Național-socialismul este singura garanție pe care cei slabi o pot avea împotriva unei distrugeri sigure. Aici, însă, trebuie subliniat
că slăbiciunea nu este un ideal – este ceva ce trebuie combătut și acest lucru este posibil doar printr-o igienă genetică consecventă. Statul național-socialist va educa oamenii cu privire la mecanismele biologice și astfel se va asigura că omul își recapătă instinctele naturale în acest domeniu, astfel încât omul să poată avansa biologic. Doar proștii pot crede că omul a atins deja cel mai înalt vârf posibil de dezvoltare. Totuși, pentru ca omul să avanseze în continuare, societatea trebuie să se asigure că bolile și slăbiciunile nu se acumulează și nu se perpetuează necontrolat prin moștenire. Libertatea de a transfera în mod conștient suferința copiilor tăi și de a descompune genetic populația este o crimă împotriva generațiilor viitoare!

În același timp, societatea trebuie să se asigure și de un mediu sănătos, astfel încât bolile cauzate de influențe externe să dispară pentru totdeauna. Aici ne gândim nu doar la mediul social și la condițiile de la locurile de muncă, ci și la mediul ecologic. Într-o societate național-socialistă este complet inacceptabil ca profitul nebunesc și materialismul lacom să permită aditivi artificiali patogeni în alimente și haine, materiale sintetice nesănătoase în casele și clădirile publice și poluarea tot mai mare a pământului, aerului și apei.

ca să nu mai vorbim de contaminarea radioactivă letală, care va dura sute de mii de ani. Toate acestea sunt rezultatul logic al perversiunii complete a adevăratelor valori ale vieții, observată în această societate aflată în stadiu terminal. Igiena genetică și controlul general al poluării sunt doar două aspecte ale aceleiași cauze: conservarea Naturii și echilibrul ecologic pentru a asigura bunăstarea spirituală și fizică continuă a omului. Fără un mediu sănătos, chiar și...

Machine Translated by Google



Cele mai bune gene vor fi distruse, iar fără o cantitate suficientă din aceste gene, nu va exista nimeni care să poată crea un mediu sănătos.

Pentru a crea un mediu sănătos în care viața să se desfășoare, avem nevoie și de familii sănătoase, în care copiii să poată crește în armonie și să fie fericiți. Un alt rău al ordinii actuale este că acest tip de familie este distrus de gândirea nebiologică obișnuită și de prostiile femeilor care își asumă libertatea. Așa cum rasele sunt diferite, la fel sunt și sexe, iar ideea că bărbatul și femeia sunt biologic egali reprezintă o amenințare serioasă la adresa supraviețuirii omului. Diferențele dintre ele nu sunt rezultatul unor „roluri sexuale" construite social, ci al unor roluri biologice! Nu este o coincidență faptul că femeia este cea care dă naștere copiilor. Ea este potrivită nu doar biologic pentru această sarcină, ci și mental, iar ca mamă a noii generații are cel mai important rol în societate. Ideea că trebuie să se „împlinească" alăturându-se forței de muncă și obținând un loc de muncă la o linie de asamblare, în timp ce copiii ei sunt lăsați în seama altora, este criminală!

Femeile se pot împlini doar în cadrul rolului lor biologic de mame. Fără mamă, familia se destramă. Copiii sunt lăsați singuri sau la dispoziția unui învățământ de stat. Când ajung acasă, nimeni nu are timp pentru ei. Nu li se învață niciun ideal și își iau idolii de la televizor, muzică proastă și literatură și mai rea. Trăiesc cu fast-food și cad victime ale celui mai rău tip de materialism comercial. Adică, dacă femeia nu alege să evite deloc să aibă copii - fie folosind un fel de dispozitiv „contraceptiv", fie ucigând copilul dacă rămâne însărcinată oricum. Desigur, feministele susțin că ar fi la fel de natural ca bărbatul să aibă grijă de copii, iar femeia să meargă la muncă. Adevărul este că, dacă ar fi fost la fel de natural, și bărbatul ar fi născut.

Dimpotrivă, biologia feminină va însemna întotdeauna că femeia se află într-o poziție mai slabă pe piața muncii, deoarece este mai puțin stabilă ca bărbat. Ca să nu mai vorbim de locurile de muncă care necesită o anumită forță fizică. Nu este de mirare că Elisabeth Badinter, o feministă evreico-franceză, în cartea sa (L'un est l'autre, = „Unul este celălalt", publicată de O. Jacob (!), Paris 1986 și, nu în mod surprinzător, tradusă în aproape fiecare limbă vest-europeană) cere ca uterul și ovarele să fie transplantate în

Machine Translated by Google



bărbați pentru a asigura egalitatea! O societate în care o astfel de carte găsește cititori este într-adevăr bolnavă în fază terminală!

Este parte a naturii biologice a omului faptul că acesta nu este doar un individ izolat, ci și o ființă socială, iar instinctul său social depășește familia nucleară. Din cele mai vechi timpuri, ființele umane au trăit împreună în grupuri pentru a putea rezista mai bine pericolelor existenței lor primitive. Dacă nu ar fi făcut acest lucru, omul cu greu ar fi supraviețuit ca specie. Cu alte cuvinte, viața în societăți organizate este o condiție pentru existența omului, iar nevoia de a se organiza face parte din natura noastră. Fără o societate organizată, fiecare individ ar fi avut suficient de mult de făcut încercând să-și adune necesitățile zilnice. Nu ar fi existat niciun surplus pentru artă, știință, educație sau orice serviciu de sănătate. Un grad ridicat de organizare este pur și simplu o condiție prealabilă atât pentru dezvoltarea culturală, cât și pentru cea tehnologică. Prin urmare, nu este în niciun caz o coincidență faptul că cele mai înalte culturi au fost întotdeauna create de popoarele cu cea mai bună capacitate de organizare. De altfel, majoritatea acestora erau arieni.

În orice societate organizată, însă, este absolut necesar ca individul să se adapteze la o normă împărtășită cu ceilalți membri ai acelei comunități și să se abțină de la a-și folosi greșit inteligența și talentele într-un mod dăunător chiar comunității care a făcut posibilă dezvoltarea acestor talente.

Totuși, loialitatea necesară în cadrul grupului nu se poate baza doar pe considerații materiale. Nu este suficient să existe un birou comun pentru asistență socială. Este logic să renunți la o parte din libertatea personală într-o comunitate cu un destin comun, formată din oameni cu un background comun, norme și valori comune și cu un scop comun în viață –
oameni ai căror strămoși au cucerit și apărat același teritoriu de-a lungul generațiilor, pentru că au dorit să-și păstreze caracterul lingvistic, cultural și biologic specific.

Această dorință a produs cultura noastră în strânsă concordanță cu talentele, concepțiile, idealurile și valorile poporului nostru – cu ceea ce putem numi sufletul poporului nostru. Alte popoare au alte talente, concepții, idealuri și valori și, prin urmare, au produs alte culturi. Acestea pot fi la fel de „bune” ca a noastră – dar ne sunt străine, așa cum cultura noastră este străină altor popoare. Să

Machine Translated by Google



A vorbi despre o „cultură a lumii” universală, comună tuturor oamenilor, este un nonsens. O „cultură” care nu a apărut în mod natural ca oglindă a sufletului unui popor este o negare a însăși semnificației cuvântului „cultură”, iar istoria arată foarte clar că fiecare civilizație care nu a mai fost capabilă să-și păstreze și să-și dezvolte în continuare propria cultură și , prin urmare, a importat și integrat orice elemente culturale străine pe care le-a întâlnit, s-a aflat chiar în fața inevitabilei sale prăbușiri.

O societate formată dintr-un amestec aleatoriu de rase, religii și filozofii nu este cu siguranță o expresie a bogăției spirituale și culturale, așa cum se susține adesea astăzi. Este un amestec absurd a cărui existență nu poate fi justificată pe niciun temei –
o indicație clară a dezintegrării iminente a națiunii și a dizolvării totale a tuturor normelor și valorilor. O astfel de societate este o parodie degenerată a unei adevărate comunități – și nu poate dura, deoarece loialitatea socială dintre diferitele grupuri care se întâmplă să locuiască temporar pe aceeași bucată de pământ este înlocuită de o loialitate – spirituală – mult mai puternică față de ideile religioase și filozofice care nu își au baza în națiunea însăși și în istoria sa.

Cea mai serioasă amenințare la adresa coerenței societății este, fără comparație, amestecul biologic de rase, care a venit întotdeauna fie mână în mână cu amestecul culturilor – fie chiar a fost o precondiție a acestuia. Dezintegrarea culturii în sine poate fi oprită în orice moment, iar un popor își poate găsi drumul înapoi la propriile norme și valori culturale – atâta timp cât originea rasială este intactă. Amestecul raselor, însă, este irevocabil – iar consecințele sale sunt incalculabile și dezastruoase. Este un fapt că Natura s-a dezvoltat întotdeauna către o variație rasială mai mare, astfel încât rasele au devenit în cele din urmă specii. Prin amestecul nefiresc al raselor, asistăm acum la o nivelare a tuturor talentelor naturale, toate determinate de rasă. Acolo unde o rasă s-a dezvoltat într-o anumită direcție și a construit o comunitate și a creat o cultură bazată pe calitățile pe care le-a dezvoltat, amestecul cu alte rase înseamnă că, după câteva generații, urmașii bastarzi vor fi pierdut orice condiție pentru a înțelege ceea ce au creat strămoșii lor.

Din păcate, există prea multe oportunități de a studia
tipul de societăți pe care le avem ca o consecință a amestecului rasial.

Machine Translated by Google



America Latină, India și Egiptul sunt exemple excelente, la fel ca și Elada și Imperiul Roman. Așa cum culturile indiană, persană și egipteană, civilizațiile greacă și romană au fost create și susținute de o minoritate imigrantă, predominant de rasă nordică. Această minoritate mai dezvoltată a suprimat mai întâi majoritatea inițială și cultura acesteia, dar mai târziu a cedat încetul cu încetul în fața superiorității numerice a popoarelor lor supuse. Slăbite de nenumărate războaie care le-au costat sângele cel mai prețios și subminate de ideile asiatice de fals umanitarism, au oferit treptat cetățenie unui număr tot mai mare de oameni din coloniile lor din Africa și Asia - care au fost apoi integrați și au dobândit cetățenia în generația următoare. Aceasta este o imagine familiară, nu-i așa? Și această dezintegrare a rasei nordice a transformat statul mândru al Eladei în Grecia de astăzi și Roma în Italia - sau altfel spus: civilizația în haos! În școală încă petreci cel puțin ceva timp învățându-i pe copii despre culturile antice, dar nu se spune niciun cuvânt despre oamenii care au creat aceste culturi. Nu pare să nedumerească pe nimeni faptul că abilitatea de a organiza un stat poate dispărea atât de complet. Adevărul este că majoritatea oamenilor care se deghizează astăzi în „romani" au, din punct de vedere rasial, foarte puține lucruri în comun cu puternicii lor predecesori. Prea mulți dintre strămoșii lor își aveau casa la sud de Mediterană!

Când vorbești despre biologie rasială astăzi, te confrunți repede cu o mulțime de tabuuri. Studierea biologiei rasiale a devenit ceva obraznic – adică, dacă vrei să studiezi rasele umane – și nici măcar medicii sau așa-zișii antropologi nu se poate aștepta să știe ceva despre această chestiune. Chiar și dorința de a cunoaște astfel de lucruri este dăunătoare carierei tale, așa că de ce să-ți pese? Astfel, se susține întotdeauna, cu o batjocură disprețuitoare, că nu există nicio rasă albă „pură" și că „arian" este un termen pur lingvistic etc., toate acestea menite să demonstreze că știința rasială este o prostie. Desigur, aceste argumente nu sunt complet greșite - dar concluzia este! Este adevărat că a existat un amestec al diferitelor rase europene, dar acesta a fost un amestec de rase strâns înrudite în cadrul aceleiași rase principale, așa-numita Rasă Albă, pe care o puteți numi foarte bine Rasa Ariană - atâta timp cât definiți despre ce vorbiți! Mai mult,

Machine Translated by Google



Nu există absolut nicio bază pentru a susține că acest amestec – care nu a fost nicidecum complet – a fost în mod absolut un avantaj pentru europeni! Probabil că a fost exact opusul și nu există absolut niciun motiv întemeiat pentru a continua procesul de dezintegrare prin amestecuri ulterioare.

Ignoranții susțin, de asemenea, că amestecul rasial este necesar pentru a evita „consangvinizarea". Aceasta, desigur, este o prostie nebiologică. Consangvinitatea se referă doar la încrucișarea între indivizi strâns înrudiți, care seamănă în mod necesar unul cu celălalt din punct de vedere biologic. Prin consangvinitate obținem o acumulare a diferiților factori genetici - atât buni, cât și răi. Dacă atât tatăl, cât și mama poartă aceleași gene, există o mare șansă - sau un risc - ca urmașii să adune aceste gene și, întrucât practic cu toții purtăm gene nefericite, este evident de dorit ca acestea să nu fie acumulate. Este neimportant aici faptul că va exista și o acumulare de gene pozitive: o tendință mai mare de a dezvolta nebunie nu poate fi compensată prin alte calități pozitive.

Totuși, consangvinitatea reprezintă un pericol doar în populațiile foarte mici, să zicem, pe o insulă foarte mică sau în așa-numitele familii „regale" sau „nobile". Într-o populație cu milioane de indivizi, aceasta pur și simplu nu există în circumstanțe normale.

În orice caz, adăugarea de elemente genetice rasial străine nu este o modalitate bună de a evita consangvinizarea. Aceasta duce doar la indivizi inarmonioși, deoarece părinții sunt prea diferiți. La aceasta, ignoranții ar obiecta că se pare că se obțin rezultate foarte bune în lumea animală - și cu plantele - atunci când se încrucișează diferite rase. Acest lucru este, desigur, foarte adevărat, dar aici vorbim despre încrucișări strict controlate, unde oamenii de știință au definit în prealabil ce calități concrete doresc să creeze.

Astfel, îi selectați pe părinți având în vedere acest scop, luând indivizii care au cele mai bune calități pe care doriți să le încrucișați. După ce ați obținut urmașii, îi alegeți din nou pe indivizii la care găsiți majoritatea calităților dorite.

Sunt folosiți pentru reproducere ulterioară. Restul este pur și simplu sacrificat ca deșeu inevitabil. O reproducere continuă a acestor indivizi ar da rezultate opuse celor dorite. În niciun caz nu permiteți reproducerea întâmplătoare. Dacă se întâmplă din greșeală - de exemplu, cu câini - distrugeți urmașii!

Machine Translated by Google



Există un motiv foarte bun pentru care țările încearcă să împiedice plantele și animalele exotice să intre pe teritoriile lor. Acestea vor perturba ordinea naturală și pot amenința ecosistemele existente. Cât de periculoasă poate fi încrucișarea este ilustrată de așa-numitele „albine ucigașe”. Acestea sunt produsul artificial al unei încercări de a crea o rasă robustă, cu o capacitate de randament ridicat. Rezultatul a fost roiuri agresive de albine cu modele de polenizare foarte diferite. Din întâmplare, unele dintre acestea au scăpat dintr-un laborator și astăzi reprezintă o amenințare serioasă în toată America Latină și în sudul SUA. Datorită comportamentului lor, sunt nepotrivite pentru apicultura comercială și, deoarece înlocuiesc albina europeană din cele două Americi, albina ucigașă creează probleme grave pentru polenizarea comercială a plantațiilor de fructe. Acesta este un bun exemplu al la ce poate duce amestecul rasial dacă controalele necesare eșuează - și apoi imaginați-vă că amestecul rasial pe scară largă al raselor umane este complet lipsit de orice control!

Probabil că nu există nimeni care să sugereze introducerea acelorași proceduri pentru încrucișarea raselor umane pe care le aveți pentru animale – în afară de faptul că avem de-a face aici cu factori mult mai complicați decât în cazul animalelor. Nu lucruri atât de ușor de definit precum statura, calitatea cărnii sau capacitatea de producere a laptelui determină dacă ființele umane pot face față cerințelor societății, ci factori precum dispoziția de caracter, inteligența, creativitatea și armonia interioară – toate calități despre care se știe că au de suferit foarte mult atunci când amesteci rasele.

În acest context, merită observat și faptul că toți cei care susțin amestecul rasial nestăvilit au omis complet să ne spună cu ce calități dezirabile elementele rasiale străine care se revarsă acum în lumea ariană ar putea îmbogăți rasa albă!

În orice caz, tendințele actuale de dezintegrare din toate domeniile societății nu pot decât să-i facă pe oameni nesiguri și nefericiți. Numai într-o comunitate reală, armonioasă, formată din oameni cu același background cultural, istoric și biologic și cu aceleași aspirații spirituale pentru viitor, individul poate găsi pacea sufletească și siguranța interioară de care are nevoie. Numai aici poate ființa umană să simtă că este o parte naturală a unui întreg mai mare, a ceva mai puternic decât individul însuși și care va continua să existe și atunci când individul nu va mai exista, așa cum a existat.

Machine Translated by Google



exista înainte de nașterea individului. Numai într-o astfel de comunitate națională a destinului omul găsește viața veșnică pe care a căutat-o dintotdeauna. În copiii și poporul nostru vom trăi veșnic, dar aceasta este singura parte din eternitate pe care o avem. Fără asta, la fel de bine am fi putut să nu trăim niciodată!

Dacă, pe de altă parte, omul trebuie să-și caute identitatea și scopul în viață în afara comunității naționale, această comunitate și-a pierdut sensul și se va destrăma inevitabil, asemenea unei căsătorii în care partenerii nu au în comun decât adresa.

Acesta este un punct de vedere naționalist fundamental.

Totuși, loialitatea în cadrul unui grup trebuie să fie reciprocă. Nu doar cetățeanul trebuie să fie loial societății - ci și societatea trebuie să fie loială cetățeanului. Prin urmare, loialitatea presupune condiții sociale juste și un sistem economic în care nimeni nu este exploatat și în care fiecare face tot ce poate pentru binele comun, pentru a menține ordinea care protejează valorile comune, garantează viața și fericirea cetățenilor săi și oferă fiecărui individ partea sa din viața veșnică a poporului.

Acesta este un punct de vedere socialist fundamental.

Naționalismul fără socialism este absurd – și invers: socialismul fără o comunitate clar definită nu are sens.

Astăzi se susține adesea că atitudinea național-socialistă duce la război și la încercări de a suprima alte națiuni. Acest lucru este un nonsens absolut. Dimpotrivă, este adevărat. Respectul pentru identitatea culturală și biologică a altor popoare este posibil doar dacă recunoști existența și dezirabilitatea diferențelor rasiale și culturale - și cu greu poți respecta identitatea altor popoare dacă nu o apreciezi pe a ta! Dacă negi existența diferențelor rasiale, este evident că vei încerca în mod constant să le impui altor popoare ceea ce tu însuți consideri mai bun - fără a ține cont de caracterul lor special. Această atitudine este rasism, dacă a existat vreodată unul!

Ideea dezastruoasă, împărtășită de creștinism, islam și marxism, că există o singură civilizație potrivită pentru toți oamenii, indiferent de rasă, stă la baza atât a imperiilor coloniale europene din secolul trecut, cât și a încercărilor neîncetate de astăzi de a impune stilul de viață materialist steril al lumii industrializate moderne asupra popoarelor naive din lumea a treia, care doar...

Machine Translated by Google



Văd sclipiciul, dar nu pot calcula costul. Aceasta va fi pierzarea lor, așa cum este și a noastră! Societatea de consum vede pur și simplu doar piețe și consumatori - iar aici uniformitatea este cuvântul cheie. O clientelă uniformă nu are cerințe speciale, iar acest lucru face producția mai simplă și mai ieftină, ceea ce înseamnă o vânzare mai mare și un profit mai mare. Particularitățile naționale și diferitele modele culturale și limbi sunt aici o pacoste - o barieră tehnică în calea comerțului - și, prin urmare, sunt combătute. Pentru industriile și lanțurile multinaționale, toți oamenii sunt egali - dacă pot măcar să consume. Nu au absolut niciun respect pentru valorile umane. Le zdrobesc.

Pentru național-socialism, diferența face parte din ordinea naturală și vrem să menținem această ordine cu toate diferențele ei dintre rase, popoare și indivizi. Nu avem absolut nicio dorință să obligăm un trib de negri să ne practice religia, să ne mănânce mâncarea sau să ne folosească legile. Vrem ca alte popoare să își găsească propriul drum în viitor.
Desigur, am fi bucuroși să cooperăm cu ei dacă acest lucru este reciproc avantajos, dar nu îi vom deranja. Dacă nu își pot găsi drumul, este problema lor - nu a noastră. Nu căutăm niciun conflict cu nimeni - vrem doar să fim lăsați în pace. Cu toate acestea, nu suntem pacifiști. Știm că uneori fiecare popor trebuie să lupte pentru a supraviețui ca națiune. Dacă nu o face, va pieri și nu putem pur și simplu să stăm degeaba și să lăsăm propriul nostru popor să fie distrus. Dacă existența noastră este amenințată, trebuie să ne apărăm și știm că numai o nouă ordine mondială național-socialistă, formată din națiuni independente cu respect reciproc, poate asigura o pace durabilă și poate salva lumea de la un dezastru iminent.

Dacă lumea nu acceptă național-socialismul ca singură speranță de viitor, omul se va confrunta cu distrugerea. Aceasta va fi o consecință logică a încălcărilor sale continue ale legilor naturii.
Totuși, nu va fi sfârșitul Universului. Văzute de acolo, planeta Pământ și ființele umane de pe ea sunt părți minuscule și total dispensabile ale unei vaste mașini. Dacă vom dispărea, diversele civilizații din ultimii 10.000 de ani vor fi doar un episod neglijabil în spațiul infinit și atemporal - un experiment care a mers prost. Chiar și după un război nuclear total, probabil că va exista încă o bază pentru viața biologică în unele locuri de pe Pământ, iar apoi dezvoltarea către forme din ce în ce mai superioare va reîncepe de la capăt. Chiar dacă Pământul ar fi distrus total într-un astfel de război...

Machine Translated by Google



sau din orice alt motiv – este mai mult decât probabil să existe viață undeva pe o altă planetă, într-un sistem solar foarte îndepărtat, undeva în spațiu, poate la cvintilioane de ani-lumină distanță. În orice caz, Natura va exista întotdeauna – și fără oameni și fără planeta Pământ. Chiar și fără viață, va exista totuși o ordine naturală în Univers. Acest Univers nu acceptă legi speciale pentru om, iar dacă acesta nu își dă seama de acest lucru, își va fi meritat distrugerea viitoare și nimic nu va putea schimba asta.

Totuși, credem că ar fi păcat să permitem acest lucru.
De aceea încercăm să-i facem pe oameni să asculte de rațiune la această oră târzie. Nu avem timp de pierdut. Ați dori să vă alăturați nouă? Nu pentru binele nostru, ci pentru binele copiilor voștri.

Îți poți imagina o lume fără albi și
Civilizația pe care au creat-o ei? Nici noi nu o putem crea!

Cu siguranță, aceasta nu este o chestiune de politică. Însăși existența noastră este în joc. Îți permiți să-ți pierzi mai mult timp?

Machine Translated by Google

# Național Socialism O mișcare de stânga

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google



Timp de prea mulți ani s-a acceptat pe scară largă că național-socialiștii sunt extremiști de dreapta și rareori au ezitat să se autointituleze astfel. La un moment dat, însă, politica oficială a Uniunii Mondiale a Național-Socialiștilor a devenit de a evita termenul „dreapta", susținând că național-socialismul nu se încadrează în tiparul „dreapta" și „stânga" și, în schimb, ar trebui considerat ca fiind deasupra acestei distincții. Acesta a fost cu siguranță un pas în direcția corectă, dar în acest moment și în contextul luptei actuale, ar putea fi totuși o idee bună să se reconsidere întreaga chestiune despre aripile politice și să se clarifice câteva aspecte cu privire la semnificația termenilor „dreapta" și „stânga" și aplicarea lor pe scena politică actuală.

Din punct de vedere istoric, cuvintele „dreapta" și „stânga" în referire la opiniile politice își au originea în Franța prerevoluționară, unde cei care doreau să păstreze sistemul de guvernare, mai mult sau mai puțin așa cum era acesta, stăteau la dreapta în Adunarea Națională, în timp ce cei care doreau schimbări mai radicale stăteau la stânga. De aici, termenul „dreapta" pentru reacționari și „stânga" pentru revoluționari – termeni care au devenit de atunci cunoscuți și utilizați universal. Nici cuvântul „reacționar", nici cuvântul „revoluționar" nu spun însă nimic universal despre opiniile particulare în cauză. Ambele sunt relative și își primesc sensul specific doar într-un context istoric dat. Revoluționarii din trecut, cum ar fi, de exemplu, național-liberalii europeni din secolul al XIX-lea, nu par foarte revoluționari astăzi - dimpotrivă! - la fel cum reacționarii de astăzi ar fi fost considerați foarte revoluționari acum 200 de ani. Când comuniștii au preluat puterea în Rusia în 1917, au făcut-o ca revoluționari care voiau să răstoarne un regim ineficient și corupt, în timp ce astăzi reprezintă establishmentul reacționar care se confruntă cu o nouă provocare revoluționară.

În vremea noastră, aripa stângă tradițională este predominant marxistă – chiar într-o asemenea măsură încât însuși termenul „aripă stângă" este considerat sinonim cu cuvântul „marxist". Acest lucru, desigur, nu are nicio bază în realitate. Orice revoluționar este un revoluționar de stânga – doar că marxiștii au avut atât de puțină concurență încât au fost

Machine Translated by Google



capabil să își însușească termenul.

De cealaltă parte a spectrului politic se află aripa dreaptă, formată din reacționari care vor să păstreze societatea actuală și așa-numita civilizație creștină a Occidentului, cu materialismul și capitalismul său. Dreapta apără valorile patriotice tradiționale: sunt buni creștini și buni cetățeni care apără Constituția și sunt loiali țării lor și monarhului lor, dacă are unul. Sunt dispuși să intre în război împotriva oricărei alte națiuni pentru a-și afirma măreția propriei națiuni - chiar dacă asta înseamnă să poarte un război nuclear împotriva unei alte țări albe dacă consideră că sistemul acesteia de guvernare amenință propria lor ordine internă, indiferent cât de coruptă și degenerată ar fi aceasta. Sunt pentru o economie bazată pe libera întreprindere fără restricții, indiferent de consecințe, dar dezaprobă tendința liberală în politică, precum și imigrația și integrarea rasială, deoarece se tem de orice schimbări care ar putea perturba ordinea cu care sunt obișnuiți.

Unde se găsesc național-socialiștii în acest spectru pare destul de clar: Suntem de stânga - fără îndoială! Nu vrem să păstrăm sistemul actual sau vreo parte a acestuia. Nu credem în fundamentele unui sistem care a condus poporul nostru în mizeria timpului prezent! Nu vrem să susținem nicio instituție responsabilă pentru două războaie mondiale între națiunile albe, precum și pentru nenumărate războaie minore, reînarmarea nucleară, poluarea mediului, șomajul, deziluzia totală a tinerilor, care și-au pierdut orice încredere în viitor, abuzul de droguri, pornografia și toate celelalte forme de degenerare completă care se manifestă astăzi. Noi, național-socialiștii, vrem cea mai radicală schimbare dintre toate: vrem răsturnarea completă a întregii Vechi Ordini!

În timp ce marxismul împărtășește o filozofie egalitară fundamentală cu Vechea Ordine și se definește ca o mișcare materialistă care vizează simpla redistribuire a bunurilor materiale, național-socialismul caută să construiască o Ordine complet Nouă, bazată pe idealism și un respect profund pentru legile Naturii în toate aspectele vieții.

Aceasta este, cu siguranță, cea mai revoluționară idee a acestui secol – și, prin urmare, foarte de stânga! – și cu siguranță nu este marxist!

Machine Translated by Google



Comparativ cu național-socialismul, marxismul nu este altceva decât o idee pseudo-revoluționară, inventată de creștinism și susținută de democrația liberală: dacă toți oamenii sunt creați egali, de ce nu ar trebui distribuite în mod egal toate bogățiile între toți oamenii? Privit în această lumină, marxismul face pur și simplu parte din Vechea Ordine pe care vrem să o distrugem.

Dacă național-socialismul este, în esența sa, o mișcare de stânga, este, desigur, paradoxal că național-socialiștii au dedicat atât de mult timp și energie pentru a satisface atitudinile tradiționale de dreapta, în timp ce au evitat toate deschiderile către stânga. Este de mirare că toate încercările de a crea o mișcare național-socialistă pe această bază au fost complet nereușite?

Prima condiție prealabilă pentru a crea orice în această lume este să ai o idee clară despre ce vrei să realizezi și cum poți...
Un sculptor care dorește să creeze o operă de artă începe cu un concept mental și apoi își propune să îl realizeze în materialul ales. El nu se limitează doar la a se juca treptat cu dalta pe o bucată de marmură, întrebându-se care va fi rezultatul final.

Prin urmare, este crucial să înțelegem că național-socialismul nu este doar o formă de extremă dreaptă. Oricine din rândurile noastre care încă mai are astfel de noțiuni ar trebui să se dedice studierii ideii de național-socialism pentru a-i găsi adevăratul sens și semnificație - sau, dacă nu are energia sau capacitatea de a face acest lucru, ar trebui să găsească o altă modalitate de a-și desfășura activitățile. Această mișcare nu are loc pentru urători frustrați sau visători religioși, ci doar pentru revoluționari național-socialiști devotați!

Să fim realiști: dreapta este în mare parte un conglomerat jalnic de oameni cu idei foarte neclare. Își dau seama că ceva este în neregulă. Dar refuză să părăsească Vechea Ordine.
În schimb, se agață de ea cu toată puterea și își doresc să revină la situația de acum 75 sau 100 de ani, crezând că acest lucru le va rezolva toate problemele. Pur și simplu nu reușesc să vadă că dezastrul în care ne aflăm astăzi este un rezultat logic al sistemului pe care l-am avut acum 100 de ani.

Machine Translated by Google



– că fundațiile acelui sistem nu erau suficient de bune și stabile pentru a ne proteja de dezvoltarea actuală. Părintele majorității problemelor noastre se află chiar în acea idee creștină, a cărei filozofie egalitară și învățături străine și nefirești au jefuit poporul nostru de sufletul său, dar pe care continuă să-l laude ca fiind chiar scutul împotriva declinului pe care îl văd în jurul său. Când toate încercările lor zadarnice de a opri dezvoltarea eșuează, devin frustrați și se transformă în simpli urători, pentru că nu au o viziune reală și nicio ideologie.

Este un fapt istoric că nimic bun nu a ieșit vreodată din dreapta. Dacă nu ar fi fost revoluționari precum Copernic, Kepler, Giordano Bruno și Galileo, am fi încă în stare să credem că Pământul este plat și că este centrul universului. Când s-a dezvoltat capitalismul, sistemul nu a încercat să rezolve problemele sociale rezultate din revoluția industrială, ci a continuat să exploateze fără milă noua clasă muncitoare - dând astfel naștere la gânduri revoluționare, așa cum sunt exprimate în ideologia marxistă.

Și toate îmbunătățirile sociale necesare și juste pe care le-am văzut în ultimii 100 de ani au fost introduse doar după o presiune puternică din partea aripii stângi, conservatorii de dreapta fiind în continuă retragere, încercând cu jale să păstreze cât mai mult posibil pentru ei înșiși.

Aceasta nu înseamnă, desigur, că orice efort de a răsturna un sistem stabilit este, în sine, bun. Dacă omul reușește să creeze o nouă ordine naturală care nu se fosilizează, ci rămâne un organism viu și se dezvoltă în limitele legii naturale, adoptând noi perspective științifice și filosofice asupra naturii vieții fără a se agăța de concepții depășite, ar fi, într-adevăr, o greșeală gravă să încerci să dezrădăcinezi acea ordine și să revii la materialismul egoist, creștinism sau orice altă filozofie nenaturală. Ceea ce este bun și rău poate fi judecat exclusiv pe baza legii naturale - cu cât mai aproape de ea, cu atât mai bine.

Este aproape universal acceptat faptul că există o prăpastie între național-socialism și marxism. În același timp, însă, nici național-socialiștii nu sunt de dreapta. Singurul teren comun pe care național-socialismul pare să-l aibă cu dreapta este problema rasială. Dar și aici există o diferență extremă.

Machine Translated by Google



în perspectivă. Dreapta cred că a fi alb are o valoare absolută în sine, care ridică rasa ariană deasupra tuturor celorlalte organisme vii și îi dă dreptul să facă cu lumea ce vrea. Ca național-socialiști, însă, nu suntem preocupați doar de viața și bunăstarea imediată a propriei noastre rase. Considerăm rasa albă ca parte a întregii ordini naturale a universului, iar dorința noastră de a o păstra este legată de dorința noastră de a păstra întregul mediu natural - inclusiv alte rase umane - dintr-un respect profund pentru înțelepciunea insondabilă a Naturii.

Fără îndoială, rasa noastră are mari posibilități în ceea ce privește capacitatea sa intelectuală, dar abilitățile sale nu au absolut nicio valoare ca atare, dacă nu sunt folosite corect, în conformitate cu legile naturii. Mult prea mult timp ne-am alăturat corului care revendică „Puterea Albă" și am ignorat tristul fapt că rasa noastră a deținut puterea absolută timp de cel puțin 2000 de ani. Și exact această putere a dus la tipul de societate pe care îl avem astăzi.

Prin urmare, nu împărtășim credința dreptei în expansiunea tehnologică și economică continuă, care a dus deja la poluarea aerului și a apei și a făcut ca zone uriașe ale lumii să fie improprii locuirii pentru toate speciile – o evoluție care înseamnă că stratul de ozon din atmosferă este distrus sistematic, astfel încât generațiile viitoare vor fi expuse la radiații care pun viața în pericol, că pădurile tropicale care ne-au furnizat oxigen sunt defrișate pentru a face loc creșterii industriale și că deșerturile sunt irigate astfel încât nivelul apei subterane scade în zonele fertile, care apoi devin la rândul lor deșerturi. Toate acestea sunt rezultatul geniului arian, fără de care nu ar fi existat – geniu care nu a fost pus la treabă pentru a construi o lume mai bună pentru copiii și nepoții noștri, ci doar pentru a satisface lăcomia umană a momentului, pentru a asigura o viață plăcută acum, fără a ține cont de viitor. Această tendință fatală, care, conform standardelor dreptului natural, a transformat cu siguranță țările albe industrializate din Occident într-un stat mult mai degenerat decât orice așa-numită societate primitivă din lumea a treia, este susținută violent de dreapta, care pare să creadă că totul ar fi bine dacă negrii, evreii și oamenii din barcă ar fi expulzați. Știm că, în sine, acest lucru nu ar schimba nimic.

Machine Translated by Google



deloc.

Scopul nostru este o renaștere spirituală completă, iar obiectivul nostru imediat este să definim și să construim fundațiile acestei renașteri – care este singurul lucru care poate da luptei rasiale vreun sens. Și această luptă nu ar trebui înțeleasă ca o luptă împotriva altor rase, ci ca o luptă neobosită împotriva decadenței propriei noastre rase. Apelul izolat la Rasă ca bază a unei noi societăți este lipsit de sens, dacă nu putem depăși această decadență și găsi drumul înapoi către valorile naturale. Dacă rasa noastră poate supraviețui doar în contextul sistemului actual, nu vrem ca ea să supraviețuiască, pentru că atunci nu ar reprezenta decât cea mai grosolană formă de degenerare antinaturală. Revendicarea pentru „Puterea Albă" poate căpăta vreun sens doar dacă, prin aceasta, înțelegem dorința de a reactiva puterea Naturii așa cum se află latent în geniul omului alb, a cărui datorie este să pună această putere în practică pentru a susține însăși principiul vieții.

Desigur, asta nu înseamnă că suntem în favoarea oricărui tip de multirasism. Rasa este una dintre pietrele de temelie ale ordinii naturale și, prin urmare, trebuie apărată ca toate celelalte principii naturale.
Cu siguranță nu înseamnă că albul pielii este neapărat o caracteristică a calității umane. Rasa albă a permis lumii să alunece în pragul dezastrului și, dacă nu se poate realiza că poate fi îmbunătățită calitatea vieții prin înlocuirea societății de consum materialiste – care este scopul suprem atât al marxismului, cât și al liberalismului – cu valori naturale și spirituale, aceasta este sortită pieirii și nu va face decât să distrugă întreaga planetă în procesul declinului său absolut.

Firește, național-socialiștii nu cred că ar trebui să ne întoarcem la peșterile din epoca de piatră, dar credem că nu ar trebui niciodată să luăm mai mult din natură decât aducem înapoi în ea. Calitatea vieții ar trebui să însemne mai mult pentru noi decât cantitatea de bunuri materiale.

În societatea deziluzionată de astăzi, un număr tot mai mare de oameni își dau seama de acest lucru și, mai mult, protestează împotriva ordinii aflate la putere. Ei nu devin național-socialiști, însă, dintr-un motiv simplu: nu sunt conștienți de faptul că național-socialismul – și numai național-socialismul! – poate rezolva problemele cruciale de astăzi. În schimb, permit ca mișcările lor de protest să fie preluate de

Machine Translated by Google



Marxiștii, care sunt mai buni la vânzarea produselor lor decât noi, în ciuda faptului că niciun guvern marxist nu a făcut vreodată cea mai mică încercare de a aborda aceste probleme – pur și simplu pentru că însuși conceptul de marxism este materialist și nu se preocupă în niciun caz de valorile naturale. Marxiștii folosesc doar nemulțumirea populară față de sistem pentru a promova marxismul. Indivizii nemulțumiți înșiși nu sunt deloc marxiști.

În timp ce național-socialiștii aleargă de colo colo încercând să câștige sprijinul unor mici grupuri marginale de extremiști tradiționali de dreapta, cu toate obsesiile lor politice și religioase, cu megalomania lor notorie și cu lipsa lor de angajament față de o cauză – rezultată din faptul că sunt constant în defensivă, încercând să salveze ceea ce trebuie să dispară – marxiștii prind un punct de sprijin printre cetățenii preocupați, care renunță la materialismul nelimitat dintr-o preocupare idealistă pentru viitorul planetei noastre. În cea mai mare parte, acești oameni nu își dau seama că păstrarea ordinii naturale necesită măsuri mai ample decât controlul poluării și abolirea energiei nucleare și a bombei atomice. Ei nu văd că aceasta necesită și separare rasială și o renaștere spirituală generală, care poate conduce omul înapoi la sursele vieții. Totuși, pot învăța și ei acest lucru – sau mai degrabă, nu pot să nu-l vadă – dacă li se oferă informațiile și perspectivele necesare și nu sunt lăsați expuși influenței exclusive a unor învățături marxiste stupide. Acești oameni sunt idealiști și susținători ai Naturii, prin urmare, ne aparțin cu adevărat – și, în general, sunt mult mai valoroși ca luptători decât o mulțime de tineri deziluzionați care se autointitulează național-socialiști în încercarea de a-și spori ego-ul și de a-și ascunde problemele personale și nesiguranța în spatele unei uniforme autoproclamate și a unor ranguri și titluri ridicole. Însă ecologiștii nu sunt atrași de soldații de asalt sau de propaganda instigătoare la ură, toate acestea confirmând doar impresia lor negativă despre național-socialism. Nici nu ajută să le vorbim despre semnificația rasei, pentru că nu au ajuns încă atât de departe în dezvoltarea lor încât să poată vedea relevanța problemei rasiale. Trebuie abordați acolo unde se află și cu privire la problemele care îi preocupă aici și acum. Pentru a face acest lucru, este necesar să se producă materiale bune despre mediul înconjurător.

Machine Translated by Google



problemele văzute din punctul de vedere al național-socialismului și să se alăture grupurilor unde acești oameni se adună în semn de protest împotriva armelor nucleare, a poluării și a războiului nuclear. Nu ne putem aștepta ca ecologiștii să vină la noi, pentru că nu au cum să știe ce înseamnă național-socialismul; iar dacă nu reușim să intrăm în contact cu ei, vor fi pierduți pentru marxiști, în mâinile cărora nu își vor da seama niciodată de consecințele depline ale propriei atitudini.

Acești noi protestatari ne sunt ostili – pur și simplu din cauza deceniilor de propagandă inamică, care nu numai că i-a înstrăinat pe oamenii sănătoși și inteligenți de orice fel de mișcare care exprimă în mod deschis ideile național-socialiste, dar care a reușit și să atragă în mișcarea noastră un număr mare de indivizi care se potrivesc prea bine acestei imagini propagandistice a național-socialismului și care vin la noi pur și simplu pentru că vor să se ridice la înălțimea acestei imagini. Vor să fie niște bestii ucigașe și însetate de sânge, așa cum au ajuns să le cunoască din nenumăratele producții de la Hollywood și din relatările din presa galbenă despre teribilii „nazisti".

Mult prea mult timp am primit în rândurile noastre astfel de psihopați și mult prea mult timp nu am reușit să ne disociem de alte organizații care fac același lucru. Faptul că oamenii se numesc național-socialiști și flutură svastica nu îi face camarazii noștri! Multe organizații încă nu își dau seama de acest lucru și, atâta timp cât nu o fac, sunt condamnate – și,

din păcate, la fel suntem și noi, dacă nu profităm de fiecare ocazie care ni se oferă pentru a le denunța în public. S-a spus adesea că nu ar trebui să „spălăm rufele murdare" în fața dușmanilor noștri și că toate „certurile interne" ar trebui să rămână în interiorul nostru
propriii pereți. Totuși, aceasta nu este lenjeria noastră și cu siguranță nu este „luptă interioară" - este o operațiune de curățare necesară și trebuie efectuată în public.

Cei mai mari dușmani ai noștri nu sunt evreii sau comuniștii, ci chiar oamenii care, deși se autointitulează național-socialiști, degradează prin comportamentul lor conceptele fundamentale ale filosofiei național-socialiste, confirmând astfel impresia distorsionată transmisă publicului de către dușmanul nostru despre Ideea noastră.
Într-adevăr, nu putem simți nicio loialitate față de astfel de oameni și nici

Machine Translated by Google



prietenie. Dimpotrivă, trebuie să scăpăm de orice legătură cu ei și să facem tot posibilul să le arătăm oamenilor că nu ne aparțin. Mai presus de toate, ar trebui să depunem eforturi mari pentru a face exact lucrurile care nu se așteaptă de la noi. Noi
se așteaptă să îmbrățișeze aproape orice membru de dreapta care flutură o svastică – și cu siguranță nu se așteaptă să fim găsiți nicăieri în apropierea aripii stângi, pur și simplu pentru că oamenilor li s-a spus în repetate rânduri că suntem de dreapta. Prin urmare, ar trebui să le arătăm în mod deliberat că au fost dezinformați. Efectul surpriză va face probabil ca cel puțin unii oameni să asculte ceea ce avem de spus. În plus, îi va face pe oameni să se gândească de două ori la ceea ce li se spune despre național-socialism atunci când își vor da seama că au fost mințiți o dată pe acest subiect.

În acest context, trebuie menționat că nu suntem o asociație istorică. Mulți național-socialiști par să creadă că vom reînvia Germania național-socialistă și o vom transplanta în alte părți ale lumii. Așa ar vrea să ne prezinte dușmanul nostru, dar nu este cazul! Germania național-socialistă reprezintă o încercare – și o încercare nu în întregime reușită! –

să organizeze o comunitate național-socialistă la un moment dat și într-un context istoric dat. Ne poate inspira și putem învăța din ea – dar nu o putem reînvia – și nici nu ar trebui să încercăm vreodată. A fost un experiment conceput pentru a aborda un set de probleme care erau de o preocupare majoră pentru poporul german la acea vreme, dar care nu sunt neapărat considerate la fel de importante de către oamenii de astăzi.

Când Hitler și-a început misiunea istorică de reorganizare a Germaniei, acum aproximativ 60 de ani, întreaga națiune germană era în genunchi din punct de vedere economic, militar și politic. După înfrângerea din Primul Război Mondial, Germania nu numai că și-a pierdut toate coloniile, ci și o parte enormă din teritoriul său european, colonizată de câteva milioane de germani, care s-au trezit izolați de țara lor mamă, trăind o viață mizerabilă ca minorități în țări străine care doreau doar să-i elimine. Ceea ce a mai rămas din Germania era complet...

Machine Translated by Google



demilitarizată, iar greutatea cererilor scandaloase de reparații înaintate de cuceritori a provocat cea mai hidoasă inflație din istoria lumii și a zdrobit orice posibilitate de redresare economică. În această situație, o mică minoritate de imigranți evrei din Est a preluat încet controlul asupra economiei distruse, precum și asupra întregii vieți culturale și politice a țării.

Comparativ cu această situație, toate discuțiile despre o criză economică actuală sunt ridicole. Din punct de vedere material, orice țară din Occident și majoritatea țărilor comuniste sunt mult mai bine situate decât Germania din anii '20. Astăzi este vorba de a vinde mașina familiei și poate de a te muta într-un apartament mai ieftin. În Germania era pur și simplu o chestiune de supraviețuire.

Din punct de vedere moral, însă, ne confruntăm cu o amenințare mult mai gravă decât cea a lui Hitler. Germania sa era încă o țară destul de omogenă, în care majoritatea oamenilor împărtășeau un set de valori și norme comune și o credință comună în tradiția culturală a națiunii. Ei doreau să-și recâștige fosta putere - doreau să fie puternici și respectați de alte națiuni. Hitler nu trebuia să le spună să-și iubească poporul și rasa. Putea considera de la sine înțeles că o făceau. Valorile și normele lor nu erau neapărat toate în conformitate cu filosofia național-socialistă, dar reprezentau o bază solidă pe care putea fi construit un stat național-socialist fără prea multe dificultăți și, astfel, Hitler își putea concentra propaganda politică asupra unor lucruri mai banale.

Trăia în vremuri complet revoluționare, în care nevoia de muncă și hrană era de o importanță capitală și știa că un program care ar putea asigura aceste lucruri i-ar oferi sprijinul alegătorilor și, astfel, i-ar permite să câștige puterea, astfel încât să poată încerca să-și realizeze viziunea politică, care, desigur, mergea mult mai departe decât nevoia imediată de lucruri materiale.

Totuși, după cum știm cu toții, național-socialismul nu era singura forță revoluționară din Germania la acea vreme. Comuniștii aveau exact aceleași avantaje ca Hitler: o populație înfometată, dispusă să încerce aproape orice pentru a supraviețui. De asemenea, aveau...

Machine Translated by Google



avantajul față de Hitler că puteau indica revoluția de succes din Rusia. Hitler nu avea nimic de acest fel cu care să-și poată asocia lupta. Și este demn de remarcat faptul că nu și-a legat mișcarea de niciuna dintre ideologiile puternice de dreapta ale trecutului, cum ar fi monarhia sau bisericile. Abordarea sa era complet de stânga și în egală măsură opusă sistemului și Partidului Comunist. Când, în cele din urmă, i-a câștigat pe comuniști, nu a făcut-o prin a-i reduce la tăcere, ci prin a le smulge sprijinul, abordând aceleași probleme ca și comuniștii și arătând o soluție mai bună - toate acestea

l-a convins pe muncitorul german că poate fi un om mai bun și mai
un lider mai competent decât Thaelmann, care era șeful Partidului Comunist German. El vorbea cu oamenii despre ceea ce îi preocupa în limbajul timpului său și adopta un stil militar, popular într-o țară plină de foști militari care aveau vreun motiv să se simtă trădați de guvern și util și într-o situație în care trebuia să lupți împotriva numeroaselor bande de ucigași comuniști, care foloseau cam același stil și limbaj ca Hitler.

A încerca să imiti stilul lui Hitler astăzi ar fi o sinucidere politică.
De fapt, a fost sfârșitul fiecărui grup care a încercat asta până acum. Nici nu poți prelua materialul de propagandă al lui Hitler.
A-l traduce, retipări sau imita într-un context diferit, ca pe orice altceva decât material de studiu istoric, este ridicol. Hitler se adresa maselor germane din anii 1930. În afară de toate celelalte, trebuie să ne dăm seama și să acceptăm că nu există nicio modalitate de a câștiga masele în situația actuală. Astăzi, căutăm un număr mic de idealiști. Pentru a-i găsi, trebuie să ne îndreptăm atenția.

atenție la probleme care privesc exact tipul de oameni pe care îi căutăm: poluarea, amenințarea nucleară, blestemul capitalismului multinațional etc. Majoritatea acestor probleme erau necunoscute contemporanilor lui Hitler - dar acesta nu este un motiv pentru a nu le aborda! Lumea noastră a devenit mult mai complicată decât era acum 50 de ani, iar orice mișcare politică care nu ia în considerare acest lucru se reduce la o fosilă anacronică.

Trebuie să recunoaștem că, în general, am avut tendința să vorbim și să scriem prea mult despre Germania național-socialistă. În ciuda tuturor

Machine Translated by Google



Bine că am putea demonstra ce a făcut Hitler pentru Germania, oamenii pe care îi căutăm astăzi nu sunt cu adevărat interesați de ce s-a întâmplat acum 50 de ani. Sunt preocupați de propriul lor timp – și de viitor.

Când ne agățăm atât de disperat de trecut, unul dintre motive este, desigur, că Germania național-socialistă este singurul exemplu de național-socialism aplicat pe care lumea l-a văzut vreodată și că acei 12 ani scurți reprezintă singura glorie și succes pe care Mișcarea noastră le-a avut vreodată. Acest lucru este de înțeles. Avem nevoie de ea în aceste vremuri dificile de umilință și persecuție.

Avem nevoie de ea pentru a ne arăta nouă înșine că național-socialismul a fost odată victorios - în ciuda tuturor adversităților. Cu toate acestea, este extrem de periculos atunci când acest respect și admirație pentru trecut, în loc să fie o inspirație productivă, devine o fixare nostalgică asupra unei epoci trecute, o dragoste oarbă pentru ustensilele NSDAP, uniforme, simboluri, grade, tunsori și chiar pentru stilul lingvistic al anilor '30. Nu aspectul exterior, ci ideea inerentă este importantă și trebuie să mergem mai departe de acolo. La fel ca Hitler, trebuie să evităm să fim prinși în capcană de istorie. Cu alte cuvinte, trebuie să arătăm cum poate național-socialismul să rezolve problema șomajului de astăzi -

nu doar cum a rezolvat-o Hitler în 1933.

Ideea din spatele național-socialismului îl transcende pe Hitler și pe național-socialismul însuși. Hitler a aplicat-o unui timp și unui loc anterior; noi trebuie să o aplicăm propriului nostru timp. Este atemporală, deoarece reprezintă chiar principiul conform căruia Natura trăiește și creează. A existat de la începutul timpurilor și va exista pentru totdeauna, atâta timp cât universul există, indiferent dacă rasa ariană - sau omenirea ca atare, de altfel - există sau nu.

Omul a abandonat acest principiu, iar sarcina noastră este să-i arătăm că nu poate face acest lucru nepedepsit și că toate problemele sale actuale sunt cauzate de credința nebunească că omul este ridicat deasupra Naturii. Procedând astfel, ar trebui să fim la fel de puțin legați de Germania național-socialistă precum sunt legați ceilalți membri de stânga de Uniunea Sovietică.

Machine Translated by Google



Ar trebui să învățăm multe și din modul în care sunt organizate celelalte grupuri de stânga. Este ceva obișnuit să se afirme că organizațiile marxiste sunt alcătuite din deșeuri umane. Acest lucru poate fi, desigur, adevărat și pentru numărul de adepți ai unor grupuri, dar nucleul dur al organizațiilor marxiste serioase este organizat după principii care asigură cu siguranță calitatea și devotamentul. Membrii sunt adesea plătiți cu zeciuială și li se cere să petreacă un anumit număr de nopți în fiecare săptămână cu antrenament ideologic și activități practice. În total, Cerințele impuse unui marxist depășesc cu mult orice am îndrăznit vreodată să așteptăm de la membrii noștri. Acest lucru spune ceva despre calitate și explică, de asemenea, de ce marxiștii se descurcă mult mai bine decât noi - în ciuda faptului că ceea ce predică ei este un nonsens complet.

În rândul național-socialiștilor, însă, adoptarea unor poziții sau metode considerate în mod normal marxiste pare să fie întâmpinată cu o teamă considerabilă de a fi cumva „contaminați" de marxism. Ne-ar crea o reputație proastă atât printre prieteni, cât și printre dușmani, susțin ei. Acum, cu siguranță avem deja o reputație proastă - ca să fiu sincer, cu greu ar putea fi mai rău. Dar, din moment ce nu suntem prea preocupați să câștigăm simpatia conservatorilor tradiționali, ce contează? Dacă nu pot face diferența dintre comunism și național-socialism, este problema lor, nu a noastră!

În acest caz, ei dau dovadă de o lipsă de inteligență care îi face inutili pentru noi în orice caz. Nu le putem permite dușmanilor noștri să determine ce este un punct de vedere național-socialist și ce nu este și cu siguranță nu putem lăsa toate cauzele bune în seama marxiștilor, doar pentru a le face pe plac unor oameni care oricum s-au dovedit a fi total inutili pentru noi. Am făcut deja asta mult prea mult timp - și acesta este un alt motiv pentru care marxiștii au avut atât de mult succes și au... a reușit să acapareze segmente vaste ale culturii și vieții noastre intelectuale, în timp ce național-socialiștii s-au simțit obligați să spună „da" NATO, Pieței Comune Europene, bombei, capitalismului, „liberei inițiative" nelimitate etc. Este timpul ca acest lucru să se schimbe! Să nu continuăm să facem ceea ce oamenii au fost determinați să aștepte de la noi. Să facem ceea ce ne învață național-socialismul să facem - nu ceea ce oamenii cred că ar trebui să ne învețe.

În acest context, tristul adevăr este că mulți național-socialiști, în gândirea lor tradițională, au căzut victime ale celei mai grave forme de

Machine Translated by Google



de propagandă anticomunistă, de dreapta. Principala amenințare la adresa Omenirii cu siguranță nu vine de la Moscova, Peking sau Havana. Nu există absolut nicio modalitate de a-i învinovăți pe comuniști pentru starea jalnică a lumii de astăzi - pentru abuzul de droguri, criminalitate, pornografie, reînarmare nucleară, integrare rasială, poluare și așa mai departe. Este propriul nostru sistem actual de guvernare de vină - nici comuniștii, nici evreii! Trebuie să ne dăm seama că aceste rele au fost create de propriii noștri politicieni și agenți de bursă corupți și depravați moral și că noi, popoarele ariene ale lumii, am permis ca lucrurile să se înrăutățească. Nu un guvern străin, ci acest sistem actual reprezintă o amenințare la adresa existenței planetei și, fără acest sistem, nu ar exista nicio Uniune Sovietică sau niciun alt stat comunist astăzi. Comunismul ar fi fost șters în timpul celui de-al Doilea Război Mondial dacă Occidentul nu ar fi dat Uniunii Sovietice armele și tehnologia necesare. Chiar și astăzi, toate statele comuniste s-ar dezintegra imediat dacă nu ar fi susținute constant de guvernele și bancherii occidentali, care câștigă averi din comerțul cu aceste țări - și din împrumuturile lor de bani. Comuniștii știu cu siguranță acest lucru și au mai mult decât suficient de mult de făcut pentru a menține Europa de Est în frâu și a asigura regimul comunist din Afganistan încât să constituie un pericol serios pentru Occident. Interesant este că aceleași corporații multinaționale care generează profituri uriașe din comerțul cu blocul comunist, fac o altă avere din producția de arme de care politicienii noștri încearcă să ne convingă că sunt necesare pentru a ne apăra împotriva comuniștilor - ca și cum ai putea apăra orice distrugând toată viața într-un război nuclear. Acest lucru este, desigur, absolut ridicol - dar este totuși sistemul politic și financiar susținut atât de energic de dreapta.

Fără îndoială: comunismul ar fi cu siguranță un lucru foarte neplăcut, dar nu ar fi sfârșitul lumii.
Democrația liberală creștină ar face-o cel mai probabil! Există mult mai multă puritate rasială în Europa de Est decât oriunde în Occident – pur și simplu pentru că sistemul lor economic ineficient nu atrage imigrația la scară largă din lumea a treia; și conștiința rasială a rușilor, care sunt națiunea dominantă în

Machine Translated by Google



Uniunea Sovietică promite cu siguranță o perspectivă mai bună pentru supraviețuirea rasei ariene decât viziunile politicienilor americani liberali și conservatori. Este adevărat, desigur, că comunismul nu susține principiile rasiale în teorie - dar în comunism, teoria și practica sunt două lucruri foarte diferite. Fără îndoială, materialismul oferit de Occident este mai atractiv aici și acum, dar această viață plăcută este mai probabil să fie urmată de un potop care ar putea distruge toată viața de pe pământ. Cu toate acestea, cu un sistem politic solid în Occident, statele comuniste nu ar putea exista.
Pur și simplu nu ar putea supraviețui singuri, iar populațiile lor înfometate s-ar revolta. Cam același lucru s-ar întâmpla dacă comuniștii ar prelua Occidentul - regimul lor nu ar dura prea mult.

În acest moment, cineva s-ar putea îndrăzni să se întrebe dacă nu ar trebui să abolim orice discuție despre național-socialism și svastică și să ne deghizăm în stângiști „adevărați” cu o idee nouă care ar putea fi ușor vândută oamenilor sub un nume diferit. Acest lucru, desigur, nu este posibil. A încerca o astfel de abordare înseamnă a ne subestima dușmanii. Chiar nu le pasă de nume sau de simbol.

Ceea ce le pasă este ideea, iar tu nu ai putea ascunde asta până la a-l recunoaște. Inamicul nostru se va opune întotdeauna oricărui lucru bun. pentru poporul nostru și ar susține – pe bună dreptate! – că suntem doar „nazisti”. Atunci ar trebui să depunem mult efort pentru a „dovedi” că nu suntem. Ar fi ridicol. Multe organizații au încercat asta; niciuna nu a reușit vreodată.

Există doar calea dificilă: să demonstrăm că național-socialismul nu este ceea ce cred oamenii și că este singura modalitate de a asigura supraviețuirea vieții pe această planetă. Știm că ne aflăm într-o poziție slabă, dar, sincer, ar trebui să ne bucurăm că nu trebuie să ne facem griji cu privire la preluarea puterii chiar aici și acum. Pur și simplu nu am putea face față. Acesta este unul dintre faptele neplăcute pe care mulți național-socialiști - și oameni care se autointitulează național-socialiști - par să le treacă complet cu vederea. Ne-ar fi de prea puțin folos să cucerim masele mâine, când...

Machine Translated by Google



Nu avem numărul necesar de experți național-socialiști pentru a face un stat național-socialist să funcționeze. Avem nevoie de economiști, juriști, administratori, biologi etc., care să fie și național-socialiști. Puterea nu trebuie să fie niciodată un scop în sine. Vrem să creăm o Nouă Ordine pentru că vrem o lume mai bună, dar o lume mai bună nu poate fi creată pur și simplu din senin. Este nevoie de mulți oameni dedicați, cu o educație temeinică, pentru a îndeplini o astfel de sarcină: și chiar acum este mai important să câștigi simpatia unui număr dintre acești oameni decât să duci o bătălie pierdută pe străzi pentru a impresiona un număr de bigoți și ratați.

Din nou, Germania național-socialistă ne oferă un exemplu foarte instructiv. Unul dintre motivele pentru care experimentul de a crea o ordine național-socialistă încă de la început nu a putut fi finalizat și un nou stat nu a putut supraviețui presiunii din lumea exterioară a fost faptul că Adolf Hitler a trebuit să se bazeze pe un număr mare de experți care nu aveau decât dispreț pentru național-socialism. Pur și simplu nu a avut timp să instruiască și să educe suficienți național-socialiști, deoarece trebuia să se concentreze pe câștigarea poporului înainte ca comuniștii să poată prelua puterea. Ar trebui să fim recunoscători că nu avem o astfel de grijă. Oricum nu am putea niciodată obține o victorie revoluționară în circumstanțele actuale, așa că haideți să ne concentrăm pe stabilirea unei baze solide pentru o viitoare mișcare de masă.

Totuși, să fim realiști. Și aceasta ar putea fi o bătălie pierdută.
Nu avem nicio garanție că vom câștiga vreodată. Ca să fiu sincer, nu avem decât o speranță foarte vagă care să susțină convingerea că putem câștiga. Cu toate acestea, Natura însăși ar putea șterge omenirea de pe suprafața Pământului, deoarece a neglijat legile universului. Asta ar putea fi ceea ce ne rezervă. Noi, național-socialiștii, însă, am decis să nu acceptăm o astfel de evoluție fără luptă - chiar și împotriva tuturor așteptărilor! Dar nu avem nicio dorință de a fi martiri pentru o cauză pierdută - și exact asta vom fi dacă rămânem la vechile metode. Ca mișcare, am avut un eșec remarcabil până acum. Este timpul să ne trezim și să recunoaștem adevărata semnificație a ideilor noastre. Un prim pas este să devenim profesioniști revoluționari. Trebuie să lăsăm în urmă toate atitudinile de dreapta pe jumătate înclinate și să ne dăm seama că suntem de stânga...

Machine Translated by Google



extremiști. În plus, ar trebui să încetăm să-i mai învinovățim pe alții pentru suferința noastră. Am fost propriii noștri dușmani în toate privințele și nu avem nevoie de țapi ispășitori! Orice schimbare pe care o dorim trebuie să înceapă cu o schimbare a atitudinii fundamentale a propriului nostru popor. Aceasta este o sarcină dificilă - dar gândul la ce se va întâmpla dacă nu câștigăm face ca să merite să încercăm!